

مہر گھساتی گر بلاء

باوکی ہوزان

238

posts

19.2k

followers

7

following

Promote

Edit Profile

پەڕە کە فەرمی PDF کتیبی

Public Figure

لێره

باشترین و بەسودترین و پڕ خوێنەرترین کتیبەکان

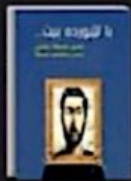
بە خۆراییی و بە شیوهی PDF داگره

Ganjyna

لینکی کتیبەکان 📌 ئەم لینکە بکەرەوه بۆ داگرتی کتیبەکان

drive.google.com/folderview?id=1gk8e3nSJGJLu36xeLUjwdbjgTSVsIbo_

Ktebi_PDF

ناوی کتیب : با لیئورده بیت

ناوی نووسەر : عەسەر عەبدولقاس بەلەس

هەژاری کتیب : رۆمان

ناوی کتیب : سەحەر

ناوی نووسەر : سەلاخەمین دھەیرانی

هەژاری کتیب : چیرۆک

ناوی کتیب : جوانی مەوانەم و جوانی مەزەر

ناوی نووسەر : رۆنارت ئۆسماکی

هەژاری کتیب : زەردەچەمەن

ناوی کتیب : ژیانی بێفەسبەران

ناوی نووسەر : ج. ب. ب. مەسەود شەخەسەر

هەژاری کتیب : ئایینی

ناوی کتیب : بۆ کۆران و کەلام 50 مۆم

بۆ رۆشنگەری نەوێت و نەگەن

ناوی نووسەر : د. عەبدولکەریم بێکار

هەژاری کتیب

ناوی کتیب : کۆرەبەیک بۆ یادکردنەوەی راپۆرت

ناوی نووسەر : نیکۆلاس سەمەران

هەژاری کتیب : رۆمان

مه‌ر گه‌ساتی

کر بیلاء

دانانی : باوکی هوژان

عیراق - هه‌ولنیر

۲۰۰۹ زاینی - ۲۷۰۹ کوردی

العتبة الحسينية المقدسة

منشورات

العتبة الحسينية المقدسة / قسم الاعلام
شعبة الاعلام الدولي

كتاب : مهر گهسائی کربلاء

دانائی : باوکی ہوزان

شوئی چاپ : العتبة الحسينية المقدسة / قسم الاعلام / شعبة الاعلام الدولي

سہ رہہ رشق کردن : حسین السلامی

جی بہ جینکردن : میثم محمد الحسینی

پیشه کی

خوینهری بهریز:

مهرگه ساتی که ره بلا روداوینک نه بوو که پرویدا له کات و شوینی دیاری کراوو په رده پوښ بکری بهلکو شوړشیکي گه وره بوو له میژووی نیسلام. یان ده توانین بلیین په کیکه له گه وره ترین شوړشه کانی میژووی جیهانی که هرگیزاو هرگیز کوتای نایهت .

بایه خی نهم شوړشه دهرده کوی له نامانج و دهرنه نجام و که سایه تیه کانی به شدار بوو له شوړشه مه زنه ، نهو مهرگه ساته به شیوه یه کی ترسناک رویدا به جوړیک که هه ست و سۆزی هه موو مروفتیکی نازادپه روهر و بوپرو دادپه روهری له ناخه وه هه ژاند به تایه تی نهوانه ی که شاره زای ووردکاری نهم رووداوه ن ، ده لیم باوهر ناکهم که سینک هه بی گهر نهم به سه ره اته ی خویند بیته وه یاخود گوپلی گرتبی بتوانی خوی بگری و فرمیسیکی نه یه ته خواره وه و دلی رانه چله کی و موچرک دای نه گری .

شوړشیک که هه مووی په ندو ناموژگاریه بو گشت مروفتیکی نازاد، بو هه موو دلسوژان و پساوانی ناینی خوداپه رست، بو هه موو نهوانه ی که له راستی ده گهرین و راستی ناواتیانه، نهم شوړشه رینگای خوش کرد بهلکو دهرگای خسته سه رپشت بو هه موو نهو که سانه ی که په نگیان خواردوه له ده ست سته م و زورداری و نه یان ده توانی وشه ی راستی بدرکینن به رامبه ر سته مکاران، نه خو هر نه وه نده و بهس بهلکو نهم شوړشه وای دهرخست بو خه لکی سته م دیده که هه لسان دژی سته مکاران و ره تکر دنه وه ی ویست و ناره زوو ه نامروژه کانیان وه قبول نه کردنی سه ردانه واندن بو یان کاریکی شیاوه

به لکون (شرعیه)، چونکه نه وهی پئی هه ستاوه گه وره ی گه نجانی به هشته که (نیمامی حسین) ه (۱) سلاوی خودای له سهر بی شورشى نیمامی حسین (س) له لایه نی سهر بازیه وه کوتای پئی هات به مهر گه ساتی که به لا، وه سه دان پهرتوکی به نرخی له سهر نووسراوه که هه موو لایه نه کانی نهم شورشه ده گریته وه، چونکه رووداوینکی گه وره و پر سوود بوو له میژووی مرؤفایه تی دا^۱، نهم شورشه وه کو نه ستیره یه کی پر شه نگدار له ناسمانی میژوو نه دره وشیتته وه، هه ریه که به گویره ی تیگه یشتی خو ی ده توانی لسی هه لیتنجی وه به رو بوومی نوی ده بیتته وه و کون نابی به تیپه ربوونی کات به سهر یا، ده توانم بلیم نهم شورشه هه مه لایه نه یه چونکه له کانیای ناینی نیسلام هه لقلولاه، هه ربؤیه ش هه ولتم دا که سهرنجیک بجه مه سهر تیشکی نهم شورشه مه زنه که له زهوی پر شه نگی دایه وه و ناسمانی روون کرد، وه له لایه کی تر نه و کومه لگایه ی که من تیداده ژیم زور کهم سوودیان له م شورشه وه رگرتووه ؟ وه له وانیه هوی سهره کی نهم بی بهش بوونه ی کومه لگا که مان له م شورشه مه زنه ده گریته وه بو راگه یانندی چه واشه کراو له سهرده می نه مهویه کان، وه هه بوونی ده زگای داپلؤسیتنه ر و چه وسانه وهی نه ته وهی و ریگانه دان به ده برینی بیروای جیاواز قورخ کردنی نازادی تاکه کهس لهو سهرده م.

وه هه روه ها کوشتی هه رکه سیک که وشیه کی راستی یا ناره زای به رامبه ریان درکاندی، هه ولدان به هه موو شیوه یه ک بو له ناو بردنی نه و که سانه ی که (اهل البیت) ی پیغه مبه ریان (د.خ) خو ش بو ی و لاینگریان بکه ن، نه و (نه هله بو به یته) ی که خو شه ویستیان (واجب بووه) له سهرمان به فه رمووده ی خودا^۲.

وه نه وانیه که پیغه مبه ر (د.خ) خو شی ویستون، گه وره ی کردوون، وه نهم هویه گرینگه بوو که واکرا زوره ی موسلمانان بی بهش بن له راستی (اهل البیت) و دوژمنه کانیان وه بوار نه ره خسی بو تیگه یشتن له م شورشه، چونکه رابه ری نهم شورشه نیمامی حسین بوو (س) که دیاره خو شه ویستری و نریکترین که سی پیغه مبه ره (د.خ) هه ر بویه نیمامی شافعی له م باره یه وه ده لی:

فرض من الله في القرآن انزلة	ياال بيت رسول الله حبكم
من لم يصل عليكم لاصلاة له	كفاكم من عظيم الشان انكم

^۱ الحس والحسين سيدا شباب اهل الجنة (البخاری)

^۲ قل لا اسئلكم عليه اجرا الا المودة في القربى (شوری ۲۳)

^۳ مدافع الامام الشافعی لاهل البيت. الصواعق المعرفه لابن حجر (ص) ۱۴۶ ط احمد به. يتابع الموده للقسندوزی الحنفی (ص) ۳۵۴ ط الحیدریه و صفحه ۲۵۹ ط اسلامبول. نور ابصار للشبلنجی (ص) ۱۰۵ ط السعید به و (ص) ۱۰۳ طبع العثمانیه.

وهله لایه کی تر ریزو خوشهویستی و پیروزی نهم رابه ره (نیمامی حسین) (س) له دلی نهوانه کی
 موسلمانیش نین جیگای خوی کردۆتهوه بۆ وینه (نعیم فراشری) که شاعریکی ئهلبانیه (۱۰) هزار
 دیر هۆنراوهی داناوه له سهر کاره ساتی که به لا، ههروهها شاعیری مهسیحی لبنانی (بولص سلامه)
 چون مدحی نیمامی علی کوری ابو تالب ده کات و باسی مهرگه ساتی کربلاء ده کاو ده لێ:

حولة من رماحهم اسوارا
 اهل بيت الرسول صاروا اسارى
 كربلاً فقال و يحك دارا
 موكب الدهر ينبت احرا را

انزلة بكرىلاً و شادوا
 لادفاعا عن الحسين ولكن
 قال ما هنة البقاع قالوا
 كلما يذكر الحسين شهيدا

ديسان نهم نووسورانه جورج جرداق، روکسی زائد العزيزى، مارون عبود، انطوان بارا، پاشان
 سهیری نهم ووتهی (غاندی) ^۱ هندوسی بکه بهرام بهر نیمامی حسین نیمام خوی ده فه رموی (که سم
 له یاره کانی خۆم بهوه فا تر نه دیوه

ههروهها جیاوازی هه بوو له نیوان کردهوه و رهوشتی نیمام و یاره کانی له گه ل رهوشتی دوژمنه کانیان
 وه بۆ هه ندی روونکردنه وه سهیری نهم جیاوازیانه بکه ن :

رهوشتی له شکری نیمام :

۱- بهزه ی هاتنه وه به دوژمن، نهمه ده رده کهوی له کاتی نیمامی حسین (س) فه رمانی دا که
 له شکری (حرالریاحی) که هاتبوون بۆ رینگرتن له نیمام (س)، که له و کاتی ئاویان پی دان
 هه رچهنده که می ئاویان لایبوو که له ناو کهل و په له کانداهه لگیرابوو بۆ خویان .

۲- روونکردنه وه ی نامانج :

نیمام به هیچ شیوه یه که شه ری نه کردوه له گه ل که سیک تا کو نامانجی خوی بۆ روون نه کاته وه
 نهمه ش له بهر نهم نایه ته ی قورئان که ده فه رموی (لیه لک من ه لک عن بینه)

۳- بایه خ دان به مندالان و بهنده کان :

^۱ له نیمام حسین فیریوم چون سهر کوم به سهر دوژمن .

۴- بهزۆر کهسی نههیناوه بو یارمهتی خۆی ، نهخۆ نهوهنده بهلکو چهند جار ان داوای له یارانی خۆی کردوو که نهگهر دهیانهو ی برۆن با برۆن له لایه ن خۆی گهردهنی نازاد کردوون وه پیتی ووتن هیچتان له سه ر نیه ، دوژمن ته نیا نامانجی منه نیوه نازادن برۆن له کاتی شه و من به جی بهیلن به لام یاره کانی رازی نه بوون به ته نیا جی بهیلن .

۵- ریزگرتنی په یوهندی خزمایه تی و نزیکایه تی :
نهمهش له کاتی (شهر ابن ذی الجوشن) که بانگی (ابو فضل العباس) ی کرد چونکه له لایه ن دایکیانه وه خزم بوون، به لام (ابو فضل العباس) وه لای نه دایه وه ، له و کاتی نیمامی حسین (س) فه رمانی به (ابو الفضل العباس) دا که وه لای بده وه با دوژمنی نیمهش بن .

۶- لی بوورده یی :
نیمام له (حربن یزید الریاحی) خوش بو وه لی بوورد ، ههرچهنده (حرالریاحی) نه و که سه بو که خۆی و (۱۰۰۰) که سه که ی که نیمامیان نازارداو به زۆری وایان کرد که نیمام و یارانی له م جیگا چۆله و بی ناوه دابهزن تا کو نه توان بهرگری له خۆیان بکه ن .

۷- ریزگرتنی ههست و سۆزی خه لک :
له کاتی گهنجیک وستی به چیه شه ر به لام نیمام رازی نه بوو ، پتی ووت تادا یکت رازی نه بی من لی ناگه ریم به چیه مهیدانی شه ر ، پاشان خۆی و دایکی هاتنه لای نیمام به گریانه وه داوای ره زامه ندیان له نیمام کرد .

۸- سوور بوون له سه ر نامۆزگاری کردن :
هه ر له یه که م رۆزی ده رچوونی نیمام (س) تا کو تایی ژسانی نیمام وازی نههینا له نامۆزگاری کردن ، تا کو نه م نامۆزگاریانه بیته به لکه له سه ریان و یان که سیک بیهوی دیار مه ند بیت پتی .

رهوشتی لهشکری نهمهوی:

۱- قهدهغه کردنی ناو:

به بریاری والی شاری کوفه (عبیدالله ابن زیاد) ناو قهدهغه کرا له نیمامی حسین و یاوه ره کانی نهمش لهروژی حموتم واته سی روژ پیش دهست بی کردنی شهری کوتایی، نهم کارهش به بریارو پلانی داریژراو بوو که (۵۰۰) کهسیان ترخان کردبوو بو نهم مه بهسته لهسهر ناری فرات تاکو لهشکری نیمام قهدهغه بکهن که ژماره یان له (۱۰۰) سهد کهس تینه ده پهری نهخو بهمهندهش بوهستن بهلکو ناوه ناوه به کیکیان هاواری ده کرد، یاحسین یاحسین تهماشا بکه نهم ناوه جوانه دهلی ناسمانی شینه بهلام نیوه نابی دلویکی لی بخونهوه تاکو به تینووتی سهرده نینهوه.

۲- ترس و توقاندن خسته ناو دلی مندال و ژن و پیر:

نهمش له کاتی شهر کردن له روژی دهیم و پاشان که نه مانه یان برد وه کو دیل به شیوه یه کی نامرو فانه لهم شار بو نهم شار.

۳- کوشتنی خوینه رانی قورنان.

۴- سوتانی خیمه و ره شماله کانیا، که هه ندیکیان نهخوش و مندالی تیدا بوو.

۵- کوشتنی نهو مندالانهی که بچووک بوون به بی تاوان.

۶- قهدهغه کردنی نویژ کردن لهسهر نیمام و یارانی، وتیرهاویشن بویان له ناو نویژی (جماعت) که تاکو له نویژ بوونهوه کهسیک نهما چهند تیریکی بی نه کهوتی.

۷- برینی سهر و جودا کردنهوهی سهره کان له لهش پاش کوشتیان نهمش له پیش چاوی مال و مندال و خزم و کهسیان.

۸- بهرز کردنهوهی سهره کان بهسهر رمی دریز و سورانهوه یان له ناو خه لک بو توقاندنی ههموو لایهک له ناو شاری کوفه و له ریگای شام.

۹- بهستنهوهی دیله کان به زنجیر له دهست و بی و مل.

۱۰- نابروو بردنی مردوو (هتک) پاش کوشتنی و سهر برین نیجا ده بویه به سواری نه سپه کانیا بهسهر لاشه کانیا ندا برؤن و پانیا بکه نهوه وه نهمش تاییه تی بوو بو سهر کرده کان به تاییه تیش نیمامی حسین.

خوينهري بهريز :

سهرنجيڪ بده نهم كاره نامرؤفانه ناخؤ چي ده گهيدني وه گوي بده فهرموده كاني پئغه مبهه (د.خ)
كه چؤن فيرمان ده كات نه گهر نازه ليكيش مرد نابي لاشه كه ي بشيؤنري .
به لام چؤن لاشه ي گهوره پياواني (اهل البيت) ده شيؤنري له سهه ده ستي نهم تاوانبارانه، به لام
خوينهري بهريز تو ناتواني ههموو وورده كاريه كاني نهم شورشه تييگه ي ته نيا له ناو نهم
په رتوو كه دا ، گهر ده تهوي بيزاني سه ده ها كتابي به نرخ و ناياب هه ن كه نوسه راني ديار
نووسيويانه.

جياوازی له ئامانج:

لهبارهی ئامانجهوه جياوازیهکی زۆر ههیه لهنیوان شۆرشى ئیمامى حسین (س) وهشۆرشهکانى تر ، چونکه نهوهی زانراوه ئامانجى ههموو شۆرشیک گهیشه به کورسى حوکم کردن ، ههر چهنده نهم ئامانجهم رهچاو دهکرا له شۆرشى ئیمامى حسین(س) بهلام جياوازیهکهی نهوه بوو که ئیمامى حسین(س) وای بو دهچوو که گهيشتن به کورسى حوکم کردن دهراویشهتهی ههست کردن بهلی پرسيارهتیه جی بهجی کردنی نهکی شرعیه و ئامانجی پیروزی خوداییه چونکه ئیمه دهزانین که ئیمامى حسین (س) له ههموو بواریکهوه پارچهیهک بوو له کهسایهتی و خودی باوکی که ئیمامى علی کوری ابو تالب (س) بوو، وهئیه سهری وتهکانى ئیمامى علی(س) بکهن لهبارهی گهيشتن به دهسهلات چی دهفرموی ((خودایه تۆ جوان دهزانى نهوهی ئیمه داوای دهکهین و دهمانهوی بگهینی ، پيش برکی نیه بو گهيشتن بو کورسى حوکم رانى خيلافهت، وهبو نهوهش نیه تاكو شتيکمان دهست کهوی له ژيانى دونيا ، بهلکو بو گهراوهی دروشمهکانى ئاینى تویه، وهیکهخستى کاروبارى موسلمانان و ، فرمان کردن بهچاکهو دوورخستهوهی خهلك له خراپه ، وهبو دلنیابوونی ستهم لیکراوان که ههنه نهوانهی مافیان بو دهگهپینهوه ، کارکردنه بهگشت حوکمهکانى خودا که هاتوته خوارهوه .

وهئیمامى حسین(س) ههمان ریره و مهبست و ئامانج و ریتچهکی ئیمامى علی (س) گرتوته بهر وهلاى نهداوه بهقهده تۆزقالیک چونکه ئامانج تهنیا رهزامهندی خودای پهروه دیگاره و چهسپاندنی حوکمی خودا لهزهوی و بلاوکردنهوی دادپهروهیه ، بو دلنیابوونت لهم بارهیهوه دهتوانی وهسیهتی ئیمامى حسین(س) بخوینیتهوه که بو براکهی خوئی (محمد)ی نووسی له شاری مهدينه که لهیه کهم رۆژی دههچوونی ئیمامى حسین(س) چونکه نهم برایهی نهیتوانی بهژداری له گهل ئیمام دا بکات له بهر نهخۆشی بهجیما له شاری مهدينه .

هر شورشیک که نهم هموو ماوه زورهی به سهر دا بروات ده که ویتنه ناو لاپهره کانی میژوو به ده گمن دیته وه یاد ته نیا له روژانی یاد کردنه وهی نه بی که چی شورشی نیمامی حسین (س) پاش تیپر بونی هزاران سال، ده بینین هر له گه شه و نویونه وه دایه، هاواری نیمام (س) (نایا که سیک نیه سه رمان بیخی) تا کو نیستاش گوی که ده کات و دهر وون ده جولینی و ده چیتنه ناخی دلی هموو نه وانهی که ناره زوویان دادپهروه ریبه، وه له لایه کی تر یارمه تی دهره بو پینگه یاندنی خه لک له وکات و ساتهی که تیدا ده ژین بو نه وهی دژی تاوانبارو سته مکاران بو وه سته وه، چونکه نهم تاوانبارانه کوتایان بی نایه ت تا کو مرو قایه تی مابی

بو یه نهم بایه خهی پیدراوه چونکه گه ورتین که سایه تی نیسلام له و سهردهم خوی به خشی بو نهم ناینه پیروزه تا کو خه لکانی تر تیگن و ناماده بن بو وهستان دژی سته مکاران، بو یه بایه خدانی میژووی نیسلام بهم شورشه جياوازی ناگری له گه ل بایه خی شورشه کانی تر، وه ده بینین شاعیره کان ده سستیکی بالایان هه بووه له هموو سهردهمه کان بو دیار خستی نهم شورشه وه کو (کمیت ابن زید الاسدی، الحمیری، دعبل الخزاعی، شریف الرضی، حیدر الحلی، محمد مهدی الجواهری، بدرشاکر السیاب.....) وه به سهدان شاعیری تر له کو و نویوه له موسلمان و ناینه کانی تر .

هر چونی بیت شورشی نیمامی حسین (س) هر له سهره تاوه بانگه وازیه که ی له سهر دوو بنکه ی سهره کی چه سپاوه :

۱- روونکردنه وهی نامانج وهشی کردنه وهی هوی هه لسانی خوی بو هه موو نه و که سانه ی که رووبه روی بوونه وه تا کو بزنان له سهر چی شه ری له گه ل ده کهن و که سیک به نه فامی نه مینیته وه، تا راستی و چه وتی ناشکر ابیت به لکو به ویستی ناره زووی خوی ریگه یه ک هه لبری تا کو نهمه ش بیته به لگه له سهری .

۲- ده ست پیش خهر نه بوو له شهر، به لکو به ناموژگاری کردن دهستی پی کرد تا کو له گه ل نه وانهی که به رامبه ری راوه ستابون بو شهر کردن هه تا زوربه یان بریندار نه بوون فرمانی نه دا که به رگری له خویان بکن، له وهی باسمان کرد بو مان دهره که وی که نیمام حسین (س) ریگایه کی پاک و دروستی گرت بهر بو گه یشتن

به نامنجی پیروز و هبومان دهرده کهوی که مرؤفی خودایی ناتوانی ریگایه کی
تربری گهر له پیرهوی خودای لای بدات، له بهر نهوهی (الغایه لاتبر الوسيله)
چونکه ریگای خراب نامنجی خراپیشی لی ده که ویته وه،

خوینهری خوشهویست:

شورشیک بهم پله بهرزه بیت، وه نهو بایه خه گهرهوی هه بی، دیارترین شورشه، به لام به
پیچه وانه وه له کومهلگای نیمه وه کو مؤمیک کی کز سهیر ده کری، ههر نهوش بوو که
هانی دام نهو پهرتوو که به کوردی بنوسمه وه و ده لیم نهو توانیوه هه موو لایه نه کانی نهو
شورشه مهز نه بروژیم چونکه هه مه لایه نه یه وه پهرتوو کیک نایگریته خو وه له توانامدا نیه.
وه له کۆتای هیوادارم خزمه تیکم کرد بی بهو کاره ساکاره م بو پیغه مبه (د.خ)
خوشهویست و (نههل و بهیت) پاکی نهو دوا وته شم:

سبحان ربك رب العزة عما يصفون
وسلام على المرسلين
والحمد لله رب العالمين

ئیمامی حسین (س) ئەو بلیمه ته بهرزه ، له خیزانیکی پایه بهرز پهروه ده بووه ، نهوهی پیغه مبهرا نه وله باوه شی پیغه مبهرا (د.خ) خوشه ویست بۆ ماوهی شش سالان گه شهی کردووه^۱ ، ره وشت و هه لسو که وتی نه ریتی ئەم پیغه مبهرا (د.خ) مهز نهی وه رگرتووه وه ئیمه ی موسلمان ده زانین که خودا له باره ی پیغه مبهرا (د.خ) ده فهرموی (وانک لعلی خلق عظیم) و دیسان (ولاینطق عن الهوی ان هو الاوحی یوحی....) و دیسان خودای بی هاوتا ده فهرموی (...وما تاکم الرسول فخذوه وما نهاکم عنه فانتهوا...) پیغه مبهرا (د.خ) گه وهی بوونه وه ره و شانازی ناده میزاده ، پارێزرا و هه لێژارده و خوشه ویستی خودایه ، واته دلێ ته نیا بۆ خودایه و باکی له کهس نیه ، هه ر ئەو که سانه ی زۆر خوش ده وی که له ژێر فرمان و گوێرایه لی خودادان ، هه ر چه نده ئەو که سانه دووریش بن لی ی به خزمایه تی ئەو که سانه ی خوش ناوی به لکو رقی لیانه که دژایه تی خودا ده که ن هه ر چه نده خزمی نزیکیش بیت.

بۆیه پیغه مبهرا (د.خ) که ئیمامی حسین (س) ی خوش ده ویست ته نیا له بهر ئەوه نه بوو که نه وهی خوێه تی به لکو هه لسه نگاندنی هه ر که سیك یان دانانی نرخ و بایه خ له لای پیغه مبهرا (د.خ) بۆ کرده وهی ئەو که سه بوو که تا چه ند پابه نده به فهرمایشته کانی خودای مه زن و گوێرایه لی پیغه مبهرا (د.خ) ههروه کو خودا له قورئانی پیروز دا ده فهرموی (ان اکرمکم عندالله اتقاکم^۲) هه ر ئەوه ش پیوه ری راسته قینه بوو له لای پیغه مبهرا (د.خ) بۆ هه موو موسلمانیک دوورو نزیك خزم و بیگانه ، چونکه نه وهی تیکرا موسلمانان له سه ری ریکن نه وه یه که پیغه مبهرا (د.خ) سۆزو بهزه یی له ریگای خودا لای نادا چونکه ئەو خوشه ویسته (لاتأخذنه فی الله لومه لائم) واته باکی یه به گله یی کهس نیه چونکه فهرمانی خودا ده گه یه نی و له فرمانی نه ویش تۆزقالیک ده رناچی ، بۆیه خوشه ویستی پیغه مبهرا (د.خ) بۆ هه ر که سیك به گوێره ی پله ی ئەو که سه یه که تا چه ند له خودا نزیکه و فهرمانه کانی جی به جی ده کات که واته بۆمان ده ر که وت که پیوه ر له لایه ن پیغه مبهرا (د.خ) بۆ رق و خوشه ویستی هه ر که سانیک ته نیا گوێرایه لی ئەو که سه یه بۆ خودا و پیغه مبهرا (د.خ) بانه و که سه دوور بی یان

^۱ شش سال و بیک مانگ له گه ل پیغه مبهرا (د.خ) ژباوه

الفصول المهمه لابن صباغ المالکی (ص) ۲۹۶ ، تاریخ اهل البیت ، تحقیق السید محمد رضا الحسین (ص) ۷۶

^۲ سوره الحجرات.

نزیک، سبی یان رهش، له میلله تی عه رب بی یان له میلله تانی تر وهئو هه موو خوشه ویستی هی پیغه مبه ر (د.خ) بو ئی مامی حسین (س) جیگای هه لوه سته ی هه موو موسلمانانه وه به لگه ی ناشکرا و روونه له سه ر گه وره یی که سایه تی ئی مامی حسین (س) ولیه اتوی و بی وینه یی سه رده می خوی دیسان نهم خوشه ویستی هی پیغه مبه ر (د.خ) بو ی به لگه یه له سه ر ریگای راستی ئی مام (س) لانه دانی له (صراط المستقیم) و اتا له ریگای راست ، بایه خی پیغه مبه ر (د.خ) بو ئی مامی حسین (س) هه ر له روژی له دایک بوونیه وه دهستی پی کردوه ، له گوئی راستی بانگی داوه له گوئی چه بی ئی قامه ی کردوه ،

وه خیری بو کردوه له روژی چه وتم^۱ وه هاوه لانی پیغه مبه ر (د.خ) فه رمووده ی زوریان گیرو ته وه بو مان له کتبه کانی فه رمووده له باره ی نه وه په یوه ندیه به هیزه ی نیوان پیغه مبه ر (د.خ) و ئی مامی حسین (س) بو وینه :

۱- عن انس ابن مالك، قال سئل النبي (ص) أى اهل بيتك أحب اليك؟

قال (ص) الحسن و الحسين

واته کامیان خوشه ویستزه لات ، فه رمووی (حسن و حسین)

۲- من أحب الحسن و الحسين فقد أحبني ومن ابغضهما فقد ابغضني

واته: نه وه ی نه وانی خوش بوئی منی خوش ویستوه ، وه نه وه ی رقی له حسن و حسین بیته نه و رقی له منه

۳- (الحسن و الحسين ريحانتاي من الدنيا)

۴- أخذ بيد الحسن و الحسين فقال (ص) ((من أحبني وأحب هذين وأباهما وأمهما فهو في درجتي يوم القيامة))^۲

واته: نه وه ی من و نه و دووه و دایک و باوکی نه و دووه ی خوش بوئی له گهل منه له روژی دوا ی،

۵- ئی مام رازی له ته فسیره که ی خوی (الکبیر) ده لئی:

^۱ الفصول المهمة لابن صباغ المالکی (ص) ۲۵۵ کشف الغمه للاریلی ج ۲ (ص) ۲۱۶ ت بیروت

^۲ مسند احمد ابن حنبل جزء ۱ (ص) ۷۷، سنن الرمزی، کتاب المناقب، وتهذیب التهذیب، التاريخ بغداد الخطیب، کنز العمال

أن اهل بيته (ص) ساووه فى خمسة أشياء (فى الصلاة عليه وعليهم، وفى التشهد و فى السلام، وفى الطهارة، وفى تحريم الصدقة والمخبة) ^١

٦- قال (ص) لعلى و فلفطمة والحسن والحسين: (أنا حرب لمن حاربتم وسلم لمن سالمتم) ^٢

ومره اخرى قال (ص): (أنا حرب لمن حاربكم وسلم لمن سالمكم) ^٣

لیره دا بۆمان دهرده كهوى كه پیغمبر (د.خ) چهند بایه خى به نیمامى حسین (س) داوه وه تاچ راده يهك خوشى ويستوه وه چهند ریزی لیناوه، نهوهش بۆمان دیاره لهم فهرمووده يهى خوشه ويست كه ده فهرموى: (حسین منى وأنا من حسین) ^٤

نه گهر نیوه ی یه كه مى فهرمووده كه بهوه لیك بدهینهوه كه حسین له منه واته حسین كورى فاته ی زهه رایه (س) وفاتهش كچی نهوه (د.خ) چۆن ده توانین مانای نیوه ی دووه مى فهرمووده كه شی بکهینهوه كه ده فهرموى (وأنا من الحسين) ^٥؟

بۆیه مانای فهرمووده كه نهوه يه كه حسین له سهر ریازی منه وه منیش له سهر ریازی نهوم به مانایه كى تر حسین له سونهت دهرناچی تاكو مردن له سهر سونهتى من دهروات .

نهوه ی بۆمان دهرده كهوى لهوه ی باسمان كرد نیمامى حسین (س) خوشه ويستی پیغمبره (د.خ) وه دوژمنانى نیمامى حسین (س) دوژمنانى پیغمبره (د.خ) وه هه موو موسلمانیکیش ده زانن كه دوژمنایه تی پیغمبره (د.خ) دوژمنانى خودان.

((نیمامى حسین له گهل ههردوو نیمامان باوك و برای (سلاوى خودایان له سهر بیت):

٣ امام الفخر الرازى (تفسیر الكبير) جزء ٢٦ ص ١٦٢ طبع البیه مصر - جزء ٧ ص ١٦٣ طبع دار طباعة مصر، تفسیر القرطبی جزء ١٥ ص ١١٩ وابن کثیر ج ٤ ص ٢٠

٢- سنن الرمزی (الجامع الصحیح) ج ٥ ص ٦٥٨ رقم الحدیث ٣٧٧٥ اعلام الوری للطبرسی ص ٢١٦، و ابن ماجه كتاب المقدمة باب ١١ ص ١٤٤، مسند احمد بن حنبل جزء ٤ ص ١٧٢، مستدرک للحاکم جزء ٣ ص ١٧٧، و اسد الغابه فی معرفه الصحابه جزء ٢ ص ١٩، و جزء ٥ ص ١٣٠

(٥، ٦) - سنن الرمزی كتاب المناقب، مستدرک الصحیحین ج ٣ ص ١٤٩، مسند احمد بن حنبل جزء ١ ص ٧٧، مجمع الزوائد للهيثمى جزء ٩ ص ١٦٩ ذخائر العقبى ص ٢٣، رياض النضرة جزء ٢ ص ١٩٩

ئىمامى حسين (س) (۳۰) سال ۱ له گهل باوكى ئىمامى على (س) زياوه ،هەرچى كور له باوكى
فئردهبى ئه وىش له باوكى فئربووه ،وه تاكو گه يشه لوتكهى زانست و زانىارى و رهوشت بهرزى و
نازايه تى و سه خاوه تى و رهوانبىزى وهتد

وه رىگاي ئه وهى گرتوتته بهر له ناین و گويزايه لى خوداو پئغه مبه ر (د.خ) وه نه ترسان له هيچ شتيك
جگه له خوداي بى هاوتا نه بى .

ئىمامى على (س) بايه خىكى زورى پئداوه ههروه ها به ئىمامى حسن (س) نه خو ته نيا له بهر ئه وهى كه
مندالتى خوى بوون بهلكو له بهر ئه وهى جىگاي بايه خ و خو شه ويستى و رهيجانى پئغه مبه ر (د.خ)
،وه نارامگهى فاعهى زهراء (س) بوون ،هه رچه نده فاعهى زهراء (س) ته نيا (شهش) مانگ له داوى
مردنى پئغه مبه ر (د.خ) زياوه وه ئىمامى على (س) زور به خه مبارى مايه وه پاش مردنى ئه م دوو
خو شه ويستهى بويه داواى له عه قىلى براى كرد كه خوازيبى زنىكى باش و ديارى بو بكات ،ئه وىش
هه ر زوو زنىكى بو هئنا كه ناوى فاعه بوو ،به لام ئه و فاعه يه داواى له ئىمامى على (س) كرد كه ئه و
مه رجهى هديه كه ده بى هه رگيز ناوى نه هينى نه وهك حسن و حسين (س) داىكيان وه بى ربيته وه ،ئىمامى
على (س) ناوى نا (أم البنين) پاشان (أم البنين) ئه م ژنه خاتوونه چوار كورى بوون كه گه وه ره كه يان
ناوى عباس بوو كه هه لگري ئالاو متمانه و باوه ر پئكراوى ئىمامى حسين (س) بوو ،وه له ناو نه وهى
هاشمى ناو نرابوو (قمر بنى هاشم) له بهر دلبرى و جوانى و رهوشت بهرزو ليه اتووى و گويزايه لى بو
ئىمامى حسين (س) وه ئىمامى حسين (س) يارمه تى ده رى باوكى ئىمامى على (س) بوو له هه موو ئه و
كاره سات و به لايانهى كه به سه ر ئىمامدا هات له پئنج سالى خيلافه تدا ،له شه رى سه فىن و جه مه ل و
نه ره وان پشت و په ناي ئىمامى على (س) بوو وه پاش شه هيد كردنى ئىمامى على (س) له مانگى
ره مه زان له شه وه تاكه كانى (ليله القدر) وه له ناو نويزدا له ميحرا بى مزگه وتا ئىمامى حسين
يارى ده ده رى ئىمامى حسن (س) بوو بهلكو ده ستى راستى به هيزى ئىمامى حسن بوو وه رى كه وتنامه ي
نىوان ئىمامى حسن (س) و معاويه كورى ابو سفيان له پيش چاوى ئه و روويدا ،وه له به نده كانى ئه م

۱ المناقب لابن شهر آشوب ج ۳ ص ۲۳۱

تاريخ اهل البيت - تحقيق محمد رضا الحسيني / الطبعة الاولى / ربيع الاول ۱۴۱۰ هجرى م ۷۶

رینکه و تنامه دا نووسرا بوو نه گهر معاویه مرد نیمامی حسن (س) ده بیته خلیفه له پاش معاویه خو نه گهر نیمامی حسن (س) نه ما بوو ، نهو کاتی نیمامی حسین (س) ده بیته خلیفه له پاش معاویه^۱ ، به لام نه م رینکه و تنامه سهری نه گرت (وه منیش نامه وی دریزه ی نه م بابه ته باس بکهم تا کو له بابه تی سهره کی خو م ده رنه چم) .

پاشان نیمامی حسن (س) کوچی دوا ی کرد^۲ (به هوی خوار دینیکی زهرا و یه وه) وه سیه تی بو نیمامی حسین (س) کرد که له ته نیش قهبری (با پیری) پیغمبر (د.خ) بینژن) به مهر جی دلویه خو نیک نه رژی له پیناو نه م ناشته ، وه نه م وه سیه تش نه هاته دی ، به م جو ره نیمامی حسین (س) به ته نیا مایه وه (۳) ، گپرو گرفت و فتنه چوارده وره یان دا سهره رای داخ و که سهری گه وره ی نه مانی پیغمبر (د.خ) وه نیمامی علی (س) فاطمه ی زهراء (س) و نیمامی حسن (س) ، چونکه نه مانه په رژی نی راسته قینه ی نهو بوون وه که سایه تی نهو له نیو نه م به رزو به ریزانه گه شه ی کرد بوو ، به لام هر چه نده گپرو گرتی خیلافه ت هه بوو ، به لام نیمامی حسین (س) به کاری خو ی هه لسا وه وه لپیر سراوی سهر شانی خو ی جی به جی کرد وه فه رمانی به چاکه کرد وه خه لکی له خرا په دوور خستوت وه ، وه له وسهر دهم روانگی نه وه ی هاشم بووه و پیاوی دوا رژی کوری کچی پیغمبر (د.خ) بوو ، خاوه ن ریزو شکو دار بوو له ناو مو سلمانان .

(نیمامی حسین (س) له سردهمی یزید کوری معاویه کوری ابوسفیان)

له شاری مه دینه ی پیروز مز گه وتی پیغمبر (د.خ) ی خوشه ویست مه لبه ندی زانست و زانیاری بوو ، کانگای روشنبری مو سلمانان و شوینی فی ربوونی یاسا کانی نیسلام و شریعت و فقه بوو ، بویه له هه مو شوینه جیا جیا کانی نیسلام خه لک رووی تیده کرد وه تیدا کو ده بو نه وه^۱ بوو هر گرتی زانست و زانیاری و شاره زا بوون له ناینی پاکی نیسلام .

لهو سردهم سنی که سایه تی پایه به رز هه بوون که مو سلمانان گو ییان لی ده گرتن له ده وره یان کو ده بوو نه وه له ناو مز گه وتی پیغمبر (د.خ) .

نیمامی حسین (س) :

^۱ شرح نهج البلاغه لابن حنبل المعتزلی

^۲ نیمامی حسن و حسین (س) (۱۰) سال له گیل په کور ژباون پاش مردنی باوکیان نیمامی علی. تاریخ اهل البيت / تحقیق سید محمد رضا الحسینی ص ۷۶

وہلامی ھموو پرسیارہ کانی موسلمانانی ئەدایەوہ بە بەلگەئێ قورئان و سونەت بەبێ ئەوہی
لەماوہی ژبانی بۆ ھیچ پرسیارێک (بەئێ نازانم) وەلام و بەلگەئێ دەدانەوہ و دلێان ئۆقرەئێ
دەگرت رۆژانە بازنەئێ دەوروبەری فراوانتر دەبوو.

۱- عبدالله کوری عمر کوری ختاب

ئەوہش یەکیک بوو کە قورئانی شی دەکردەوہ ، وەلامی پرسیارە کانی موسلمانانی ئەدایەوہ لە
مژگەوتی پێغەمبەر (د.خ) .

۲- عبدالله کوری زبیر کوری عوام

ئەویش دەستیکی بالای ھەبوو لە زانستی ئاین ، پیاویکی ئازا بوو ، موسلمانان لە دەوری
کۆدەبوونەوہ و گوئیان لە قسەکان

دەگرت ، ئەم سێ کەسە دەستیشان کرابوون لەلایەن معاویە کوری ابوسفیان بۆ یزید کە دەبێ ھەر
چۆنیکی بیت (بیعە) واتە گوێرایەلی لەم سێ کەسە وەرگیری ' گەرنا..... ئەمانە دەبنە ھۆی ھەژانی
کورسی خیلافەت لەشام بۆ ئەم مەبەستە نامەییەکی نھیتی بەپەلە گەیشتە والی شاری مەدینە کە
ئەوکاتی (ولید کوری عتبە) بوو، ئەم نامە لەلایەن یزیدەوہ ناردرا بوو بۆ والی شاری مەدینە .

^۱تاریخ الطبری -باب خلافە یزید بن معاویە جز ۳ ص ۱۸۸

والی شاری مه‌دینه داوای ناماده‌بوونی ئەم سێی که‌سایه‌تیه ده‌کات):

ئەو‌هی که‌هه‌موو خه‌لک ده‌یزانی له‌و سه‌رده‌م والی شاری مه‌دینه رۆژێکی دیاری کردبوو له‌ هه‌فته‌، ته‌نیا له‌م رۆژه‌دا بانگه‌وازی خه‌لکی ده‌کرد بۆ لای خۆی بۆ هه‌ر شتیک بوایه‌، به‌لام ئەم جاره‌یان والی نێردراوی خۆی نارد به‌شوین ئەم سێی که‌سه‌ له‌ مزگه‌وتی پێغه‌مبه‌ر (د.خ) وه‌له‌رۆژێکی نامۆدا که‌ به‌ په‌له‌ بگه‌نه‌ لای والی (أجب الامیر حالا") وه‌پاش ئەو‌هی ئەم سێی که‌سه‌ پێیان راگه‌یه‌نرا عبدالله کوری زبیر هاته‌ لای عبدالله کوری عمرو هه‌ردوکیان پێکه‌وه‌ هاته‌ لای ئیمامی حسین(س) له‌ناو مزگه‌وت پێیان ووت تۆ چی ده‌لی ی؟ ناخۆ بۆچی له‌م کات و ساته‌ والی له‌داوای ئیمه‌ی ناردوو‌ه؟ ئیمامی حسین(س): فه‌رموی من واتێده‌گه‌م که‌ معاویه‌ مرده‌یی و یزیدی کوری له‌جیاتی خۆی دانابێ به‌ خه‌لیفه‌ی موس‌لمانان ئەوانه‌ش داوا له‌ ئیمه‌ ده‌که‌ن که‌ ملکه‌چی خۆمانیان بۆ ده‌ربه‌رین و رازی بین به‌م فه‌رمانه‌!!

هه‌ردوو عبدالله وتیان سویند به‌خودا ئیمه‌ش جگه‌ له‌ قسه‌ی تۆ هه‌یچی تر به‌ خه‌یالماندا نایه‌ت!!

ئینجا ئیمامی حسین(س) به‌ هه‌ردووکیانی ووت :

من ده‌چمه‌ لای والی وه‌پێی ده‌لیم که‌ ناکرێ (بیعه) ده‌ربه‌رینی گوێزایه‌لی به‌م شیوه‌ نه‌هێنه‌ ئنجام به‌دری، به‌لکه‌ پێویسته‌ به‌ ناشکرا ئنجام به‌دری و له‌ مزگه‌وتی پێغه‌مبه‌ر (د.خ) وه‌خه‌لکان کۆ بکریته‌وه‌ ئیمه‌ش وه‌کو ئەو موس‌لمانانه‌ قسه‌ی خۆمان ده‌که‌ین پاشان والی مه‌دینه (ولید کوری عتبه‌) دووباره‌و سێ باره‌ به‌داوای دا ناردن که‌ به‌ په‌له‌ ناماده‌بن لای، به‌لام عبدالله کوری زبیر داوای مۆله‌تی کرد تا به‌یانی بۆیه‌ له‌کاتی شه‌و خۆی ناماده‌ کرد و له‌ گه‌ل ئەو که‌سانه‌ی که‌ له‌ گه‌لی بوون به‌ رێگای نه‌هێنی له‌شه‌ودا ده‌رچوو له‌شاری مه‌دینه بۆ شاری مه‌که‌که‌ رویشته‌ .

(ئىمامى حسين(س) دەچىە لاي والى مەدينە) :

ئىمامى حسين(س) لە كاتى شەو كورە كان و براكان و نامۇزاكان و خوارزاكانى خۆى كۆكر دەو، فەرمانى پىدان كە چە كيان لە دەست بى و لە گەلى برۆن چونكە دەيەوى بچىتە لاي والى (وليد كورى عتبه) وە لەرنگا پى ووتن ئيوە هەمووتان لە پىش دەرگاي كۆشكى (ئىمارە) دەو ستن تەنيا من دەچمە ژوورەو ئە گەر گوپتان لى بوو دەنگى والى (وليد) بەسەر منا بەرزبۆو ئيوە هيچ چاوەروان مەكەن هەمووتان وەرنە ژورەو چاوەرتى فەرمانى من بن ئە گەر نا ئيوە لىرە بوو ستن تا ديمە دەرەو^۱ بەم جۆرە ئىمام(س) هاوەلانى بەرىكەوتن تاكو پىش دەرگاي كۆشك ئىنجا هەموويان لەوى وەستان و ئىمامى حسين(س) چووە ژورەو سلاوى لە والى كرد و بينى (مەروان كورى حەكەم) لاي والى دانىشتو، ئىمام(س) فەرمووى: ئەى سەر كرده چىت لەمن دەوى؟

وليد كورى عتبه ووتى: خودا پاداشت بداتەو لە (معاويە)، ئەو مردوو يزىدى كورى خۆى دانا بە خەلىفەى موسلمانان و من لە دواى تۆم ناردوو چونكە نامەم لە يزىد پىنگەشتوو كە تۆ رەزامەندى خۆت دەر بېرى بۆى لە پىش من تاكو بۆى بنوسمەو كە تۆ رازىت، دەست لەناو دەستى من بنىت لە جياتى ئەو!!

ئىمام(س) فەرمووى: هەر كەسك وەكو من بى دەست لەناو دەستى كەس نانىت بۆ ئەم مەبەستە بە نەپتى وەمن و ابزانم تۆش تىدە گەى كە ئەم كارە بە نەپتى ئەنجام نادرى، چونكە پىويستە تەواوى خەلك تى بگاوى ناگاداربن، وە ئىمام(س) زۆر هەوتى دا تاكو وليد رازى بكات كە ئەم كارە گرىنگە ناكرى بەم شەو بە نەپتى وە لە نيو چوار ديوارى كۆشكى (ئىمارە) بەلكو دەبى بەرۆژ بكرى و لە مزگەوتى پىغەمبەر (د.خ) وە خەلكان ناگاداربن ئىمەش يە كىكىن لەم خەلكە موسلمانە ئەو كات بىرورامان دەر دەبىر

بەلام (وليد كورى عتبه) ئەم پىشيارەى ئىمامى رەت كردهو ووتى نايى بەم جۆرەى تۆ دەيلىى، بەلكو دەمانەوى هەر ئىستا ئەم كارە بكەى، نالەو كاتى (مروان كورى حەكەم) ووتى سويند بەخودا ئە گەر ئىستا گوپرايەلى خۆى دەر نەبىر بچىتە دەرەو ئيوە ناتوانن بەسەرى دا زال بن تاكو خوينىكى

^۱ الطبرى جزء ۶ ص ۱۹۰

زور نمرۆی له نیواتان، بۆیه ئیستا حسین زیندانی بکمو مههیله بروات یان رازی بوون؟ یان
سهربرین !!

ئیمام (س) رووی وهر گهێرا بۆ ولید و فهرموی :

(ایها الامیر، انا اهل بیت النبوه ومعدن الرساله، ومختلف الملائکه ومحل الرحمه وبنا فتح الله
وبنا یختم.... ویزید رجل فاسق شارب للخمر، قاتل النفس المحترمه، معلن بالفسق، ومثلی لایبایع
مثله، ولكن نصبح وتصبحون، وننظر وتنظرون أینا أحق بالخلافه والبیعه...)^۱

(ئه‌ی سهر کرده، ئیمه نه‌هل و به‌یتی پیغه‌مه‌برین (د.خ) وه‌کانگای په‌یامی خوداین، وشوینی هاتنه
خواره‌وه‌ی فریشته‌کانین، وه‌مه‌له‌به‌ندی میهره‌بانی خوداین به‌ ئیمه‌ خودا ده‌ستی بێ کردو به‌ ئیمه‌ش
کوژتای ده‌یه‌نی، وه‌یزید پیاوێکی خراپه‌ مه‌ی ده‌خواته‌وه‌ و پساو ده‌کوژی و به‌ناشکرا کاری نار‌ه‌وا
ده‌کا، هه‌ر که‌سیک وه‌کو من بێ که‌سیکی وه‌کو نه‌وه‌له‌نا بزیڕی، به‌لام ئیمه‌ روژ ده‌که‌ینه‌وه‌ له‌گه‌ڵ
ئیه‌، چاوه‌روانین له‌گه‌لتان که‌ کێ شایه‌نی خیلافه‌ت و گوێرایه‌لیه‌ (ئینجا ئیمام (س) هاته‌ ده‌ره‌وه‌
پاشان مروان به‌ ولیدی ووت، پیم نالئی بۆچی نامۆزگاری منت جی به‌جی نه‌کرد؟

ولید وه‌لامی دایه‌وه‌ و ووتی : هاوار به‌ مالت بێ ده‌نگ به‌ !!!

تۆ وته‌یه‌کی شایسته‌ بکه‌ به‌رامه‌ر کورپی فاته‌می زه‌هراء (س) نه‌وه‌ نه‌وه‌ی پیغه‌مه‌برانه‌ (س) نه‌گه‌ر تۆ
نومیدت به‌ سامان و مالتی دونیایه‌ من چی به‌ که‌لکم دیت به‌یانی به‌رامه‌ر خودای بووه‌ستم و
تاوانبارم به‌ خوینی ئیمامی حسین (س) ئینجا (مه‌روان کورپی حه‌کم) ووتی: نه‌گه‌ر تۆ وابیر بکه‌یته‌وه‌
که‌واته‌ زۆر باشت کرد !! به‌گه‌لته‌وه‌ ئه‌م وه‌لامه‌ی ولیدی دایه‌وه‌ !

^۱ الطبری جزء ۶ ص ۱۹۰، ابن کثیر (الکامل فی التاریخ) جزء ۴ ص ۱۶۰ طبع اوروبا .

^۲ -الکامل فی التاریخ جزء ۳ ص ۲۴۶، الخطب الحسینی فی محرکه‌ الطف / عبدالکافی محسن الیاسری ص ۵۰

انساب الاشراف - للبلذری جزء ۵ ص ۱۳۶

(نیمامی حسین (س) شاری مه‌دینه جی دلی):

نیمامی حسین (س) ناشکرای کرد لای هموو خه‌لک که ملکه‌چی یزید نابی، بویه گشت خرم و کهسانی خوی کۆ کرده‌وه و بی ووتن که شاری مه‌دینه به جی دلی و به‌ره و شاری پیروزی مه‌ککه ده‌روات، بهم جۆره هموو خزمانی نیمام خویان پیچا له‌چه‌ک وه

نسه‌په‌کانیان زین کردوو بو زیاره‌تی کۆتای به‌ره و قه‌بری باپیری پیغمبه‌ر (د.خ) به‌ری کهوت، پاشان چوه لای (محمد کوری حنیفه) ی برای که نه‌خۆش کهوتبوو له‌سه‌ر جیا بویه نه‌یتوانی له‌گه‌ل نیمام پروات و نیمام داوای له (محمد) ی برای کرد که وه کو چاودیریک له‌شاری مه‌دینه بمیتیه‌وه، پاشان نیمام و سیه‌تی خوی نووسی و مۆری کرد دایه ده‌ست (محمد) ی برای نه‌مه‌ش هه‌ندیک له‌م وه‌سیه‌تیه که میژوونوسان کۆکن له‌سه‌ری به‌لام ویستم هه‌روه کو خوی به‌زمانی عه‌ره‌بی بیخه‌مه‌پیش چا و بو سوودی زیاتر:

((.....وانی لم أخرج أشرا ولا بطراً ولا ظالماً، وأنما خرجت لطلب النجاح والاصلاح في أمه جدی رسول الله (ص) أريد أن أمر بالمعروف وأنهي عن المنكر وأسیر بسیره جدی وأبی علی بن ابی طاب

فمن قبلنی بقول الحق، فالله اولی بالحق، ومن رد علی أصبر حتی يقضى الله بينی وبين القوم بالحق ويحكم بينی وبينهم بالحق وهو خير الحاكمین)).

(واته: ده‌رچونی من بو شه‌رانگیزی و خو به‌زل زانین و خراپه‌کاری وسته‌مکاری نیه، به‌لکو بو نه‌وه هه‌لسام تا داوای سه‌ر کهوتن و ریک خسته‌وه‌ی نو‌مه‌تی باپیرم بکه‌م که نیردرای خودایه، ده‌مه‌وی فرمان به چاکه بکه‌م و خه‌لکان له‌ خراپه‌کاری دوور بجه‌مه‌وه، وه‌له‌سه‌ر ریره‌وه شوینکه‌وته‌ی پیغمبه‌رو باوکم علی کوری ابی تالب برۆم، هه‌ر که‌سی نهم راستیانهم لی وه‌ربگری، خودا لایه‌نگری راستیه، وه‌نه‌وه‌ی دژم ده‌وه‌ستی نارام ده‌گرم تا کو خودا فرمانی خوی جی به‌جی ده‌کا له‌ نیوان من و نه‌وان، وه‌دادگای دادپه‌روه‌رانه‌ی خودا له‌نیوانمان دیته کایه‌وه، که هه‌ر نه‌میش باشترین فرمانه‌وايه).

گویت گرت لە یەكەم دقی روونکردنەوی ئیمامی حسین(س) وتییدا هۆی دەرچونی خۆی روونکردۆتەوه که گەرانەویە بۆ سوننەتی پیغمبەر(د.خ) و فەرمان کردن بە چاکە و دوورکەوتنەوه لە خراپە و بەربەرەکانی و دزایەتی ستم و گەندەلی ،بەم جۆرە ئیمام لە شاری مەدینە دەرچوو بە رینگای گشتی بێ ئەوی ترسیکی هەبێ لە سپاو لەشکری والی شاری مەدینە چونکە رینگای گشتی لە ژێر کۆنترۆلی والی بوو ،بەهەموو چەکەکانیانەوه لە پیش چاوی خەلک و بەروژی روناک بەرەو مەککە ی پێرۆز کەوتەری لەبەر ئەم هۆیانە :

۱- تاکو ناشکرایت بۆ هەموو مەسلمانانی شاری مەدینە که ئیمام رازی نیە بە خیلافەتی یزیدی

کوری معاویە ،وہ گوی رابەلی بۆ دەرنابری ،چونکە ئەم دەرچونە هەمان واتا دەگەینێ .

۲- گەر ئیمام (س) بە نەیتی دەرچووبا ،یاخود رینگای گشتی نەگرتبایەبەر لەوانە بوو زۆر

خەلکانیک بیان ووتایە ئیمە نەمان زانی نەخۆ لەگەلی دەچوین تامەهانە ی خەلک بیری .

۳- تابۆ خەلک روون بیت که پەناگایەك هەیه بۆ ئەو کەسانە ی که نایانەوی مل کەچی بۆ یزید

دەبرین وەبەئاسانی دەتوانن خۆیان بگەییەنە ئیمام (س)

۴- لەهەمووی گرنگتر ئەوه بوو که ئیمام بازنە ی ترسی شکاند بۆ هەموو مۆسلمانان

وہسەلمانندی بۆیان که مۆؤ زۆر زۆر گەورەترە لەوه ی کەویست و بیرو بۆچونی زەوت

بکری و مافی نازادی و رادەبرین و ئارەزوی لی بسەندریتەوه هەرچەندە هیزو توانای

سەمکاران بێ ئەندازەبیت .بەم شیوه ئیمام دەرچوو ،وہلە وەلامی ئەو کەسانە ی پێان ووت

بۆچی تۆش وەکو عبدالله کوری زبیر دەرئەچووی بەنەیتی ،ئیمام (س) فەرمو ی : (نەخیر

سویند بە خودا رینگای گشتی بەجێ ناهیلیم ،تاکو خانووەکانی شاری مەککەم لی بەدیار

دەکەوی ،یان خودا فەرمانی خۆی لەئاستم جی بەجی دەکا ئەوه ی بێ خوشە و رازیە) .

وہئیمام(س) لەکاتی دەرچونیان لە شاری مەدینە (مەروان کوری حەکەم) لەسەر رینگا وەستاوو

بە ئیمامی ووت (یاأبا عبدالله) من ئامۆژگاریەکم هەیه که بەقسەم بکە ی دەگەیه راستی .

ئیمام (س) فەرمو ی چیه ئەو ئامۆژگاریەت !!

مەروان ووتی : گوێرایەلی خۆت دەربرە بۆ یزیدی کوری معاویە باشترە بۆ دونیاوانیت !

ئىمام (س) فرمودى: (انا لله وانا اليه راجعون) وعلى الاسلام السلام ان قد بليت الامه براع مثل
يزيد¹

واته ئىمام (س) فرمودى ئيمه هى خوداين و بۆ ئه وئيش ده گهرينه وه ، وه ده بئى خودا حافيزى له
ئائىنى ئىسلام بگرئى گهر نومدت دو چارى خه ليفه يه كى وه كو يزىد بئى .

((پيشنيارى عبدالله كورى مطيع)):

له كاتى روئىشتنى ئىمام (س) و هاوه لانى بۆ شارى مه ككه ي پيرۆز پاش كه ميك روئىشتن چاوى
كهوت به (عبدالله كورى مطيع) كه يه كئى بوو له هاوه لانى پئغه مبه ر (د.خ) ووتى بۆ كوئى ده چى
ئهى (أبا عبدالله) خودا گيانم به قوربانى كا، ئىمام (س) وه لامى دايه وه ئىستا بۆ مه ككه پاشانىش
خودا ده يزانى بۆ كوئى ده چم (عبدالله) ووتى ئهى نه وه ي پئغه مبه ر (د.خ) سوئند به خودا گهر
تۆ له ناو بچى ئيمه هه موومان ده كرئينه به نده له پاش تۆ ، بۆيه نامۆزگارى ئىمامى كرد تاكو له
شارى مه ككه بعئيتته وه چونكه ئهم پياوه واى بۆ ده چوو كه شارى مه ككه پيرۆزه له لايهن خودا وه
كەس له وئى ناتوانئى ده ست درئزى بكات و پيرۆزى ئهم شاره بشكئئى به لام ئىمام (س) هه ر
به ره و پئش روئىشت تاكو نزيك بۆوه له شارى مه ككه وه ئهم ئايه ته ي ده خوئند كه چاوى به
مه ككه كهوت (ولما توجه تلقاء مدين قال عسى ربي أن يهديني سواء السبيل)²
تاكو گه يشته ناو شارى مه ككه و خه لكى شارى مه ككه به بچوك و گه موره ويانه وه به پيرى
وه هاتن وه خوئشحالى خوئيان بۆ ده ربرى ، ئهمه ش له شه وى هه ينى ۳/ شعبان / سالى (۶۰) كوچى³
وه ئىمام ته واوى مانگى شعبان و رمضان و شه وال و ذى القعدة و هه شت روئيش له مانگى
ذى الحجة له شارى مه ككه مايه وه .

¹ مشير الاحزان ص ۱۴-۱۵ واللهورف ص ۹-۱۰

² - لخص: ۲۳

³ تاريخ طبرى جزء ۶ ص ۱۹۶-۱۹۷

((ئىمامى حسين (س) له شارى مه ككه)):

والى شارى مه ككه (عمر كورى سعيد الاشدق) ¹ نامه يه كى به پهلەى بۆ (يزيد كورى معاويه) نووسى، له نامه كەدا بۆى روون كرده ووه كه عبدالله كورى زبير و ئىمامى حسين (س) چۆن گەيشته شارى مه ككه، وه پيشوازى خەلكى مه ككه له ئىمام وه كۆبونەوى خەلك له گەليان، وه چۆن ئىمامى حسين (س) به ريگاي گشتى دا هاتوو له پيش چاوى خەلك وه به ناشكرا، وه له نامه كەش نووسى كه من ئىستا شارى مه ككه له دهست رويشتوو، كهس فهرمى من جى به جى ناكات، كه نهو نامه يه گەيشته دهست (يزيد كورى معاويه) دهست به جى يزيد فهرمى دا والى شارى مه دینه (وليد) ي له سەر كار لابرده چونكه فهرمى خەليفەى موسلمانانى جى به جى نه كرده، (ئىمامى حسين (س) ي نه كوشتوو !! بۆيه يزيد كورى معاويه برپارى دا كه (عمر كورى سعيد الاشدق) بيته والى له سەر هەردوو شويني پرۆز (مه ككه و مه دینه) ² وه يزيد كورى معاويه له گەل ئەم نامه يه نامه يه كى ترى نووسى بۆ (عبدالله كورى عباس) (ر.ض) وه داواى لى كرد كه ئىمامى حسين (س) رازى بكات بۆ مل كه چى بۆ يزيد و ناگرى فتنه بكوژيتهوه، كه ئەم نامه يه گەيشته دهست (عبدالله كورى عباس) (ر.ض) نامه يه كى نووسيهوه بۆ يزيد و ناردى، تيدا نووسيوو، كه هەلسانى ئىمامى حسين (س) فتنه نيه، بهلكو بۆ چاكسازى هەلساوه له ريگاي خودالانادا، بۆيه به هيچ شيوه يه ك پيمان ناكري ئىمامى حسين (س) رازى بكهين كه گويرايه ليت بۆ ده ربري!!

بەم جۆره دەنگوباسى ئىمامى حسين (س) بلاوبۆوه لەناو دەولەتى ئىسلامى كه بەيزيد رازى نابى بيته خەليفەى موسلمانان

وه له كاتى ئەم دەنگوباسه گەيشته شارى (كوفه) كه ئىمامى حسين (س) دژى يزيد هەلساوه، خەلكى شارى كوفه به تارك و به كۆمەل و سەرۆك هۆزو ناوداره كان و كهسايه تيه به ناوبانگه كان، نامه يان دەنووسى بۆ ئىماميان رهوانى مه ككه ي ده كرد، هەر هەموويان له نامه كانيان ده يان نووسى

¹ تاريخ طبرى جزء ٦ ص ١٩١

² تاريخ طبرى جزء ٦ ص ١٩١

که بهزوترین کات تۆ وهره شاری کوفه والی (نعمان کوری بشیر) زۆر بی هیزه که نوێژی ههینی و جهژن و نوێژه کانی تریشی له گهڵ ناکهین، گهر تۆ بیت ئیمه بهلین بیت والی کوفه (نعمان کوری بشیر) دهرده کهین لهم شاره^۱ وهههندیکیان له نامه کانیان دهیان نووسی، تهنیا ئیمه دلنیا بین که تۆ بهرهو کوفه دئی ئیمه لیڤه ههلهستین و والی کوفه دهرده کهین له کۆشکی ئیماره و چاوهروانی فهرمانی تۆ دهبین، بهم شیوهیه نامه به کۆمهڵ دهگهیشته دهست ئیمامی حسین(س) تاکو دوو کیسهی گهوره پر بوون له نامه کانی خهڵکی شاری کوفه.

((ئیمام حسین(س) مسلم کوری عهقیل بۆ کوفه دهنوێژی))^۲:

پاش نهوهی ئیمامی حسین(س) نامهیهکی زۆری پێگهیشت له خهڵکی شاری کوفه که داوای ئیمامیان ده کرد بۆ نهوهی رزگاریان بکات له ستهم و زۆرداری والیه ئهمهویه کان، ئیمام حسین(س) یه کیکی بۆ ناردن نهویش ئامۆزای خۆی (مسلم کوری عهقیل کوری ابی تالب) وه نامهیهکی بۆ خهڵکی شاری کوفه نووسی و دایه دهست (مسلم) وه پێ ووت نامه که بۆ خهڵکی شاری کوفه بخوینهوه، نه گهر زانیت راست ده کهن نامهیه کم بۆ بنیره تانیش بێم بۆ لایان، ئهمهش دهقی نامه کهیه :

(الی الملاو من المومنین و المسلمین: (أما بعد.... قد فهمت كل الذي أقصصتم و ذكرتم، ومقاله جلکم انه ليس علينا امام فأقبل لعل الله أن یجمعنا بك علی الهدی و الحق و قد بعثت الیکم אחی و ابن عمی وثقتی من اهل بیتی و أمرته أن یکتب الی بحالکم وامرکم ورأیکم، فان کتب الی انه قد أجمع رأی ملتکم وذوی الفضل منکم علی مثل ما قدمت علی به رسلکم و کتبکم أقدم علیکم وشیکما أن شاء الله، فلعمری ما الامام الا العامل بالکتاب و الأخذ بالقسط، والدائن بالحق، والحابس نفسه فی ذات الله.. والسلام)^۳

واته:

^۱ - تاریخ طبری جزء ۶ ص ۱۹۷، معالم المدرستین جزء ۳ ص ۶۳ للسید مرتضی العسکری .
^۲ - الطبری جزء ۶ ص ۱۹۸، اخبار الطوال للدينوری ص ۲۳۸ معالم المدرستین للمرتضی العسکری جزء ۳ ص ۶۵
^۳ - الکامل فی تاریخ جزء ۲ ص ۵۳۴ الخطاب الحسینی / عبدالکاظم محسن الباسری ص ۶۰

که بهزودترین کات تۆ وهره شاری کوفه والی (نعمان کوری بشیر) زۆر بی هیزه که نوپزی ههینی و جهژن و نوپزه کانی تریشی له گهل نا کهین، گهر تۆ بیت ئیمه بهلین بیت والی کوفه (نعمان کوری بشیر) دهرده کهین لهم شاره^۱ وهههندیکیان له نامه کانیان دهیان نووسی، تهنیا ئیمه دلنیا بین که تۆ بهرهو کوفه دئی ئیمه لیڤه ههله دهستین و والی کوفه دهرده کهین له کۆشکی ئیماره و چاوهروانی فهروانی تۆ ده بین، بهم شیوهیه نامه به کۆمهله ده گهیشه دهست ئیمامی حسین (س) تا کو دوو کیسهی گهوره پر بوون له نامه کانی خه لکی شاری کوفه.

((ئیمام حسین (س) مسلم کوری عه قیل بۆ کوفه ده نیڤی))^۲:

پاش نهوهی ئیمامی حسین (س) نامهیه کی زۆری پینگه یشت له خه لکی شاری کوفه که داوای ئیمامیان ده کرد بۆ نهوهی رزگاریان بکات له ستهم و زۆرداری والیه نه مهویه کان، ئیمام حسین (س) یه کینکی بۆ ناردن نهویش ئامۆزای خۆی (مسلم کوری عه قیل کوری ابی تالب) وه نامهیه کی بۆ خه لکی شاری کوفه نووسی و دایه دهست (مسلم) وه پئی ووت نامه که بۆ خه لکی شاری کوفه بخوینهوه، نه گهر زانیت راست ده کهن نامهیه کم بۆ بنیره تامنیش بيم بۆ لایان، نه مهش دهقی نامه کهیه :

(الی الملائه من المؤمنین و المسلمین): (أما بعد... قد فهمت كل الذي أقصصتم و ذكرتم، ومقاله جلکم انه ليس علينا امام فأقبل لعل الله أن یجمعنا بك علی الهدی و الحق و قد بعثت الیکم أخی و ابن عمی وثقتی من اهل بیتی و أمرته أن یکتب الی بحالکم و امرکم و رأیکم، فان کتب الی انه قد أجمع رأی ملنکم و ذوی الفضل منکم علی مثل ما قدمت علی به رسلکم و کتبکم أقدم علیکم و شیکا أن شاء الله، فلعمری ما الامام الا العامل بالکتاب و الأخذ بالقسط، والدائن بالحق، و الحابس نفسه فی ذات الله.. و السلام)^۳

واته:

^۱ - تاریخ طبری جزء ۶ ص ۱۹۷، معالم المدرستین جزء ۳ ص ۶۳ للسید مرتضی العسکری .
^۲ - الطبری جزء ۶ ص ۱۹۸، اخبار الطوال للدينوری ص ۲۳۸ معالم المدرستین للمرتضی العسکری جزء ۳ ص ۶۵
^۳ - الکامل فی تاریخ جزء ۲ ص ۵۳۴ الخطاب الحسینی / عبدالکاظم محسن الیاسری ص ۶۰

بۆ كۆمەلەى موسلمانان و ئيمانداران ، پاشان.... من تېگەيشتم ھەموو ئەوھى دەيگېرنەوھ و باسى دەكەن ، وھداوای زۆربەتان ئەوھىھە كە ئيمە بې ئيمامين تۆ وەرە تاكو خودا لە گەل ئيمەت كۆبكاتەوھ لەسەر ديارمەندى و راستى ، منيش وا براو كورې مام و باوھرېنكر اوې خۆم بۆتان رەوان دەكەم ، وھفەرمانم بې كرددوھ كە بۆم بنوسې لەبارەى بېرو بۆچون و گوزەرانى ئيوھ ، ئەگەر بۆمنى نووسى كەوا بېرو بۆچونتان ھەرۆھ كو ئەوھىھە كە لەنامەكانتان داىھە كە بۆمنتان ناردبوو پېش وھخت (انشاللھ) لەم نزيكانە دېم بۆ لاتان ، سوپند بە تەمەنم ئيمام تەنيا كار دەكا بە كتابى خوداو دادپەرۆھرو وھلەسەر رېگاي راستە وھ لەرېرەوې خوداى لانادا .

وھ لەو كاتەى (مسلم كورې عەقىل) (رض) گەيشتە شارى كوفە ، خەلكە كە پېشوازى گەرميان لى كرددو لە دەورى كۆبونەوھ ، ئەوېش نامە كەى ئيمامى حسين (س)ى بۆ خوئندنەوھ ، خەلكە كەش بەدەم گريان و ھاوارەوھ رازى دلى خۆيان دەردەبېرى داوايان لە (مسلم) كردد كە زوو بنېرى بۆ ھاتنى ئيمام (س) وھلەو كاتى كە ميژوو نوسان دەلېن (۱۸) ھەزار كەس بەرامبەر مسلم رەزامەندى خۆيان دەربېرى بۆ ئيمامى حسين (س)

وھنەم خەلكە ھەمووى لە دوای (مسلم) نوئىزى دەكردد وھ (مسلم كورې عەقىل) يش ميوان بوو لە مالى (ھانى كورې عروھ) كە ھاوھلېكى ناودارى ئيمامى حسين (س) بوو لە كوفە بنەم شيوھىھى گۆرا لە پېش چاوى (نعمان كورې بشير) كەوالى شارى كوفە بوو لەو كاتى ، بې ئەوھى والى شارى كوفە ھېچ جولەيەك بكات لەناو كۆشكى ئيمارەت نەدەھاتە دەرەوھ ، لەو كاتى (مسلم كورې عەقىل) نامەيەكى بۆ ئيمامى حسين (س) نارد و تېدا نووسى

" كەمن درۆ لە خانەوادەى خۆم ناكەم ، خەلكى شارى كوفە زياتر لە (۱۸) ھەزار كەس گوترايەلى خۆيان دەربېرى بۆ تۆ ، تۆش پەلە بكەو زوو وەرە كە ئەو نامەيەى منت پې گەيشت چونكە ئەو خەلكە ھەمووى لە گەل تۆيە ھېچ كەس بېرو بۆ چونى لە گەل آل معاويە نيە " والسلا م^۲ بەم جۆرە بارودۆخ لەشار گۆرا لە بەرژوھەندى (مسلم كورې عەقىل) بۆيە ھەندى دلئسۆزانى ئەمەوى و خۆپېشخەران ، نامەيان نووسى بۆ يزىد كورې معاويە يەكى لەوان (عبداللھ كورې

^۱ - تاريخ الطبرى جزء ۶ ص ۱۹۷ ، انساب الاشراف للبلادى ص ۱۵۷ الطبرى جزء ۶ ص ۲۲۱

^۲ - الطبرى جزء ۶ ص ۲۱۱

مسلم الحضرمی) بوو له نامه که ی خویدا بو یزیدی نوسی: مسلم کوری عقیل گه یشته کوفه و خه لک به نیمای حسین(س) رازی بوون ، نه گهر تو شاری کوفه ت دهوی پیاویکی به توانا دهست نیشان بکه بو نهم شماره که فرمانی تو جی به جی بکات چونکه (نعمان کوری بشیر) پیاویکی بی هیزه هیچی له دهست نایهت ، پاشان هندی که سی تریش لهم شیوه نامه یان بو یزید نارد وه کو(عمر کوری سعد، عمار کوری عبه وه هندیکی تر...) یزید (نعمان کوری بشیر) ی لاده دات و عبیدالله کوری زیاد داده نی له شاری کوفه ^۱

که (یزید کوری معاویه) دهنگ و باسی شاری کوفه ی زانی بانگی راوزکاری خوی کرد که ناوی (سرجون) بوو ^۲

سرجون کاتبی معاویه بوو پرسی بی کرد (سرجون) ووتی " پیته چونه نه گهر معاویه ی باوکت زیندوو بیته وه و وه فرمانت بی بکا نایا به گوی ده که ی ؟

یزید ووتی به لی ، چوو نوسراویکی بو دهره ینا که تیدا نوسرابوو (عبیدالله کوری زیاد) بکریتسه والی شاری (کوفه) بی ووت نهمه بو چونی باوکت توش که یفی خوته .

له و کاتی (عبیدالله کوری زیاد) والی بوو له شاری (بصره) بویه یزید نامه یه کی به په له ی نوسی بو (عبیدالله) وه دایه دهست (مسلم کوری عمر الباهلی) بی ووت نهم نامه یه بگه ینه (بصره) بو (عبیدالله) و هه موو شتیشی بی بلی نهمه ش دهقی نامه که ی (یزید کوری معاویه) به بو (عبیدالله) والی شاری بصره :

(.... پاشان شیعه کانی من له شاری کوفه بویان نویوم که (کوری عقیل) هاتوته شاری کوفه و خه لک کو ده کاته وه بو نازاوه نانه وه ، که نامه ی منت خوینده وه (بصره) به جی به یله و برؤ بو (کوفه) له دوا ی کوری (عقیل) بگهری داوا ی بکه و بیدؤزه وه بیگروه و بیبهسته وه یان بیکوزه یان له ناوی به ره ، و . السلام) نامه که ی دایه دهست (مسلم کوری عمر الباهلی) نه ویش به په له رویشت و نامه که ی گه یاند و له گهل (عبیدالله کوری زیاد) کو بو وه ، نینجا (عبیدالله) بریاری دا برا که ی خوی (عثمان کوری زیاد) ی کرده والی شاری (بصره) ، خوشی له گهل هیژیکسی تایه تی خوی که ههر هه موویان جل و بهرگی (حجازیان) له بهر کردوو به په له به ره و کوفه که و ته ری

^۱ - الطبری جزء ۶ ص ۱۹۹-۲۱۵

^۲ - سرجون ابن منصور تاریخ الطبری جزء ۲ ص ۲۰۵ و ابن الاثیر جزء ۴ ص ۷ ، الطبری ج ۲ ص ۲۲۸

،وهله كاتى رۆيشتن بههر ناوه دانیهك دهم و چاوى خۆيان دهپۆشى تاكو كهس نهيان ناسى ،بهم
 جۆره نزيك بوونهوه لهشارى (كوفه) ،نهوهى سهيره خهلكى شارى كوفه چاره پروانى ئيمامى
 حسين(س) وههاله لانى بوون،ليژه دا واين زانى ئهم كۆمهله كهسانه ئيمام و هاهاله لانيهتى ،بۆيه
 خهلكى كوفه گهروهو بچوك بهروهو پيشوازي راين كرد ،خهلكه كه هاوارو قيژهى ده كرد
 ،بهخيبرييت نهى نهوهى پتغمبهر(د.خ) سهرحاوو سهر سهرمان هاتى ،وهچهند جار يك خهلكه كه
 داوايان لى كردن كه روپوش لهسهر دهم و چاويان ههله نهوه ،بهلام عبيدالله دهيزانى بۆيه بهم
 شيويه لهناو ناپۆرى خهلك تاكو گهيشته بهردهم كۆشكى ئيماره ،ئالهوكاتى والى شارى كوفه
 (نعمان كورى بشير) كه سهيرى ئهم خهلكهى كرد ههموو دهلالينهوه نهووش واى زانى ئيمامى
 حسينه(س) بۆيه دهست بهجى دهركاى كۆشكى ئيمارهى داخست لهزووره وه خوشى
 سهر كهوته سهر بان لهم جيگا بلنده سهيرى ئهم خهلكهى ده كرد بزانى چى روو ده دا پاش
 كه ميك (نعمان كورى بشير) بينى ئهم ههموو خهلكه ههر وهستاون بۆيه به دهنگى بهرز ووتى:
 (سوينا به خوداى گهوره من شهرت له گهل ناكم وهههركيز نات كۆزم بهلام ناسودهيشت پى
 نابهخشم) ئالهوكاتى (عبيدالله كورى زياد) روپوشى لهسهر دهم و چاوى خۆى لاداو خهلك
 بينيان كه ئيمام نيه،بۆيه راين كرد وهدهورى چۆل بوو كه سيك لهوئى نهما ههر كهسه دهيوست
 خۆى بشاريتهوه، كه (نعمان كورى بشير) عبيدالله بينى لهسهر بان هاته خوارهوه و دهركاى
 كۆشكى كردهوه چوونه ژوورهوه پاش كۆبونهوهيهكى كورت يه كى له پاسهوانه كانى (عبيدالله
 كورى زياد) بهپهله هاته دهروهوه ووتى (الصلاه جامعه) چهند جار يك ئهم وشهى دووباره كردهوه
 تاكو خهلك كۆبيتهوه له مزگهوتى گهوره كه بهرامبهر كۆشكى ئيماره بوو،پاشان ههندى خهلك
 هاتن بهترسهوه ،(عبيدالله) له گهل (نعمان كورى بشير) پاسهوانه كانيان پهرش و بلاو بوون له
 ههموو لايهك خهلكيان بانگ وازى مزگهوت كرد،پاشان عبيدالله بهسهر منبهرى مزگهوت كهوت
 و وتهيهكى ههروهوهو شهران گيزى كورتى خويناوهوه، ههروهوهى كرد لهو كهسانهى كه له
 گويايهلى (يزيد كورى معاويه) دهردهچى و ووتى (قامچى و شمشيرم دهخرينه سهر نهو كهسانهى
 كه له فرمانم دهردهچن و بهلين دهشكينن.) پاشان سهرك هۆزه كانى شارى كوفهى كۆكردهوه
 ،بۆ نهوانيشى ووتاريكى كورتى خويناوهوه پى ووتن (ئهى خهلكينه گويايهلى خوداو
 پيشهواكانتان بكن ناكوك مهن چونكه لهناو دهچن دهكوزرين بى بهش دهكرين بهزهيمان پيشان

نايه تهوه، نهوه براته كه له گهلت راست بكا من ناگدارم كرده نهوه و ئيوهش مههانه تان نيه مهلين
 نهمان زانی) پاشان (عبیدالله كوری زیاد) بانگی (عمر كوری نافع) كرد پی ی ووت به خوت و
 چهند كه سانیک له ناو شاری كوفه بسورینه وه به دهنگی بهرز هاوار بکه ن بلین ئیمه (بهترین) له
 گشت كه سیکی لهم شاره شورته بیت یان فرمانبهر یان کاسب یان هرچی بیت نه گهر نویژی
 ئیواره له مزگهوتی گهوره نه کات، بویه خهلك كۆبووه مزگهوت پر بوو، پاشان (عبیدالله كوری
 زیاد) فرمانی به پاسهوانه كان دا كه بیپاریژن له ههموو لایهك و پهرت بن له ناو خهلك، پاشان
 به سهر مینبهر كهوت ووتی (أما بعد فان ابن عقيل السفیه الجاهل قد اتی ماقد را یتیم من الخلاف
 والشقاق برئت ذمة الله من رجل وجدناه فی داره ومن جاء به فله دیته، اتقوا الله عباد الله والزموا
 طاعتكم و بیعتكم ولا تجعلوا علی انفسكم سیلاً") بهم شیوهیه ترس و دلهر او کی و توقانندی
 خسته ناو دلی خهلكی شاری كوفه، وه پاشان كه هیژی بلاو كرده وه له ناو شاری كوفه له
 ههموو كوچه و كۆلان و شهقامه كان فرمانی دا به گرتنی (هانی كوری عروه) چونكه نهو پیاره
 هاوهلی پیغه مبه (د.خ) بوو میوانداری (مسلم كوری عقیل) كرده بوو بویه سهروکی پۆلیسه كانی
 كوفه كه ناوی (حصین كوری نمیر) له گهله پۆلیسه كانی خوی هانی كوری عروه یان دهستگیر
 كرد و هینایانه لای (عبیدالله كوری زیاد) له كۆشکی ئیمارهت، ئینجا عبیدالله داوای له
 (هانی) كرد كه (مسلم كوری عقیل) بداته دهست (هانی) بهم كاره رازی نه بوو، لهو كاتی
 عبیدالله به قامچی له دهم و چاوی هانی داو خوین له دهم و چاوی هاته خواره وه، هانی له بهر
 نهوهی پیایوکی نازاو دلیر بوو كه عبیدالله لیدا دا ئه ویش ویستی شمشیر له پاسهوانیک بستینی
 كه لینی نزیك بوو تاكو له عبیدالله بداته وه، بهلام به كۆمهلیك پاسهوانه وه دهوره یان داو دهست
 و پتان بهست عبیدالله فرمانی دا زنجیری له ملیشی بکه ن ده بی زیندانی بگری به ته نیا له ناو
 كۆشکی ئیماره و پاسهوانی بو دانرا، پاشان هۆزی (هانی كوری عروه) كۆبونه وه كه هۆزی
 (مذحج) ه كه ژماره یان گهلهك زۆر بوو له پیش كۆشکی ئیمارهت و داوای نازاد كردنی هانیان
 كرد چونكه سهروك هۆزی (خویان) بوو، تاكو (عبیدالله كوری زیاد) ناچار كرا كه به (شریح
 القاضی) بلی برۆ بهم خهلكه بلی كه هانی ماوه، ئه ویش هاته دهروه سویندی خوارد كه هانی
 هیچی لی نه هاتوه لای (عبیدالله) یه بۆكاری پئویست، وه نه وهی دهلی كوزراوه درویه!!!
 پاشان خهلكه كه هیور بۆوه پیش ده رگای كۆشکیان چۆن كرد، بهم جوړه (مسلم كوری عقیل)

به تهنیا مایهوه له ناو شاری کوفه له ترسی عبیدالله هیچ مالیک نهیتوانی بیگریته خوی، تاکو خوی گه یانده مالی ژنیک که ناوی (طوعه) بوو، لهوی خوی حه شار دا تاکو به یانی.

((گه مارۆ دانی مسلم کوری عقیل)):

(عبیدالله کوری زیاد) داوای له بهریوه بهری گشتی پۆلیسی کوفه کرد که (حصین کوری نمیر) بوو، فه رمانی پی کرد که (مسلم کوری عقیلم) بو بگره له هه ر مالیک بیت، بهم جو ره (حصین کوری نمیر) به هیزی گه وهی پۆلیس مان به مان گه ره که کانی شاری کوفه ی پشکنی پاشان سه ر کرده یه کی تری نارد که ناوی (محمد کوری اشعت) بوو له گه ل (۷۰) پۆلیس بو یارمه تی دانی (حصین کوری نمیر) پاشان زانیان (مسلم کوری عقیل) له مالی (طوعه) یه ئینجا (محمد کوری اشعت) داوای کرد له (عبیدالله کوری زیاد) که یارمه تی دهوی له نه سپ سوار و پیاده و به رد هاویژو تیر هاویژ چونکه ماله که یان دۆزیه وه، دواتر هیزی نه مهوی فیلکیان کرد بهم شیوه یه، ناوه ناوه به رد باران و تیر بارانی ماله که یان ده کرد له سه ر بانه کانی ده ور و به ر تاکو مسلم نه توانی سه ر به رز کاته وه، هه ندیکیش خه ریکی لیدانی چالیک بوون له نریک ده رگای ماله که تاکو چاله که یان ته واو کرد و سه ریان به پوش و په لاش گرت پاشان تیر باران و به رد بارانیان راگرت و ناگریان له دوور هاویشته ماله که هه مووشیان نریک بونه وه له چوار ده وری ماله که، پاشان هه لاتن و رایان کرد تاکو (مسلم کوری عقیل) وایزانی له ترسان راده کهن، بهم جو ره (مسلم کوری عقیل) که ناگر له ماله که بهر بوو وه نه وایش رایان کرد به دوایان دا هاته ده ره وه بو شهر کردن به لام که وته ناو چاله که، نه وایش له هه موو لایه ک گه رانه وه چوار ده وریان گرت به تیر و به رد و شمشیر لیان دا تاکو ته واو بریندار بوو، ئینجا ده ست و پشان به ست و هینایانه لای (عبیدالله کوری زیاد) له وکاتی مسلم کوری عقیل (ر.ض) فه رمووی (أنا لله وأنا اليه راجعون) وه فه رمیسی هاته خواری، پشان ووت بوچی ده گری؟

مسلم فه رمووی سویند به خودا بو خوّم ناگریم به لام بو حسین و خانه واده ی حسین (س) ده گریم.

((ووتو ویژی نیوان مسلم کوری عهقیل و عبیدالله کوری زیاده)):

(مسلم کوری عهقیل) یان هینایه ژووره وه بو لای (عبیدالله کوری زیاده) یه کئی له پاسه وانه کان به (مسلم) ی ووت سلاو بکه له (نهمیر) (مسلم) ووتی "بی دهنگ به هاوار به مالت سویند به خودا نهو (نهمیری) من نیه (عبیدالله) سلاوت له سهر نیه تو سلاوبکهیت و نه کهیت ههر کوزراوی (مسلم) گهر بمکوژی له تو خراپتر له من باشتری کوشتووه (عبیدالله) خودا بمکوژی گهر نه تکوزم به کوشتنیک که روینه دابی له نیسلام (مسلم) به راستی تو شایه نی نه وه ی که (بدعه) ی والهناو نیسلام پهیدا بکه ی که هیچ که سیک پهیدای نه کردبی، چونکه کاری تویه کوشتی خراب و نه تک به مردوو کردن و پیسی دل و دهر وونت و پیسکه یی و ره زهلیت له وانه که سیک نیه سهرت لی بد!!

(عبیدالله) نه ی سفله، نه ی جیاوازی کهر، نه ی دهر چوو له سهر نیمامت، نه ی پهیدا کهری شهر و فیتنه ی ناو موسلمانان!!

(مسلم) دروت کرد، سویند به خودا، نه وه ی دهر چونی له سهر نیمامت هینایه کایه وه یزید و باوکی بوون وه نه وه ی فیتنه ی هینایه کایه وه توو باوکت بوون، و من داواکارم له خودای بی هاوتا که شه هادهم پی ببه خشی له سهر دهستی خراپترین و پیسترین بهنده کانی خو ی (عبیدالله) ئیوه داوای فرمانیک ده کهن که خودا بو ئیوه ی دانه ناوه (مسلم) نه ی بو کئی ی داناوه، هه ی کوری مهر جانه، نه گهر بو ئیمه نه بی (عبیدالله) خوا بو یزید کوری معاویه ی داناوه!!

(مسلم) سوپاس بو خودا له سهر هه موو بارودوخیک ئیمه رازین که خودا (حه کهم) بیت له نیوانان (عبیدالله) نایا ئیوه گومان ده کهن که به شیکتان هه بی له فرمانداری؟ (مسلم) سویند به خودا گومان ناکه ین.... ئیمه دلنیا ین دلنیا ین!!

(عبیدالله) دهستی کرد به جونیودان به نیمامی علی کوری ابی تالب وه نیمامی حسن و حسین و عهقیل (مسلم) تو و باوکت شایه نی جنیوبوون، ههرچی له دهستت دی بیکه نه ی دوزمنی خودا!!

(عبیدالله) له کوئی به (بکری کوری حمران) بانگی ده کهن ژووره وه عبیدالله پی دهلی تو بیبه سهر بانی کوشک له وی سهری بیره و لاشه که ی له سهر کوشک فریده خواره وه (مسلم) بو سهر بان

ده بردی و به پایه کان هه لده گه پری به دهنگی بهرز دهلی الله اکبر ، استغفر الله ، وسلوات له سهر پیغمبهر (د.خ) و نالی دهدات و دهلی خودایه فرمان له نیوانمان و نیوان نمو میلله ته بکه چونکه درویان له گهل کردین و یارمه تیان نه داین و سته مان لی ده کهن ، پاشان دوو رکات نویژی کردوو سهری براو فریدرا خواره وه له سهر کۆشکی نیما رهت !!

(مسلم کوری عقیل) له روژی دووشه مه له مه ککه بهری کهوت بو کوفه وه له روژانی سی شه مه ۸/ ذی الحجه له روژه کانی عهروه سالی (۶۰) کۆچی شههید کرا واته نهو روژه ی که نیمامی حسین شاری مه ککه ی به جیهیشت بهره و کوفه و عراق ، پاشان عبیدالله که (مسلم کوری عقیل) ی گوشت (هانی کوری عهروه) ی هینایه ناو بازاری کوفه بازاری گوشت فروشان لهوی بانگی بهنده که ی خوی کرد که ناوی (ترکی) بوو بی ووت لی ره له گهل ناژه لان سهری بیره ، پاشان لاشه ی مسلم کوری عقیلیان هینا له گهل لاشه ی (هانی کوری عهروه) به پت له دوای نه سپه کانیان خست و به ناو بازاری کوفه رایان ده کیشان بو تو قاندنی خه لک . که یه کئی له شاعیران ده لی :

فان کنت لاتدرین ما الموت فأنظری الی هانی فبالسوق وابن عقیل

((نامه‌یک له عیب‌الله کوری زیاد بو یزید کوری معاویه)):

له‌دوای کوشتنی (مسلم کوری عقیل و هانی کوری عمروه) سه‌ری همدوو کیان براو بو (یزید کوری معاویه) ره‌وان کرا له شام، نینجا عیب‌الله نامه‌کهو همدوو سه‌ره‌که‌ی دایه ده‌ست (هانی کوری ابی حیه الوداعی و زبیر کوری اروح التیمی) که بو یزید بیهن، نهمش ده‌قی نامه‌که‌یه: (پاشان... سوپاس و ستایش بو خودا که مافی (نهمیر المومنین)ی سه‌نده‌وه خودا پشتی گرت و سه‌ری خست به‌سه‌ر دوژمنانی، ناگاداری (نهمیر المومنین) ده‌که‌مه‌وه خودا پیروزی کا که (مسلم کوری عقیل) هاتبوه میوانی (هانی کوری عمروه) له شاری کوفه، منیش چاودیریم کردن و پلانم دارشت، تا‌توانیم و خواکردی زال بوین به‌سه‌ریان سه‌رم برین و بو قوم ره‌وان کرد له گهل نهم دوو پیاره به‌ریزه (هانی بن ابی حیه و زبیر بن الاروح التیمی) که پیاری چاکن و گویرایه‌لن وه‌له خواترسن و له قسه‌مان ده‌رناچن، حمزده‌که‌م (نهمیر المومنین) یش تا‌قیان بکاته‌وه بزانی چو‌ن پیاوینکن، چونکه خاوه‌ن زانست و زانیارین و راستگون و له خواترسنوالسلام).

((وهلامى يزىد كورى معاويه بۆ عبىدالله .. والى كوفه)):

(پاشان... تۆ ئەو كەسەى كە چۆن دلم دەيەوى وادەكەى، بەراستى دلپىرى و كارىكى باشت
كردوو، بەراستى راستى لەگەن من، زياتر دەكەى لەوہى كە دلم پىنخوشە، گومانم بە ھەلە
نەچوو، بەرامبەرت، وەنەو دوو كەسەشم تاقي كردهو، پرسیارم لى كردن قسەكەت راستە چۆنى
تۆ دەلتى واىە، بەلام نىستا ناگادار كراومەتەو، كە (حسین كورى على) وادىت بۆ عىراق، تۆ
خۆت نامادە بكە رىنگاكان بگرە و چاودىر لە ھەموو لاىەك بلاوبكەو، لەسەر گومان خەلك
بگرە، بەلام كەس مەكوژە تا شەرت لەگەن نەكړى وەبۆم بنوسە بە پەلە ھەرچى روو
دەدات، رووداو بەرووداو بە زووترىن كات .)

((نامه‌ی نیمامی حسین (س) بۆ سه‌روک هۆزه‌کانی بصره)):

نیمامی حسین (س) پێش نهوه‌ی له شاری مه‌ککه به‌رهو عیراق بیته، نامه‌یه‌کی نووسی بۆ چه‌ند کهسانیک که سه‌روک هۆزو که‌سایه‌تی ناوداری شاری (بصره) بوون، نه‌مه‌ش ده‌قی نامه‌که‌ی نیمامی حسین:

(أما بعد....فإن الله اصطفى محمدا صلى الله عليه وآله على خلقه، واکرامه نبوته، واختاره لرسالته، ثم قبضه الیه، وقد نصح لعباده، وبلغ ما رسل به صلى الله عليه وآله، وكننا اهله وأولياؤه وأوصياؤه وورثته، واحق الناس بمقامه من الناس فأستأثر علينا قومنا بذلك فرضينا - وكرهنا الفرقة واحبنا العافية ونحن نعلم أنا أحق بذلك الحق المستحق علينا ممن تولاه وقد بعثت رسولى اليكم بهذا الكتاب وأنا ادعوكم الى كتاب الله وسنة نبية (ص) فإن السنة قد اميتت، وأن البدعة قد أحييت، وأن تسمعوا قولى وتطيعوا أمرى اهدكم سبيل الرشاد والسلام عليكم ورحمة الله)
واته: (پاشان....خودا پیغه‌مبه‌ری هه‌لبژاردوه (د.خ) له‌سه‌ر هه‌موو بونه‌وه‌ر ،

وه‌پیرۆزی کردوه به پیغه‌مبه‌رایه‌تی، وهه‌لتی بژارد بۆ فه‌رمایشته‌کانی خۆی، پاشان بۆ خۆی برده‌وه، نامۆزگاری خه‌لکانی کرد و فه‌رمایشته‌کانی خودای را‌گه‌یانده
سلاوی خوای له‌سه‌ر خۆی و نالی بیته، وه‌ئیمه‌ نه‌هل و لایه‌نگرو جینیشین و میراتگری نه‌وین، جینگای نه‌و له هه‌موو که‌سیک زیاتر بۆ ئیمه‌ ره‌وایه، به‌لام میلله‌تی خۆمان لی نه‌گه‌ران ئیمه‌ش رازی بووین تا نا‌کۆکی و جیاوازی نه‌که‌ویته نیوانمان سه‌ره‌رای نه‌وه‌ی که ده‌مان زانی و دل‌نیا‌بووین له‌وه‌ی که نه‌وه مافی ئیمه‌یه نه‌ک نه‌وانه‌ی وه‌ریان گرت، و من نامه‌و نیراویکم بۆ ناردن و بانگه‌وازیتان ده‌که‌م بۆ کتابی خوداو سونه‌تی پیغه‌مبه‌ر (د.خ) چونکه سونه‌ت نه‌ما و مرد (بدعه) زیندوو بۆوه نه‌گه‌ر گویم لی بگرن و گویرایه‌تم بن دیارمه‌ندتان ده‌که‌م بۆ رینگای راست ..والسلام).

به‌م جو‌ره نیمامی حسین (س) نامه‌کانی بۆ نه‌مانه ره‌وان کرد:

۱- مالک بن مسمع البکری

۲- احنف بن قیس

۳- قیس ابن الهیثم

ئەو پینج کەسە لە ناودارانێ شارێ (بصرە) بوون لەوکاتی، وە هەر نامەیهکی بە نیراویک رهوان کرد بۆیان، پاش ئەوێ ئیمام مۆری خۆی لە هەموو نامەکان دا ئەو پینج کەسە هەموویان نامەکە ئیمامیان وەرگرت وەرێزیان لی نا، تەنیا (منذر کوری جارود العبدی) نەبێ ئەو گومانێ لە نامەو نیراوه که کرد، وای زانی ئەو نامەیه (یزید کوری معاویه) نووسیویهتی وەدهیهوی (منذر) تاقی بکاتهوه، بۆیه نیردراوی ئیمامی حسین (س) گرت و لە گەل نامە که بۆ عبیدالله کوری زیادێ نارد لە کوفه، پاشان عبیدالله نیردراوی ئیمامی حسینی کوشت، بەلام چوار کەسە کە تر زۆر بە ساردی وەلامی ئیمامی حسینیان دایهوه، که نهیان ویست خۆیان دووچاری ئەم شەرو پینکدادانه بکەن، تەنیا (یزید کوری مسعود النهلی) نەبێ که نامە ئیمامی حسینی پینگەشیت، زۆر دلتی خوش بوو ریزیکێ زۆری لە نیردراوی ئیمام گرت و هۆزه کە خۆی هەموو کۆکردهوه که بریتی بوون لە (بنی تمیم، بنی حنظله، بنی سعد) وە وتاریکی بۆ خویندنهوه ووتی ئە گەر ئیمامی حسین (س) بەسەر نهیهخین وەلامی بانگهوازی ئەو نه دهنهوه، موزدهتان دهنه مێ که ئیوه بەسەر شۆری دهننهوه تا دونیا دونیا به، وەمن که سەرۆک هۆزی ئیوه، نامادهم به تەنیا بچم بۆ یارمهتی ئیمام

ئە گەر ئیوه به تەنیا بهیلتنهوه، بەلام هۆزه کە وەلامیان دایهوه که هەموویان گیان لەسەر دهستن بۆ یارمهتی نهوهی پیغه مبه (د. خ) بهم جوړه پەیتا پەیتا هیزیکێ گهورهی پینک هینا له هۆزه کهو دهو رو بهری خۆی وەله شاری (بصره) دهو چوون به رهو کوفه بهلام پیش نهوهی بگه نه شاری کوفه ناگادار کرانهوه که ئیمام حسین (س) له کربلاء شهید کراوه، ئەوانیش به ناچار گه رانهوه بۆ شاری (بصره).

((ئیمامی حسین (س) به رهو عیراق دهروات)):

که ئیمامی حسین (س) نامە (مسلم کوری عقیل) بێ گەشیت، بریاری دا به رهو عیراق بکه ویتە ری، هەموو لایهنگرانی خۆی کۆکردهوه و وتاریکی کورتی بۆ دان و بێ ووتن دهنهوی برۆم بۆ عیراق، که خەلکانی شاری مه که که زانیان ئیمام (س) دهنهوی بروات بۆ کوفه، هەندیک له

که سایه تیه کانی شاری مه ککه بیرورای خویان دهربری، ههموویان کۆک بوون له سهه نهوهی که نه چیه عراق، هه ندیک ووتیان (بایع یزید) مل که چی دهربره بۆ یزید!! هه ندیک تر ووتیان برۆ بۆ (یه مهن) لهوئ شۆرش بکه دژی نه مهویه کان هه ندیک تر ووتیان هه لیره بینهوه له شاری مه ککه چونکه کس ناتوانی پیروزی نهه شاره بشکینی!! بهلام له راستی دا نیمام له ههموو کس باشتر دهزانی و پیویست به نامۆزگاری ناکات، وهله ماوهی نهه چوار مانگهی که له شاری مه ککه بوو (یزید کوری معاویه) زیاتر له (۳۰) کهسی دهست نیشان کردبوو که نیمامی حسین (س) بکوژن له ناو شاری مه ککه وهله کاتی رۆژانی هه ج کردن، بۆیه نیمام (س) که وهلامی یه کیکی دایهوه که داوای له نیمام کرد له شاری مه ککه دهرنه چیت، فهرمووی (سویند به خوا گهر بستیک دوورتر له دهرهوهی شاری بکوژریم پییم باشتره نهوه که له ناو مه ککه بکوژریم، په نا به خوا نه گهر خۆم له ناو هه شارگهیه کی زینده وهه ران بنیم وازم لی ناهین و دهرم دههین تادلی خویان لیم داده مرکین، تاوانم بهرامبهه ده کهن ههه چون جوله که کان تاوانیان کرد له رۆژی شه مه^۱

باو کم عهلی کوری ابی تالب (س) بۆ گهیراومهوه که له مه شارهی بهرانیک پیروزی که عبه ده شکینی، منیش نامهوی نهه بهرانه به^۲ بهلام (عبدالله کوری جعفر الطیار) که لهو کاتی ههردوو چاوی کویر بوو، که نامۆزاو زاوای نیمامی حسین (س) بوو نهیتوانی له گهل نیمام به چیت بۆ عیراق بهلام ههه چوار کوره کهی خۆی له گهل نارد، داوای له نیمام (س) کرد که نه چیه بۆ عیراق، بۆ نهه مه بهسته چووه لای والی شاری مه ککه و نامهیه کی له والی مه ککه ههتا بۆ نیمامی حسین (س) نهه مه دهقی نامهی والی شاری مه ککه بۆ نیمامی حسین (س):

(....) أما بعد فانی اسأل الله أن یصرفک عما یوبقک، وأن یهدیک لما یرشدک، بلغنی أنك توجهت الی العراق، وانی اعذک بالله من الشقاق فانی اخاف علیک فیه من الهلاک....) واتا من داوا له خودا ده کهم که پاشگهزت بکاتهوه لهو بۆ چونهی که دوو چاری سزات ده کا، وهه رینمایست بکات تا دیاریمه ند بیت، زانیم که دهتهوی بههوه عیراق به چیت من دههوی په نا بهیه بهه خودا له گرتنه بهه ری ناکۆکی ومن دهترسم له بهه نهوهی زیانت برۆا له ناو به چیت).

^۱ الطبری جزء ۶ ص ۲۱۷، ابن الاثیر جزء ۴ ص ۱۶، طبقات ابن سعد ص ۲۷۸ تاریخ ابن عساکر ص ۲۶۴
^۲ - الطبری جزء ۶ ص ۳۱۷، انساب الاشراف لبلادری ص ۱۶۴

((ئىمام كە ئەم نامەى والى پىنگەشت بەم جۆرە بۆى نووسىيەو)):

(... أما بعد فانه لم يشاقق الله ورسوله من دعى الى الله عز وجل وقال انسى من المسلمين ،وقد دعوت الى الامان والبر والصله ،فخير الامان امان الله ولن يومن الله يوم القيامة من لم يخفه فى الدنيا ،فنسال الله محافه فى الدنيا توجب لنا اما نه يوم القيامة...)^۱
(واتا كەسى گالته به خوداو پىغەمبەر(د.خ) ناكات گەر ئاواتى بانگەوازی بیت بۆ خودای بى
هاوتاو موسلمان بیت، وتوش بانگم دەكەیت بۆ دلتىای و چاكه و نزيكايهتى بهلام باشترین
(أمان) دلتىای) دلتىای خودایه ،خودا كەسىك دلتىا ناكات له رۆزى دواىى ئەگەر ئەم كەسه
له دونيا لى نه ترسا بى ،بۆيه داوا له خودا دەكەين كه ترسى خۆيمان بى بهخشی له دونيا تاكو
له پاشه رۆز دلتىامان بكات) كه ئىمامى حسين (س) له شارى مەككە دەرچوو ،والى شارى
مەككە هیزىكى نارد كه رینگا له ئىمام بگرن و دووچارىان بكەن دەرئەچن، وئەو هیزه گەشتە
لاى ئىمام (س) له دەرەوہى مەككە ،هەرەشو قسەى زل له نىوانيان پەيدا بوو ،تاكو گەشتە
ئەوہى به قامچى هەندىك يارانى ئىمام و هیزى والى لىكيان دا ،بهلام شمشیر رانە كیشرا
وہ كەزانيان ئىمام هەر ناگەپتەوہ ،هیزه كە به ناچارى گەپرايەوہ مەككە، بهلام يەكئى لەناو
هیزه كەى والى بەدەنگىكى بەرز هاوارى كرد و ووتى: (ئەى حسين بۆ لەخوا ناترسى جياوازی
دەخەيه نىو ئىسلام...)

ئىمام وەلامى داىوہ : (لى عملى ولكم عملكم انتم بريئون مما اعمل وأنا برى مما تعملون) .
واته من كارى خۆم بۆ خۆمە ئىوہش كارى خۆتان بۆ خۆتانە ئىوہ لە گەل من نين وەمنيش لە گەل
ئىوہ نيم.

بەم جۆرە ئىمام (س) رینگای گشتى گرتە بەر و لەرینگا چىرۆكى (يحيى كورى زكريا) سلاويان
لەسەر بیت بۆ يارەكانى گىپرايەوہ كە چۆن (يحيى) پىغەمبەر(د.خ) سەرى براوہ وەكو بەخشيشى
بۆ تاوانبارىكى جوولە كە رەوانە كراوہ، ئىمام بەرەو پىش چوو تاكو گەشتە (وادى العقيق) لەم

^۱ الطبرى جزء ۶ ص ۲۱۷، ابن الاثير جزء ۴ ص ۱۷، ابن كثير جزء ۸ ص ۱۶۶، انساب الاشراف البلاذرى ص ۱۶۴

شۆینه چاوی به پیاویک کهوت له هۆزی بنی (اسد) که له لای عیراق دههات بۆ مه ککه، نیمام
لی پرسی که چیت له پاش خۆت به جی هیشتوو
خهلکانیکم له پاش خۆم به جی هیشتوو که هه موویان دلین له گهل تۆیه به لام به شمشیر دزی
تۆن!!

پاشان نیمام رویشت تا کو گه یشته (الحاجر) له وی نیمام نامه یه کی تری بۆ شاری (کوفه) نووسی
تیدا سوپاسی خهلکی شاری کوفه ی کردو ووتی انشاالله بهم نزیکانه ده گه مه لاتان، ئەم نامه یه ی
دایه دهست (قیس کوری مسهر الصیداوی) که یه کی له هاوه لانی نیمام بوو، نهویش به سواری
ئهسپ له پیشدا رویشت بۆ کوفه.

((به‌دیل گیرانی قیس کوری مسهر الصیداوی)):

که (قیس کوری مسهر) نزیك بۆوه له شاری کوفه دیتی پیاوانیکی زۆر له گه‌ل پۆلیس رینگایان گرتوو، نامه‌که‌ی ده‌ره‌ینا زانی ئەمانه‌ دوژمن، بۆیه‌ ناوه‌کانی ناو نامه‌که‌ی ره‌ش کرده‌وه، پاشان پاسه‌وانه‌کان گرتیان و پشکنینیان بۆ کرد نامه‌که‌یان لێ سەند !! وه‌لیان پرسى تۆ کیت ؟
ووتى من لایه‌نگرى ئیمامى حسینم، پاشان ده‌ست و پێیان به‌ست و زنجیریان کرده‌ مل و به‌م شیوه‌یه‌ بره‌یان‌ه‌لای (عبیدالله کوری زیاد) والی شاری کوفه‌ عبیدالله لێ پرسى تۆ کیت ؟؟
ووتى :یه‌ کێکم له‌ لایه‌نگرانی ئیمامى حسین(س) عبیدالله پى ی ووت بۆ ئەم ناوانه‌ت له‌ناو نامه‌که‌ ره‌ش کردۆته‌وه‌؟

قیس :ووتى تاكو تۆ نه‌توانى بیخوینیته‌وه‌ ،عبیدالله کى ئەو نامه‌یه‌ی نووسیه‌ی و بۆ کى ی ناردوو؟

قیس "ئەو نامه‌یه‌ ئیمامى حسین(س) نووسیه‌تێ بۆ خه‌لكى شاری کوفه‌، عبیدالله رق و کینه‌ ده‌یگرێ و سویند ده‌خوا هه‌رئێستا ده‌تكورژم ته‌نیا ئە‌گه‌ر به‌سه‌ر مینه‌ر بکه‌وى جنیو به‌ حسین و باوكى و براكانى بده‌ی و ئەو ناوانه‌ی ناو ئەم نامه‌یه‌م بۆ دیاری بکه‌ی ناتكورژم.
قیس "ناوه‌كان ناتوانم دیاری بکه‌م، به‌لام ده‌چمه‌ سه‌ر مینه‌ر جونیو به‌ حسین و باوكى و براكانى ده‌ده‌م.

عبیدالله: فه‌رموو به‌سه‌ر مینه‌ر بکه‌وه‌ ،قیس، به‌سه‌ر مینه‌ر ده‌كه‌وى و ده‌لتی : (پاش سوپاسی خوداو صلاوات له‌سه‌ر پێغه‌مبه‌ر(د.خ) ،ده‌لتی خه‌لكى کوفه‌ من نیراوی ئیمامى حسینم ئیستا ئەو له‌ (حاجر)ه‌ به‌م نزیكانه‌ ده‌گاته‌ لاتان داواتان لێ ده‌كه‌م پیشوازی بکه‌ن و سه‌رى بیخن و جوین به‌ (به‌نى ئومه‌یه‌ و عبیدالله کوری زیادیش ده‌دات.

عبیدالله فه‌رمان ده‌دات بیه‌ینه‌ خواره‌وه‌ سه‌رى بېرن و له‌سه‌ر كۆشك لاشه‌كه‌ی فری بده‌ن ،قیس ووتى هه‌رچی ده‌كه‌یت بیکه‌ من کارى خۆم جئ به‌جئ کرد ،وه‌قه‌سه‌ی ئیمامم گه‌یاند .

((نامه‌ی یزید کوری معاویه بو والی شاری کوفه عیدالله)):

که یزید کوری معاویه (خهلیفه‌ی مووسلمان) ده‌نگوباسی ئیمامی حسین(س) پی گه‌یشت که به‌رهو عراق هات، نامه‌یه‌کی به پهله‌ی بو عیدالله کوری زیاد نارد که نهمه ده‌قه که‌یه‌تی(انه قد بلغنی ان حسينا" قد صار الی کوفه، وقد ابتلی به زمانک من بین الازمان، وبلدک من بین البلدان، وابتلیت انت من بین العمال و عندها تعتق أو تعود عبداً كما تعتبد العبيد) ^۱

واته زانیاریم پی گه‌یشتووه که حسین به‌رهو کوفه دیت، له‌ناو کاتان کاتی تو وه‌له‌ناو شوینان شوینی تو وه‌له‌ناو والیان تو دوچاره‌ی نهم کاره دیت، پاشان بابینم یان نازاد ده‌کری ی تو، یان ده‌کریه‌وه به‌نده هه‌روه کو به‌نده بوویت له پیشدا)

((عیدالله کوری زیاد ناماده باشی راده‌گه‌یه‌نی)):

عیدالله که نهم نامه‌یه‌ی پی گه‌یشت له لایه‌ن (یزید) و تیکرا نهمه‌ویه کان، ده‌ست به‌جی نهم فه‌رمانانه‌ی دا

۱- هیزه‌کانی دابه‌ش کردن له‌سه‌ر رینگاکانی ده‌ورو پشتی شاری کوفه له هه‌مور لایه‌که‌وه، وه‌قه‌ده‌غه‌کردنی (سه‌فه‌ر) کردن له‌شاری کوفه بو هیچ لایه‌ک وه‌هه‌ر یه‌کیک یته شاری کوفه ده‌بی ناماده بی لای عیدالله

۲- سه‌رباز گه‌یه‌کی نوئی دامه‌زراند له ده‌روه‌ی شاری کوفه به‌ناوی سه‌رباز گه‌ی (نخيله) که خه‌لک تیدا کۆده‌کرایه‌وه.

۳- چوار سه‌ر کرده‌ی دانا له‌ناو شاری کوفه که خوین و سه‌ربازه‌کانیان به سواری نهمه‌پ به کوچه‌و شه‌قامه‌کان دا بسورپینه‌وه وه‌هاوار بکه‌ن بانگه‌وازی خه‌لک بکه‌ن بو یارمه‌تی دانی (یزید کوری معاویه) و جونبو و قسه‌ی ناشیرین به ئیمامی حسین(س) بده‌ن، وه‌به‌خه‌لک بلین هه‌ر که‌سه‌ی یارمه‌تی ئیمامی حسین(س) بدات موچه‌ی ده‌برئی و نازوقه‌ی پی نادرئی و خانووی ده‌روخینرئی و نازارو نه‌شکه‌نجه ده‌دریت!!!

نهم چوار سه‌ر کرده‌ش نهمانه بوون:

^۱ -تاریخ ابن عساکر ص ۶۵۷ ص ۶۵۶، انساب الاشراف للبلذری ص ۱۶۰، تاریخ الاسلام للذهبی جزء ۳ ص ۳۴۴، تاریخ ابن کثیر جزء ۸ ص ۱۶۵

أ- كثير بن شهاب الحارثي .

ب- محمد بن اشعث بن قيس .

ت- القعقاع بن سويد بن عبدالرحمن النقرى .

پ- اسما بن خارجة الفزاري .

٤- بريارى دا هتريكى زور به توانا بنيرى بو نم ريگايهى كه نيمامى حسين(س) لهويوه ديت بو كوفه ، بو نم مهبهستهش پياويكى زور نازاو دليري شارى كوفه ههبوو به ناوى (حربن يزيد الرياحى) نهمه دهست نيشان كرا له گهل هزار(١٠٠٠) سواري پر چهك بو ريگه گرتن له نيمام و ياراني .

٥- فرمانى دهر كرد ، ههر كه سى ده توانى شهريكات با خوى بيته (سهربازگهى نخيله) نه گهر خوى نهيهت به زور دههينرى ، ميژوونوسان ده گيرنهوه كه (قعقاع كورى سويد) ' پياويكى ديت له ناو شارى كوفه ويستى بينيرى بو (سهربازگهى نخيله) به لام پياوه كه ووتى من خهلكى شارى كوفه نيم بهلكو خهلكى شارى (ههمه دان) م هاتومهته ئيره چونكه قهرزم له سهر پياويك ههيه كه خهلكى (كوفه) به داوا ده كه م بم بهخشن له م كاره ، چونكه من بو قهرز وهر گرتنهوه هاتووم نهوهك بو شهر كردن له گهل نيمامى حسين(س) نهم پياوه (قعقاع كورى سويد) دهستى بهست و برديه لاي عبيدالله ووتى نهم پياوه رازى نابى بجيته شهر ، عبيدالله فرمانى دا ههر ئيستا بيكوژن دهست به جى پياوه كه كوژرا .

٦- بريارى كوئاي عبيدالله نهوه بوو كه هتريكى تاييهتى خوى دانا كه نابلوقهى شارى (كوفه) بدات له دهرهوه تاكو كه سيك نه توانى له شارى كوفه دهر بجى بو يارمهتى نيمامى حسين(س) يان بيهوى رابكات و رزگارى بيت .

نهمه سهرهراى نهوهى كه زيندانه كانى شارى كوفه پر كرابوون لهو كه سانهى كه گومانيان لى ده كردن كه لايهنگرى نيمامى حسين(س) ن .
(گهيشتنى نيمامى حسين(س) بو زروء)

١ اخبار الطوال للدبنورى ص ٢٤٦-٢٤٧ ، اسباب الاشراف للبلاذرى ص ١٦٨

ئىمامى حسين(س) و هاوه لانى هەر بهره و عىراق دهچورنه پيش بهريگاي گشتى به قوناغ دهرويشت و شهوان پشورويان دهدا لهو شوينانهى كه ناوه داني لى بوو، ئىمامى حسين(س) همموو ريگاكهى برى له نيوان (مهككه) بو(كوفه) به (۲۳) روز، بهلام بو نهوهى بو خوينهري بهريز روون بيتهوه ليدهدا ناوى همموو نهم شوينانه دنوروسم يهك له دواى يهك له شارى مهككهى پروز تاكو كه به لاء كه ئىمام پيدا رويشتووه ، ناوه كان به پى ي زاراوهى نهو سهردهم بهم شيوه به بوو:

(مككة-تنعيم-الصفاح-وادي العقيق-الحاجر-زرود-الثعلبية-زباله-بطن العقبة-شراف-البيضة-عذيب الهجانات-قصر بنى مقاتل-كربلاء .)

كه ئىمام گهيشته (زرود) پياويكى ناودارى بينى كه خيمهى ههلا دابوو، خوى وچهندهها كهسى عهشيره تهكهى و مال و منالى، نهم پياوهش (زهير كورى القين) بوو، وه ئىمام له ريگا ههر كهسيكى ديبا پى ي دهوت و بانگهوازي ناراسته ده كرد، بو به هاوه ليكي خوى نارد كه پى ي بلتى وهلامى ئىمام بداتهوه، لهو كاتى كه نهم پياوه گهيشته لاي بينى وا (زهير كورى القين) له گهل خيزان و مناله كانى دانيشتووه له سهر سفرهى نان خواردن، زهير پارووى بو ده مى ده برد، دهستى رهق بوو ويستى بير كاتهوه، بهلام ژنه كهى پى ي ووت زهير نهوا بير ده كه يتهوه، ئىمامى حسين بانگت بكات كه نهوهى پيغه مبه ره (د.خ) و كورى فاتمهى زههرايه (س) راوه ستانى دهوى؟؟

زهير نانه كهى داناوهو به پهله خوى گهيانده ئىمامى حسين(س)، پاش ووت و ويژيكي كورت زهير گه پرايهوه، ووتى هه ندى كهل و پهلى پيوستيم بو دانين و نه سپه كه م بينن له گهل چهك و پيداويستيم، نهوهى له گهل من دى باييت وه نهوهى نايه كه يفي خويه تى من گياني خوم ده كه مه قورباني گياني ئىمامى حسين(س) (۱) نيوه من نابينهوه جاريكى تر، وه پيش نهوهى (زهير كورى قين) مال ناواى له خيزان و مندالانى بكات ووتى گوى بگرن، روزنيك له غزابووم له شوينيك پى ي ده لى (بلخير) كه نزيك ده رىاى خزرى نيران بوو لهو كاتى له گهل هاوه لانى پيغه مبه ره (د.خ) سهر كهوتين به سهر دوژمن و (غهممه) ي زورمان به دهست كهوت و هه موومان گه لهك كه يف خوش بووين لهو كاتى (سلمان الباهلى) كه له گلمان بوو، بينى ئيمه وا كه يف خوشين چونكه دهست كهوتمان زور بوو، سلمان ووتى نهوا بهم دهست كهوته دلخوش ده بن؟

ووتمان بهچی دلخۆش بین (سلمان) ووتی ئیوه نه گهر رۆژه کتان هاته پیش نهوهی پهنه مبهه (د.خ) بانگهوازیان کردن، نه گهر وهلامتان دانهوه له گهلیان چون نهوکاتی دلخۆش بن^۱ که له گهله نهل و بهیتی پهنه مبهه (د.خ) دان، ئینجا خودا حافیزی لی کردن و گهیشه ناو یارانی ئیمامی حسین (س).

((ئیمام کوشتنی مسلم کوری عهقیلی را گه یاند)):

که ئیمام گهیشه (الثعلبة) رۆژ و شهویک لهوی مایهوه، پاشان رۆشتن تا کو گهیشه (زباله) لهوی ئیمام به هاوهلانی خوی را گه یاند که (مسلم کوری عهقیل) شهید کراوه، ههروهها (عبیدالله کوری یقطر) که برای مسلم بوو به (شیرخۆری) نهویش شهید کراوه، چونکه پاش مسلم کوری عهقیل ئیمام (س) نامهیهکی تری رهوان کرد بو خهلکی (کوفه) به هوی (عبیدالله کوری یقطر) نهویش له پیش دا رۆشت بو (کوفه) بهلام (عبیدالله کوری یقطر) له ریگا بهدیل گهرا به دهستی پۆلیسهکانی عبیدالله وه گهیشه بهردهستی (عبیدالله کوری زیاد) نهویش داوای لی کرد که بهسهر مینهه بکهوی جنیو به علی کوری ابی طالب و أمامی حسن و حسین بدات بلیت من لهوان (بهريم)، (عبیدالله کوری یقطر) نه گهر نهه کوژی بهرامبهه خهلك من نامادهه وابلیم!!

(عبیدالله کوری زیاد) سویندی خوارد نه گهر له پیش خهلك وابلی نات کوژم! نهویش بهسهر مینهه کهوت ووتی نهی خهلكینه من نیراوی ئیمامی حسینم (س) کوری فاتهی زهراي کچی پهنه مبهه (د.خ) منی ناردوهه تا کو داواتان لی بکهه سهری بیخن پشتی بگرن دژی کوری مهرجانه^۲ و کوری سمهیهی زۆل) ئینجا هینایانه خواری کوشتیان.

ههروهها ئیمام (س) پیی ووتن نهمانه ههموویان شهید بوون له ریگای خودا وه بو خودا گهرا نهوه وه نهوهی له سهریان بوو جی بهجیان کرد، ئیمه ماینهوه له پاشیان وه نایا نرخي ژیان و دونیا چی یه پاش نهوانه که بهه جوړه سته میان لی کراو شهید کران، ئینجا ئیمام ههمووی یارانی و خهلكه کهی کو کردهوه پی ووتن، ئیوه بزنان نهه خهلكه ههمووی بوته دوژمن ئیمه، نهوهی

^۱ ابن الاثیر ج ۴ ص ۱۷
^۲ مهستی (زید و عبیدالله) به

دهیهوی بگه پتهوه له لایه نهنهوه هیچی له سهه نیه با بو خوی پروات، زور لهم خه لکه هاتبوون
گه رانهوه، ته نیا نههل و بهیتی خوی و خزم و براده رانی دلسوز مانهوه، که بوونه یارمه تی دهی
نههل و بهیت و نهیان ویست سهه شوپ کهن بو هیچ زورداریک.

نینجا نیمام رویشت تا کو گه یشته (بطن العقبه) شهو لهوی مانهوه، لهوی پیاویکی دیت ناوی (عمر
کوری لؤدان) بوو، نهویش ووتی نهی نیمام (س) مهرو بو (کوفه) چونکه من به چاوی خوم دیتم شم شیر
و رمیان تیژ ده کرد وه خویان ناماده ده کرد بو شهه کردن، نیمام فهرموی نهی (عبدالله) نهوهی تو
دهیلی ی زور روون و ناشکرایه لای من بهلام ویستی خودا هه رده بی بگاته جی، پاشان نیمام بهری
کهوت تا کو گه یشته (شراف) لهوی نیمام (س) فهرمانی پی کردن که زور ناو له گهل خویان
هه لبگر چونکه بهه بهه ره له شوینی دوژمن نریک ده بنه وه .

((پینکگه‌یشتنی نیمام (س) له گهل هیزیکي نه‌مه‌وی))^۱:

به فرمانی (عبیدالله کوری زیاد) والی کوفه هیزیکي سهربازی که ژماره‌یان (۱۰۰۰) هزار کس بوون به سهرکردایه‌تی (حر ابن یزید الریاحی) که سهرکرده‌یه‌کی نازاو ناوداری شاری کوفه بوو، وه‌نهم همزار کسه‌ی له‌گهلیدا بوون هممووی بوخوی هه‌لبژاردبوو له سوپاکانی تر، همموو به‌سواری نه‌سپ و چه‌کی باش ریگای قادسیه‌یان گرت‌ه‌بهر و رویشتن به‌ریگای گشتی له کوفه‌وه بوو مه‌ککه چونکه ده‌یانزانی که نیمام (س) ریگای گشتی به‌رنادات — نه‌رکی نهم هیزه نه‌وه بوو که نه‌گهر گه‌یشتنه له‌شکمری نیمام (س) چوارده‌وریان بگرن و نه‌یهلن بو هیچ لایه‌ک برۆن تا‌کو گه‌یشتنه نزیک ده‌وروبه‌ری (شراف)، نیمام حسین (س) له‌وکاتی که‌نزیک نیوران بوو تازه له ناوچه‌ی (شراف) ده‌رچوو بوون له‌سهر ریگای گشتی، له‌وکاتی یه‌کئی له‌هاوه‌لانی نیمام (س) به‌ده‌نگیکي به‌رز هاواری کرد (الله اکبر)، نیمام بی‌ی ووت چی روویداوه؟

پناوه‌که ووتی نه‌وه همموو دارخورمایانه له دوور دیارن نابینن، که نیمام ته‌ماشای کردوو فه‌رمووی، تیره دارخورمای لی‌نیه، چونکه بیابانه نه‌وا هممووی ملی نه‌سپ و رمه‌کانه لی‌تان دیارن، بو‌یه نیمام (س) پرسى هیچ نارامگه‌یه‌ک له‌م نزیکانه هه‌یه، یه‌کئی له‌یاره‌کانی ووتی به‌لی، شوینیک زۆر نزیکه بی‌ی ده‌لین (ذوحسم) له لای چه‌بی نهم ریگایه، نیمام فرمانی داو خو‌یان گه‌یانده نهم شوینه و له‌وی دابه‌زین و خیمه‌یان هه‌لدا، له‌وکاتی هیزى نه‌مه‌وی به‌سه‌رۆکایه‌تی (حر کوری یزید الریاحی) گه‌یشتنه نزیکیان، به‌لام هه‌ره‌هموویان تینوو ماندوو شه‌که‌ت بوو بوون له ریگا، نیمام فرمانی دا که ناویان بده‌نی!

بهم جو‌ره زۆربه‌ی سهربازه‌کانی نیمام (س) ناویان دابه‌ش کرد بو نهم هیزه، تا‌کو تیر ناو بوون، پاشان نیمام (س) هاته پیشه‌وه‌وه له سهرکرده‌که‌یانی پرسى، نایا ئیوه له‌گهل ئیمه‌ن یان دژی ئیمه‌ن؟؟

(حر الریاحی) وه‌لامی دابه‌وه . ئیمه دژی ئیوه‌ین نه‌ی نه‌با عبدالله!!

نیمام (س) فه‌رمووی: (لا حول ولا قوه الا بالله العلی العظیم). له هه‌مان کات نیمام رووی خو‌ی وه‌رگیرا له (حر الریاحی) وه‌یه‌کئی له‌هاوه‌لانی نیمام (س) ووتی: نه‌ی نه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر (د.خ) کاتی نو‌یژی نیوه‌رۆیه، ئینجا نیمامی حسین (س) فه‌رمووی (حجاج کوری مسروق الجعفی) بانگ بده، نه‌ویش

^۱ الکامل فی‌التاریخ ابن‌الاثیر، ج ۴ ص ۴۶ بیروت ۱۹۶۵ م

بانگی دا تاکو تهواو بوو ، همدوولا هدر به پیوه وه ستاون، نیمام رووی له (حر الریاحی) کردوو ووتی
تو نویژ به هیزه که ی خوت ده که ی؟؟

(حر الریاحی) ووتی نه خیر.... نیمه هه موومان له دوای تو نویژ ده که ین، نیمام چه زی کرد که هه موو
پنکه وه نویژ بکه ن یقامه کراو ، نیمام حسین (س) پیش نویژی بو هه موویان کرد، که له نویژ بوونه وه
، هه موو هدر دانیشتبوون، نیمام هه لساوه سهر پی ووتاریکی بو خویندنه وه ، نه مهش ده قه که یه تی:

(ایها الناس انها معذرة الى الله عز وجل والیکم، انی لم أتکم حتی اتتنی کتیبکم و قدمت
على رسلکم ان اقلم علينا فانه لیس لنا امام لعل الله یجمعنا بک على الهدی فان کنتم
على ذلك فقد جئتکم فان تعطونی ما اطمئن الیه من عهدکم وموآثقکم اقلم مصرکم
وان لم تفعلوا وکنتم لمقدمی کارهین انصرفت عنکم الى مکان الذی قبلت منه
الیکم، ایها الناس فانکم ان تتقوا الله و تعرفوا الحق لاهلة یکن ارضی الله عنکم ونحن
اهل بیت محمد (ص) أولى بولاية هذا الامر علیکم من هولاء المد عین مالیس لهم
والسائرین فیکم بالجور والعدوان، وان ابیتم الا الکراهة لنا والجهل بحقنا وکان رأیکم
الان غیرما اتتنی به کتیبکم و قدمت به على رسلکم انصرفت عنکم)¹

واته: نه ی خه لکینه داوای لی بووردن ده که له خوداو له نیوه، من نه هاتووم بو لاتان تاکو نامه کانی
نیوه پیگه یشت له گهل نیراوه کانتان که داواتان کردبوو وهره لامان نیمه بی نیمامین تاکو خودا
له گهل نیمه ت کزبکاته وه بو ریگای راست، نه گهر نیوه له سهر قسه و به لینی خوتان ماوون من واهاتم
وه گهر نیوه و ابکه ن که دلم تو قره بگری له سهر په یمان و به لینه کانتان دیمه وولاتی نیوه، وه نه گهر پیتان
ناخوشه منیش ده گهریمه وه نه شوینه ی که لی ی هاتووم ، نه ی خه لکینه گهر نیوه له خودا بترسن
ماف ده گهر پینه وه بو خاوه نه که ی نه وه ی که خودا پی ی خوشه وه نیمه نه هل و به یتی محمد (د. خ) ین
، نیمه خاوه نی نه م نهر که ین نه خو نه وانیه خویان ده لنین نیمه هه وین، هه ویش نین!! فه رمان ده که ن
له نیوانتان به سته م و زورداری ، وه نه گهر نیوه رازی نین به نیمه و تیناگه ن له مافه کاغان
وه بیروبوچونتان نیستا گوراوه له گهل نه وه ی که نه م هه موو نامانه تان بو من نارد به دهستی نیراوه کانتان
، من ده روم به جیتان ده هیلیم له و کاتی (حر کوری یزید الریاحی) : هه لساوه ووتی :

¹ - تاریخ الطبری جزء ۵ ص ۴۰ الخطب الحسینی، د. عبدالکاظم محسن الباسری ص ۷۵

سویند به خودا نیمه هیچ زانیاریه کمان نیه له باره ی نهو نامانه ی که تو باسی ده که ی؟؟

نیمام حسین(س) فەرمووی: نهی (عقبه کوری سمعان) برۆ نامه کان بینه پیشیان!!

(عقبه کوری سمعان) که هاوه لیککی نیمام بوو، به پهلە دوو کیسه ی گهوره ی پر نامه ی خه لکی ناوداری شاری (کوفه) ی هیناو بلاوی کرده وه له نینوانیان، سه ربازه کانی (حر کوری یزید الریاحی) نامه کانیان ناسیه وه و خه لکه کانیان ده ناسی و ده یان هینا نیشانی (حر کوری یزید الریاحی) یان ده دا، نینجا (حر کوری یزید الریاحی) ووتی: من خۆم نامم بۆت نه نار دووه، به لام فەرمانم پئی کراوه که توو نه م هیزه ی له گه لت دایه بده مه ده ست (عبیدالله کوری زیاد) نیمام فەرمووی گەر نهو کاره بکه ی مردن زۆر باشتره بۆ تو !!! نیمام(س) ویستی بروات، (حر الریاحی) ریگای لی گرت نیمام (س) فەرمووی (تکلکتک امک!! ماذا ترید منا) واته دایکت تۆی بمری (یان رۆرۆ کابۆت) چیت لیتمان دهوی (حر الریاحی) ووتی سویند به خودای گهوره، هەر که سیککی تر نه م قسه یه ی به من ووتبا ووه لامم ده دایه وه، به لام ناتوانم ناوی دایکی تو بهینم مه گەر به چاکه نه بیت،

نیمام (س) فەرمووی چیت له نیمه دهوی؟ (حر الریاحی) ووتی ده بی تو و له شکره که ت بده مه ده ست کوری زیاد!!

نیمام(س) که واته سویند به خودا له گه لت نایه م (حر الریاحی) که واته سویند به خوا وازت لی ناهینم!!

به م جوړه شه ره قسه له نینوانیان دریزه ی هه بوو، پاشان که (حر الریاحی) زانی نیمام(س) له گه لی نایه ت، بۆ خو به ده سه وه دان بۆ لای (عبیدالله) به بی شهر کردن، داوای له نیمام کرد تو له نزیک ریگا برۆ نیمه ش به رامبه رت له لایه که ی تری ریگا ده روین،

هەر نیستا نامه یه کی ده نووسم بۆ والی (کوفه) (عبیدالله) بزانه م چی ده لی، تا کو نامه که دیته وه به م شیوه یه ده روین هه ردوولامان ...!!

نیمام رازی بوو به م پیشیاره، وه نیمام (س) له و کاتی نهو هه له ی قۆسته وه، رووی له له شکر ی (حر الریاحی) کردوو فەرمووی:

(ایها الناس ان رسول الله (ص) قال (من رأى ساطانا" جائرا" مستحلا لحرام الله، ناکثنا لعهد الله، مخالفنا لسنه رسول الله (ص) يعمل في عباد الله بالاثم و العدوان، فلم یغیر علیه بفعل او قول، فكان حقا علی الله ان یدخله مدخله) الا وان هؤلاء قد لزموا طاعة الشیطان وترکوا طاعة الرحمن، واطهروا

الفساد، وعطلوا الحدود، واستأثروا بالفى، واحلوا حرام الله، وحرموا حلاله، وانا احق من غير، وقد اتنى كتبكم وقدمت على رسلكم ببيعتكم، انكم لا تسلمونى ولا تخذ لونى، فان تمتم على بيعتكم تصيبوا رشدكم فانا الحسين بن على وابن فاطمة بنت رسول الله (ص) نفسى مع انفسكم، واهلى مع اهلكم، فلکم فى اسوه، وان لم تفعلوا وانقضت عهدكم وخلعتم بيعتى من اعناقكم فلعمري ما هى لكم بنكير، لقد فعلتموها بابى واخى وابن عمى مسلم ابن عقييل والمغرور من اغتربكم، فحظكم اخطاكم ونصيبكم ضيعتكم، ومن نكث فانما ينكث على نفسه، وسيغنى الله والسلام عليكم ورحمته الله وبركاته^١.

^١ الكامل فى التاريخ جزء ٣ ص ٢٨٠ مقتل الامام الحسين، الخوارزمى جزء ١ ص ٣٣٥ الخطب الحسينى، ص ٨٩-٨٢

واته ئه‌ی خه‌لکینه پیغه‌مبه‌ر (د.خ) فهرموویه‌تی :

(هه‌ر یه‌ کێک له‌ ئیوه‌ سه‌رۆکیکی سته‌م کاری بینی، قه‌ده‌غه‌ کراوه‌ کانی خودای به‌ره‌وا زانی، به‌لیتی خودا بشکینی، پیچه‌وانه‌ی سونه‌تی پیغه‌مبه‌ر (د.خ) کاربکا، تاوان و سته‌م نه‌نجام بدات له‌ناو کۆمه‌ل که‌سیک به‌ر هه‌لستی نه‌کات به‌ کرده‌وه‌ و به‌قه‌سه‌ی، خودا تونزین سزای بۆ ناماده‌ ده‌کات). وه‌ئیوه‌ش ده‌زانن نه‌و سه‌ر کردانه‌تان گوپرایه‌لی شه‌یتان، وپشتیان له‌ گوپرایه‌لی خودا کردوه‌ خراپه‌ کاری بلاوده‌ که‌نه‌وه‌، یاسا کانی خودایان په‌ک خستوه‌وه‌، بۆ خۆیان شتی زیاده‌ ده‌به‌ن، نه‌وه‌ی خودا قه‌ده‌غه‌ی کردوه‌ لایان ره‌وایه‌، نه‌وه‌ی ره‌وایی یه‌ لایان قه‌ده‌غه‌یه‌، وه‌ئیوه‌ ده‌زانن من شیواترم بۆ نه‌م کاره‌، ئیوه‌ نامه‌تان بۆ ناردم، نێردراوتان ره‌وانه‌ی لام کردو منتان هه‌لبژارد و به‌لیتتان دا که‌ سه‌ر شوپم نه‌که‌ن و راده‌ستی نه‌وانم نه‌که‌ن، نه‌گه‌ر به‌لیته‌ کانتان بگه‌ینه‌جی بۆ من نه‌وا ئیوه‌ دیار مه‌ند ده‌بن بزانی من حسینم کوری علی وه‌ کوری فاتمه‌ی کچی پیغه‌مبه‌ر (د.خ) منیش له‌ گه‌ل ئیوه‌م، مال و منالم له‌ گه‌ل مال و منالی ئیوه‌یه‌، وه‌من بۆ ئیوه‌ باشترین پێشه‌وام، وه‌نه‌گه‌ر واش نه‌که‌ن پاشگه‌زبینه‌وه‌، من به‌ پێشه‌وای خۆتان دانه‌نین، سویند به‌ ته‌مه‌م نه‌وه‌ لیتان چاره‌روان کراوه‌، چونکه‌ هه‌ر واتان کرد له‌ گه‌ل باوکم (علی کوری ابی‌تالب) و (حه‌سه‌نی برام) و (مسلم کوری عه‌قیل) ی نامۆزام، هه‌لخه‌له‌تاوه‌ نه‌وه‌ی شانازیتان پێوه‌ بکه‌، ئیوه‌ له‌ چانسی خۆتان هه‌له‌تان کردوه‌، به‌شی خۆتان بزر کردوه‌، وه‌نه‌وه‌ی به‌لین شکین بیت، بۆ خۆی ده‌گه‌ریته‌وه‌، وه‌خوا باکی به‌وانه‌ نیه‌ هی تر هه‌ن که‌ پشتیان پێ به‌سته‌تی و السلام)

که‌ ئیمام (س) له‌م وتاره‌ بۆوه‌، هه‌مووی کپوکپ و ده‌ت ووت که‌رولالین !!
ئینجا یه‌کی له‌ یارانی ئیمام (س) که‌ناوی (زه‌یر کوری قه‌ین) بوو هاته‌ قسه‌و ووتی گویمان له‌ فهرمووده‌ کانت بوو خودا دیارمه‌ندت کات ئه‌ی نه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر (د.خ) سویند به‌ خوا، گه‌ر ژیان به‌ نه‌مری بوایه‌ هه‌تا هه‌تایه‌ بجا بینه‌وه‌ له‌ دنیا، وه‌ کۆتای ژیاغان بوه‌ستابا سه‌ر یارمه‌تی دانی تۆ، ئیمه‌ ژیاغان نه‌ده‌ویست به‌لکو یارمه‌تی دانی تۆمان ده‌ویست. ئیمام دو‌عای چاکی بۆ کرد، پاشان ئیمام (س) رویشت و (حر کوری یزید الریاحی) به‌ره‌به‌ره‌ له‌ ئیمام ده‌هاته‌ پیش و ریگه‌ی پێ ته‌نگ ده‌کرد، پاشان (حر کوری یزید الریاحی) به‌ ئیمامی (س) ووت:

من بهیادت دهینمهوه گهر تۆ شهر بکهی شهرت له گهل ده کهن و شهریش بکری تۆ له ناو دهچی
، ئیمام (س) فهرمووی تۆ به مردن من ده ترسینی؟؟
نایا ئیوه له مردن رزگارتان ده بی؟؟

به لام نازانم چیت بی بلیم ... ته نیا نه وهت بی ده لیم که یه کئ له هۆزه کانی (اوس) به ناموزاکه ی خوی
گوت مهرو بو شهر ده کوژری ی ، که نهویش له گهل هاوه لانی پیغه مبهه (د.خ) بوو، هاوه له که ی
پیغه مبهه (د.خ) بهم جووره وهلامی ناموزاکه ی دایه وه منیش ههه نه مه وه لامه بو تۆ:

سأمضي وما بالموت عار على الفتى	اذا ما نوى حقا وجاهد مسلما
وأسى رجال الصالحين بنفسه	وفارق مثبورا و ودع مجرما
أقلم نفسي لا ارید بقاءها	لتلقى حميا في الوغى وعر مرما
فأن عشت لم أنلم وأن مت لم ألم	كفى بك ذلا ان تعيش وترغما

(حر کوری یزید الریاحی) له وهلامه که گه یشت که ته نیا له دیری کوتای دهلی - پاش نه وهی که
دهلی ناگه پیمه وه من ده چم، دهلی گهر بژیم په شیمان نابه وه وه نه گهر بشمرم نازار ناچیژم به سه بو هه
که سیک سهه شوری که بژی له دونیا به بی نازادی، بویه لهو کاتی گوئی ی لهو هونراوه یه بوو له
ئیمام (س) ته واو دوور کهوته وه چیت قسه ی نه کرد.

((گه‌یشتن به قصر بنی مقاتل)):

که همر دوو لهشکر گه‌یشته (قصر بنی مقاتل) نیمام (س) دیتی خیوه تیک هه‌لدراره هه‌ندی که‌سی لیه، نیمام (س) پرسه نموه کنی یه لیتره؟

ووتیان نموه (عییدالله کوری حر الجحفی) یه که پتاویکی ناودارو نازایه له شاری (کوفه)، نیمام (س) یه‌کیکی نارد بو لای که بیته لای نیمام بو یارمه‌تی دان، نه‌ویش ووتی سویند به خودا من له (کوفه) دهرچویمه تاکو دووچاری نم شهره نه‌م، پاشان نیمام (س) به‌خوی هاته لای و داوای لی کرد که یارمه‌تیم بده؟

نه‌ویش ووتی ده‌یی بم بووری ناتوانم، نیمام (س) فهرمووی (سویند به‌خوا که‌سیک بانگه‌وازی نیمه‌ی گوی لیبت و یارمه‌تیمان نه‌دات خوودا له ناوی ده‌بات) نم پتاوه که گوی ی له قسه‌کانی نیمام (س) بوو ووتی باشه نم نه‌سپه بیه بو خوت پیشکه‌شت ده‌که‌م، نه‌سپیکی ره‌سه‌ن و باشه نیمام (س) فهرمووی پیویستمان به نه‌سپه‌که‌ت نیه، رووی لی وه‌رگیرا و فهرمووی (وما کنت متخذ المضلین عضدا) ^۱

^۱ سورة الكهف ۵۱

((گه‌یشتنی نامه‌ی عبیدالله کوری زیاد بو حر الریاحی)):

ئیمام ده‌یزانی هه‌روا نزیک ده‌بنه‌وه له‌ناو جه‌رگه‌ی دوژمن بو‌یه هه‌وتی ده‌دا شوینیک بدوژیتسه‌وه که ناوی لی بیت تا‌کو دابه‌زن، له‌وکاتی نامه‌ی (والی کوفه) عبیدالله کوری زیاد گه‌یشته لای (حر کوری یزید الریاحی) که سوار ئه‌سپیک هینا بووی، له‌وکاتی هه‌ردوو له‌شکر وه‌ستان و چاوهروانی فه‌رمانی نوئی بوون ئه‌مه‌ش ده‌قی نامه‌که‌یه:

((أما بعد.... فجمع بالحسين عين يبلغك كتابي، ويقدم عليك رسولی فلا تنزله الا بالعراء وفي غير حصن وعلى غيرمءاء، وقد امرت رسولی أن يلزمك ولا يفارقك حتى يأتيني بأنفذك امری.... والسلام))

واته (پاشان.... که نامه‌که‌ی منت بی گه‌یشت جی به حسین ته‌نگ بکه، وه‌نیراوم گه‌یشته لات، لیمه گه‌ری دابه‌زی، ته‌نیا له‌ شوینیکی چۆل و بی په‌ناو پیچ و بی ناو نه‌بی، وه‌من فه‌رمانم داوه به‌نیراوه‌که‌م تا چاو‌دیریت بکاوه‌نروا تا‌کو بزانه‌م فه‌رمانی من جی به‌جی ده‌که‌ی یان نا.... والسلام)^۱

لیزه‌دا ئیمام (س) وله‌شکره‌که‌ی له‌ ناوه‌رۆکی ئه‌م نامه‌یه ئاگادار نه‌بوون، بو‌یه یه‌کێ له‌یارانی ئیمام که‌ناوی (ابو الشعثه) بوو، بانگی کرده‌نیراوی (عبیدالله کوری زیاد)، واته‌ ئه‌وه که‌سه‌ی که‌ نامه‌که‌ی هینا بوو، بی‌ی ووت: ئه‌ری تۆ ناوت (مالک کوری نسیر البدی) نه‌یه؟؟

پناوه‌که‌ ووتی به‌لی هه‌وم، یاره‌که‌ی ئیمام (ابو الشعثه) ووتی ئه‌وه نامه‌یه‌ی هینات چی تیدایه، سواره‌که‌ ووتی هه‌رچی تیداییت من گو‌یرایه‌لی ئیمامی خۆم کردووه و به‌ وه‌فا بوومه‌ بو‌ی و به‌لێتم نه‌شکاندووه، (ابو الشعثه) بی‌ی ووت له‌ خودا یاخی ده‌بی و گو‌یرایه‌لی ئه‌وه ئیمامه‌ت ده‌که‌ی که‌ له‌سه‌ری له‌ناو ده‌چی و ده‌خرییه‌ ناو ئاگرو ئابروت ده‌چی چونکه‌ خودا ده‌فه‌رمووی (وجعلناهم ائمه‌ يدعون الى النار ويوم القيامة لاينصرون)^۲

ئانه‌وه پێشه‌واته، پاشان ئیمام (س) ویستی بروات به‌ره‌و‌پیش، به‌لام (حر کوری یزید) و له‌شکره‌که‌ی ته‌واو هاته‌ن پێش و جییان به‌ ئیمام ته‌نک ده‌کرد، ئیمام (س) فه‌رمووی ئه‌ی (حر) تۆ نه‌ت ووت له‌ لای رینگا برۆن، ئیستا بو‌ واده‌که‌ی، (حر کوری یزید الریاحی) ووتی به‌لی به‌لام ئیستا ئه‌م نامه‌یه‌م بو‌ هات

^۱ الدینوری فی اخبار الطوال ص ۲۵۲-۲۵۳. مجمع الزوائد للهمی جزء ۹ ص ۱۹۲

^۲ سورتی القصص ۴۱

بەم جۆرە فەرمانم پێ کرا، ئینجا یەکی لە پیاو ماقولانی ئیمام (س) کە (زەهیر کوری قین) بوو، داوای لە ئیمام کرد کە مۆلەتقان بەدە ئیستا شەریان لە گەل بکەین باشترە بۆمان، نەخۆ هەر چاوەڕێ بکەین تا ئەوان زیاتر بن، ئیمام فەرمووی نابێ من دەست پێشخەری شەریم پاشان رویشتن بەم شیوەیە تا کۆ گەشتە گوندیک (دی) کەناوی (نینوی) بوو، ئیمام ویستی دابەزی بەلام (الریاحی) لێ نەگەرا دابەزن، پاشان گەشتە دی یەکی تر کە ناوی (الغاضریة) بوو، لەوێش نەیان هێشت لەشکری ئیمام دابەزن، هەمووی لەترسی ئەوێ کە نێردراوی (عبیدالله کوری زیاد) وەکو چاودێرێک وەستا بوو، سەیری دەکردن بزانی (حر کوری یزید) فەرمانە کە جی بەجی دەکات یاخود نا، پاشان گەشتە شوینیک لەوێ (حر کوری یزید) خۆی و لەشکرە کە هاتە پێش ئیمام (س) وەبەتەواوی رینگایان لێ گرت نەیان هێشت چیتر برۆن بۆ پێشەو، ئیمام (س) فەرمانی دا دابەزن.... لەشکری ئیمام هەمووی دابەزین و لەوێ خیمەیان هەڵدا و لەشکری (حر کوری یزید) ییش کەمیک لیان دوور کەوتنەو کەزانیان ئەوانە هەمووی دابەزین بەلام هەر چاودێریان دەکردن. ئیمام (س) فەرمووی ئەم شوینە چی پێ دەلین ووتیان کە بەلاء ئیمام فەرمووی (ذات کرب و بلاء) پاشان ئیمام (س) فەرمووی روژیک باوکم علی کوری ابی تالب (س) بەم شوینە دا رویشتن لە شەری (صفین) ئەویش پرسی ئێرە چی پێ دەلین ووتیان (کربلاء)

باوکم فەرمووی (هاهنا محط رکابهم، هاهنا مهراق دمائهم، قالوا له اصحابه ماذا تقول يا امير المومنين!! قال (ع) ثقل لال محمد (ص) ينزلون ها هنا، لة (طبری) دا هاتوو دەلی کە ئیمامی حسین (س) گەشتە (کەربەلاء) دەستی درێژ کردوو ووتی ئەو شوینی دەردوو بەلایە، وەرە خوارەو نائیرە شوینی سوار ئەسپە کاغانە، ئیرە شوینی دەرچوئمانە، ئەو شوینی کوشتی پیاو کاغانە و رشتی خوینە کاغانە) وەمیژوو نووسان دەلین کە ئیمام (س) لە گەل یارەکانی گەشتە (کربلاء) ژمارەیان (۷۲) سوار ئەسپ بوو کە چە کدار بوون.

ئەمە جگە لە ژن و مندال و نەخۆش، ژن و منال و هەندی لە یارەکانی ئیمام خیمەکانیان دادە کوتی ریکیان دەخست، بەلام ئیمام (س) مستیکی لە خۆی (کربلاء) هەلگرت و بۆنی کرد، ئیمام (س) فەرمووی سویند بە خودا ئەو ئەو خۆلە ئەو شوینە کە حەزرتی جبرائیل (س) بە پێغەمبەری (د.خ) ووتوو کە من لیرە دەکوژم، ئەو فەرموودە یەش (ام سەلەمە) خێزانی پێغەمبەر (د.خ) بۆی گیرامەو، ووتی روژیکیان تۆ بچووک بووی، پێغەمبەر (د.خ) هاتە ژوورە کە ی من و پێی و وتم (ام

سەلمە (تۆ لەبەر دەرگا دانیشە و مەیلە کەس بێتە ژوورەووە چونکە حەزرەتی جبرائیل دیتە لام لەم ژوورە!!

منیش لەبەر دەرگا دانیشتم و پاش کەمێک تۆ (ئیمامی حسین) هاتیت و منیش تۆم گرت نەم هینشت خۆت بکەى بە ژوورە کە تۆش گریای و دەنگت بەرز بۆوە پێغەمبەر (د.خ) گوئی لە گریانی تۆ بوو فەرمووی (ام سلمە دەى ابى) واتە : (ام سلمە لى گەرى بايىت ، منیش چوومە ژوورەووە ، پێغەمبەر (د.خ) منى لەسەر رانى خۆى دانا و ماچى کردم، حەزرەتی جبرائیل (س) فەرمووی ئەى محمد (ص) ئەوەت زۆر خۆش دەوى ؟ پێغەمبەر (د.خ) فەرمووی بەلى گەلەك زۆرم خۆش دەوى !!

جبرائیل فەرمووی ئومەتی تۆ ئەو دە کوژى ، گەر حەز دە کەى شوینە کەت نیشان بە دەم، پێغەمبەر (د.خ) بەلى نیشانم بە دە؟

جبرائیل (س) خۆى کیشاو دەستی درێژ کرد و لە گەل پێغەمبەر (د.خ) شوینە کەیان دیت وە مشتیک خۆلى هیناو دایە دەست پێغەمبەر (د.خ) (ام سلمە) دەلى پاشان دیتم پێغەمبەر (د.خ) هاتە دەرەووە و فرمیسکی لە چاوان دەهاتە خوارەووە وە خۆلە کەى لەناو دەستی بوو ، فەرمووی (ام سلمە) ئەمە بوو فاتمەى کچم مە گیرەووە ، ووتم بەلى^۱ بەم شیوەیە ئیمام (س) لە گەل یارانى کە دابەزین لە کەربلاء روژی پینچ شەمە بوو ریکەوتى ۲ محرم ۶۱ کۆچى کاتى دەستیان لە هەلدانى خیمەکان برأ ، ئیمام رووی تى کردن و فەرمووی (خەلك بەندەى دونیایە، ئاین بە زمانیان شور بۆتەووە، ئەو کاتەى حەز بکەن کە لە گەل بەرژەووەندیان بگونجی کاری پى دە کەن، وە لە کاتى تا قى کردنەووە پساوانى لەخودا ترس زۆر کەمن) .

پاشان ئیمام (س) ووتاریکی کورتى بۆ خویندەنەووە تیدا فەرمووی:

(پاشان..... ئیو دەزانن چیمان بەسەر هات لە پيش چاوى خۆتانە، و ئەو دونیایە گۆرپاوە و بزەر، چاکە پشتى تى کردووين ، زيانمان بە ئەندازەى چۆرە ئاویك ماوە کە لەپاش خواردەنەووی کەسێک بەجى دەمیتى، یان ئەو پەنجە گیایەى کە لە پاش خواردنى مەرو مالات پەى بوو نابرى، ئیو دەبینن کە راستى (حق) کاری پى ناکرى وە کەس لە خراپە کاری سل ناکات ، بۆیە پيوسته خواوەن

^۱ - مستدرک الصحيحین جزء ۳ ص ۱۷۶ ، مجمع الزوائد للمهشمى ج ۹ ص ۱۷۹ تاریخ ابن کثیر جزء ۶ ص ۳۳۰ ، الفصول المهمة لابن صباغ المالکی ص ۱۴۵ مسند احمد ابن حنبل جزء ۳ ص ۲۴۲ طبع المیمنة - مصر ، السبط ابن الجوزي في تذكرة خواص الامة ص ۱۴۲

برواو ئيمانداران بۆ لاي خودا بگه پئنهوه چونكه من مردن له پيش چاومه تهنيا خو شيه وه ژيان له گهن
نهم ستهمكارانه نازارو نه شكه نجهيه).

كه نيمام (س) لهم وتاره كورته بۆوه، يه كئى له ياره كاني ههلساوه كه ناوى (زهير كورى قهين) بوو
نهو يش دلى نيمامى داوه پئى و تن كه ئيمه پشت و په ناگه ي تۆين سويند به خوا تا گيانمان نه سپيرين
نايه لئىن دوژمن لئيت نزيك بيتهوه، پاشان (يارى كى ترى نيمام) به ناوى (برير كورى خضير) كه
قورئان خوئينى كى ناودارى شارى (كوفه) بوو يه كئى بوو له هاوه له خو شه ويسته كاني نيمامى على
(س) نهو يش ههستاوه، و ره ي ياراني نيمامى بهرز كردهوه، پاشان يه كئى كئى تر له ياره دلسوزاني نيمام
(س) كه ناوى (نافع كورى هلال الجميلى) نهم پئاوه ته مهنى (٧٠) سال بوو ووتى (ئه ي نيمام (س)
فرمان بده هه رچى پئمان ده لئى بۆ روژ هه لا بۆ روژ ناوا، سويند به خوا له قهزاو قه ده رى خودا
ناترسين و مردنمان پئى ناخوش نيه، وه ئيمه له سه ر هه ست و ويست و رازى ناو دلمان لايه نگرى تۆ
ده كه ين، دوژمنى ئهو كه سانه ين كه دژى تۆ ده وه ستن) نيمام دوعاى چاكي بۆ كرد.

پاشان نيمام چاوى بريه نه هلى به يتى خو ي و ناموزا كاني فهرمووى ((اللهم انا عتره نبيك محمد (ص)
وقد أزعجنا وطرشنا وخرجنا عن حرم جدنا، وتعدت بنو اميه علينا، اللهم فخذ لنا بحقنا وانصرنا
على القوم الضالمين)) واته (خودايه ئيمه اهل و به يتى پئغه مبه ر (د.خ) ين، وه ئيمه توره
كر اين، ده ر كرا ين، ده ر به ده ر كرا ين، له شوينى پيرو زى با پرا نمان، وه نه وه ي ئومه يه سته ممان لئى ده كه ن
، خودايه مافى ئيمه يان لئى بسينه وه و ئيمه سه ر بيخه به سه ر ئهو سته مكار و زور دارانه)

((نامه‌ی حر کوری یزید الریاحی بو والی کوفه (عبیدالله)):

(حر کوری یزید الریاحی) نامه‌یه‌کی نووسی بو عبیدالله کوری زیاد (والی کوفه) که نیمامی حسین(س) ئیستا له کربلاء دابه‌زیوه و چاره‌ری فەرمانی تۆین.

نامه‌ی عبیدالله کوری زیاد (بو نیمامی حسین(س)):

که عبیدالله کوری زیاد (والی کوفه) نامه‌ی (حر الریاحی) ینگه‌یشت، نامه‌یه‌کی کورتی بو نیمامی حسین(س) نووسی ئەمەش دەقه‌که‌یه‌تی ((اما بعد.... فلقد بلغنی یا حسین نزولک بکربلاء وقد کتب الی امیر المومنین (یزید ابن معاویه) أن لا اتوسد الوثیر ولا أشبع الخمیر أو الحقک باللطیف الخبیر أو أن ترجع الی حکمی و حکم یزید والسلام)).

واته: (پاشان.... زانیم که تۆ ئەی حسین له کربلاء دابه‌زیوی، وه امیر المومنین (یزید کوری معاویه) نامه‌ی بو من نووسیوه، تیر نه‌نووم و (پال نه‌که‌وم) وه تیر نه‌خۆم له نان، تا کو ده‌تگه‌رپنمه‌وه لای خودا (لطیف الخبیر) ده‌ت کوژم یان تۆ ده‌ست به‌رداری بو چونه‌که‌ت ده‌بی و ده‌گه‌رپنمه‌وه سه‌ر فەرمان و دان نان به‌ سه‌ر کردایه‌تی من و یزید والسلام).

ئهو نامه‌یه‌ی به‌ سوار ئەسپێک نارد بو نیمامی حسین(س) که پیاوه‌که‌ نامه‌که‌ی دایه‌ ده‌ست نیمام(س) خویندیوه و ، فری‌ی دا نیمام فەرمووی (لا افلح قوم اشتروا مرضاة المخلوق بسخط الخالق) واته (ئهو گه‌له‌ سه‌ر فراز نابیت گه‌ر ره‌زامه‌ندی خه‌لکانی لا په‌سند تر بیت له‌ ره‌زامه‌ندی خودای گه‌وره) ئینجا پیاوه‌که‌ ووتی ئەی نیمام(س) وه‌لامم بده‌وه ، تا بو (عبیدالله) به‌م ؟

نیمام فەرمووی: وه‌لام لای من نیه ! (لأنه حقت علیه كلمة العذاب) چونکه‌ خۆی دوچار ی نه‌شکه‌نجه‌و نازاری خودا کرد به‌م نامه‌یه !!

(عمر کوری سعد بۆ شهري ئيمام (س) هاته كرابلاء):

عبدالله كورى زياد (والى كوفه) نامه يه كى به پهلەى نووسى بۆ (عمر كورى سعد كورى ابى وقاص) داواى كرد به زووترين كات بيتهوه، به خۆى و (٤٠٠٠) چوار هزار كەس كه له گەلى بوون چونكه نازاوه يهك رووى دابوو له ناوچهى (دهستهبا) دژى دهيلم، وه به لينان پى دابوو نه گەر سهر كهوت و نهوتى نارام كردهوه بيكه نه والى له سهر (رى و جرجان) و كه ناوچه يه كى بهر فراوانى ئيرانه به لام (عمر كورى سعد) كه ميك بوو به ره و دهيلم چوو بوو، هه موو هيژه كهى خۆى له (حمام اعين) كۆكرد بۆوه، كه نامه ي (عبدالله كورى زياد) پى گه يشت به پهلە گه رايه وه بۆ (كوفه) له شكره كه شى به داويدا گه رايه وه!!

(عبدالله) پى ووت: ده بى تۆ بيته فه رمانده ي گشتى هه موو سوپا بۆ له ناو بردنى ئيمامى حسين (س) (عمر كورى سعد كورى ابى وقاص) كه خۆى خزمایه تى هه يه له گەل نه وه ي پيغه مبه ر (د.خ) ووتى داوا ده كه م بچم بووره له م كاره، پياوى نازاو دلير گه له ك زۆره له شارى كوفه، به كيكي تر دانى بيكه فه رمانده، داوات لى ده كه م من بيه خشه له م كاره??

عبدالله ووتى به لى ده ته به خشم به لام به مه رچى به لينه كهى بۆ تۆ مان نووسى بمان ده يه وه (واته نابى بيته والى له سهر (رى و جرجان) ئينجا (عمر كورى سعد) ووتى مۆله تيكم بده نى تاكو به يانى بير ده كه مه وه، به يانى بۆ چونى خۆم ده رده برم، نه و يش

مۆله تى دا تاكو به يانى له هه ندى راويژكارانى خۆى پرسى بۆ نه م كاره... هه ر هه موويان نامۆژگار يان كرد كه نه چى بۆ شهري ئيمامى حسين (س)، پاشان خوارزاكه ي (هزه كورى مغيره كورى شعبه) هاته لاي پى ووت خاله (داوات لى ده كه م... تۆ نه و خودايه ي كه ده پيه رستى نه كهى بچى بۆ شهري ئيمامى حسين (س) گوناح بارده بيت له لايه ن خوداو خزمایه تى خوشت له ناو ده به يت، سويند به و خودايه من هه زده كه م گه ر له هه موو مال و سامان و منال و هه رچى هه ته له گەل هه موو نه و به لين و په يمانانه ي له گه ليان به ستووى تاكو بيه والى و سهر كرده، هه موو له لايه ك دانى و بير كه وه رۆژى دواى به رامبه ر خوداي بووه ستى تۆ تاوانباريت به كوشتنى ئيمامى حسين (س)!!!

(عمر كورى سعد) به خوارزاكه ي ووت نا كورم به قسه ي تۆ ده كه م نابى بچم بۆ شهري ئيمامى حسين (س) انشاالله پاشان (عمر كورى سعد) پرسى به (عبدالله كورى يسار الجهنى) كرد، كه پياوئىكى

ژیر بوو پئی ی ووت تۆ چی دهلی ی بچم بۆ ئەم کاره یان نهچم، من بریارم داوه نهچم، تۆ چی دهلی ی
(عبیدالله کوری یسار الجهنی) ووتی ئەوه بۆ چونی راسته، من ههز ناکهم تۆ بییه سههر کردهی ئەم
شههره دژی ئیمامی حسین(س)، ئەم کاره نهکهی چونکه خۆت دوو چاری تورهی خوداو
پێغه مبههر(د.خ) دهکهی بهم کاره، (عمر کوری سعد) پئی ی ووت زۆر باشه منیش واده کهم نابئی
هههرگیز بچم بۆ ئەم شههره!

بهلام (عبیدالله کوری یسار) دهلی له رۆژی دووهم بینیم که (عمر کوری سعد) واخۆی ناماده دهکات
و لهشکرو سوپا رێک دهیهخنی بهلام که چاوی به من کهوت رووی خۆی وههرگێرا له شههران چونکه
له پیش من بهلئینی دابوو که نهچیته ئەم شههره!!!

لێره میژوو نووسان باسی ئەم دله راوکییهی (عمر کوری سعد) دهکهن له وانەش (ابن الاثیر) که
دهلی (عمر کوری سعد) وتویهتی :

فوالله ما أدري وأني لحائر	افکر فی امری علی خطرین
أترك ملك الري والري منيتي	ام ارجع مذموما بقتل الحسين
وفي قتلة النار التي ليس دونها	حجاب وملك الري قره عيني

واته : لهمانای ئەم هۆنراوهیه دهردهکهوی که (عمر کوری سعد) دوو دل بووه لهم کاره نابهجییه
،بۆیه سویند دهخوا که نازانی چی بکات بۆ بیر کردنهوه لهم دوو کاره گرینگه (کوشتنی ئیمام و والی
رهی) ئایا سامانی (ری) جئی بیلم که گشت ئارهزومه یان بگهڕیمهوه بۆ کوشتنی ئیمام و بۆ
کوشتنی ئیمام ناگریک چاوهڕیمه که هیچ پهردهی لهسهه نیهو بهلام (رهی) رووناکی چاومه پاشان بۆ
بهیانی (عمر کوری سعد) هاتهوه لای (عبیدالله کوری زیاد) و پئی ی ووت ناگری بیهخشی یهکیکی
تر لهجیاتی من راسپیری بۆ ئەم کاره، چونکه ناودار و پیاو چاک گهلهک زۆرن له (کوفه) (عبیدالله
کوری زیاد) پئی ی ووت تۆ نازاو دلیرانی شاری (کوفه) به من مهناسینه!!

من داوا لهتۆ دهکهم یان بۆ ئەم کاره دهچی یان نووسراوه کهمان بدهوه که بریارمان داوه تۆ بکهین به
والی (ری و جرجان) ئینجا (عمر کوری سعد) که زانی (عبیدالله) سوره لهسهه فرمانهکهی خۆی
ووتی من دهچم بهم جۆره (عمر کوری سعد) لهگهڵ (٤٠٠٠) ههزار کەس گهیشته (کربلاء)

(۱۰۰۰) ههزار كهسه كهی (حر كوری یزید) هاتنه ژیر فه زماندهی (عمر كوری سعد) بهم جوړی
فه زماندهی گشتی (عمر كوری سعد) بوو.

(عمر كوری سعد نیراویك بو لای نیمامی حسین (س) ده نیړی):

عمر كوری سعد) داوای كرد كه یه كیكی زیره كم بو بانگ بكن تاكو بینیرم بو لای حسین كارم
په به ؟

كه پیاوړیكی ژیریان هینا یه لای كه ناوی (عززه كوری قیس الاحسی) بوو، (عمر كوری سعد) پی ی
ورت هه نیستا برؤ لای نیمامی حسین و پی ی بلی بو چی هاتیه ئیره و چیت دهوی، نهو پیاوه
داوای كرد بیورن لهم كاره ووتی من زور شهرم ده كهم ناتوانم هم كاره بكم و چونكه یه كیك بوو
له كهسانه ی كه نامه ی بو نیمامی حسین (س) نارد بوو تا بیته كوفه یه كیكی تر بنیرن، (عمر كوری
سعد) ووتی پیاوړیكی پی شهرم بو بانگ بكن كه بتوانی قسه بكات بهرامبهر سهر كرده كان
، پاسه وانه كان پیاوړیكیان هینا كه ناوی (كثیر كوری عبدالله الشعبی) بوو، هاته لای (عمر كوری
سعد) و ووتی چیتان دهوی (عمر كوری سعد) پی ی ووت برؤ لای حسین (س) و پی بلی بو چی
هاتیه ئیره و چیت دهوی ؟

(كثیر كوری عبدالله) ووتی هه نیستا ده چم، نه گهر ده تهوی نه تكیشی ده كهم نه و جا دیمه وه (عمر
كوری سعد) ووتی نامه وی شتی زیادو كهم بكه ی، ته نیا هم پرسیاره ی لی بكه و وه لاهه كهم بو بینه وه!!
(كثیر كوری عبدالله) كه خوی پیچا بوو له چهك و رم و شم شیر و تیر، سواری نه سپ بوو، به قوشه و
غاردان رووی كرده له شكری نیمامی حسین (س) هه چهنده نیوانیان زوو كورت بوو پیویست به
غاردانی نه ده كرد، به لام (كثیر) وای كرد یه كی له یاران ی نیمامی حسین (س) كه ناوی (ثمامة
الصاندى) بوو، به نیمامی ووت نه ی نیمام نهو سواری بوو لامان هات من دهیناسم، پیستزین كهسه
لیم گهری بچمه پیش چونكه لی دلنیا نیم، نیمام (س) مؤله تی دا... (ثمامة الصاندى) هاته پیش و
لی پرسى نه ی (كثیر) تو چیت دهوی (كثیر) ووتی ده مه وی هندی پرسیار له حسین بكم؟

(ابو ثمامة الصاندى) شم شیر كهت دانى لی ره برؤ لای!!

(کثیر) سویند به خوا شمشیرم دانانیم (ابو ثمامة) من له گهلت دهرۆم بۆ لای نیمام بادهستی
ههردو کمان لهسهه شمشیری تو بیت تا کو پرسیاره کانت ده که ی؟

(کثیر) سویند به خوا نابی کهس دهستی لهسهه قامکی شمشیرم دانی ، (ابو ثمامة) پی ی ووت
پرسیاره کان به من بلی تو لیره بوهسته ، من دهجم وهلامت بۆ دینمهوه و پیت دهلیم ، چونکه تو
پیاویکی خرابی من دهتناسم له تو دلنیانیم بچیته لای نیمام (س) به ته نیا (کچیر کوری عبدالله)
دهستی کرد به جنیودان و قسهی پهتک و نار هوا به غاردان گهرايهوه لای (عمر کوری سعد) و بۆی
گهرايهوه نهوهی روویدا!!

(عمر کوری سعد) ئینجا خۆی بانگی (قره کوری قیس الحنظلی) کرد ووتی نهی (قره) هاوار به
مالت تو برۆ لای حسین و وهلامه کهم بۆ بیتهوه ئینجا (قره کوری قیس) لهسهه خۆ رووشت بۆ لای
نیمام (س) ، یه کئی له یارانی نیمام (س) که ناوی (حیب کوری مظاهر) بو ، له دوورهوه بینی ووتی
نهی نیمام (س) نهوه پیاویکی باشه لی ی گه پین بایته لامان بزاین چی دهوی ؟
(قره کوری قیس) هاته پیش و سلاوی له نیمام (س) کرد و پرسیاره کانی لی کرد که بۆ چی هاتووه
چی دهوی؟

نیمام فهرمووی (پی ی بلی خه لکی نهم شاره نامه یان بۆ ناردووم تا بیمه لایان وه نه گه ئیستا پاشگهز
بینهوه پیمان ناخۆشه من دهرۆم بۆ لایه کی تر) . لهوکاتی (حیب کوری مظاهر) ووتی هاوار به مالت
نهی (قره) ده گه پیهوه ناو نهو زۆرداران!!

وهه مه پۆ نهو پیاوه بهسهه بیخه که نیمه و ئیوه بهو پیاوه و باوک و باپیری دیارمه ند بووین و ریگای
راستمان زانی ، (قره) ووتی : باوه لامه که ی بگه یه نهوه لای (عمر کوری سعد) پاشان بیری لی
ده که مهوه ، پاشان گهرايهوه و وه لامه که ی گه یاند (عمر کوری سعد) نهویش ووتی من تکام وایه خوا
لهم شه ره دوورم خاته وه .

((نامه‌ی عمر کوری سعد بو عییدالله کوری زیاد (والی کوفه)):

(عمر کوری سعد) نامه‌ی کی بو عییدالله نووسی، ووتی من پرسیارم له نیمامی حسین (س) کردووو دهلی خه‌لکی نهم شاره

نامه‌یان بو ناردوووم بویه هاتوووم و نه‌گهر نهم خه‌لکه پاشگه‌ز بیته‌وه، من بو لایه‌کی تر ده‌رۆم، جا تو فرمانت له‌سهر چی یه ؟؟

که والی (کوفه) نامه‌کی خوینده‌وه، نهم دیره هونراوه‌ی شاعیرانی دووباره کرده‌وه:

یرجـو النـجاة ولات حین مناص
واته: نیستا کموا کهوته ژیر چمنک و نینۆکمان

نومیدی نه‌وه‌ی هه‌یه که ده‌رباز بیه له ده‌ستمان

((نامه‌ی عبیدالله کوری زیاد بۆ عمر کوری سعد)):

عبیدالله کوری زیاد نامه‌یه‌کی وه‌لامی نارد ه‌وه بۆ (عمر کوری سعد) نهمش ده‌قه که‌یه‌تی: (.....أما بعد بلغنی کتابک وفهمت ما ذكرت فاعرض علی الحسین أن یبایع (یزید ابن معاویة) هو وجميع اصحابه فاذا فعل ذلك راینا .. والسلام)
واته: (نامه‌که‌ی تۆم پی گه‌یشت و تیگه‌یشتم له مه‌به‌ستت، به‌ حسین بلی که‌ مل که‌چی خۆی ده‌ربیری بۆ (یزید کوری معاویه) له گه‌ل ه‌موو یاره‌کانی، نه‌گه‌ر وای کرد ئیمه‌ خۆمان ده‌زانین والسلام) که‌ نامه‌که‌ گه‌یشته ده‌ست (عمر کوری سعد) ووتی:
ده‌م زانی کوری زیاد له چاکه‌ ناگه‌ری .

(هیزه کانی نهمهوی بهره و کهربلاء دین):

(عیدالله کوری زیاد) خوی سهرپهرشتی سهر بازگهی (نخبله) ی ده کرد که له دهرهوهی شاری (کوفه) بو، وه خوی لهوی داده نیشته و رۆزی پنج جار ان ده بویه دهنگوباسی کربلاء ی بو هاتبایه بهوی چند کهسانیکمیه - چند سوار نهمی به پله و خیرا ره و نهم خهلکه کۆده کرایهوه له شاری کوفه و دهوروبهر، رهوانه ی سهر بازگهی (نخبله) ده کرا، ژماره یان ده گهشته (۵۰) کس رهوان ده کران بو مهیدانی شهر، نهم خهلکمش گفت و بهلینی وایان بی درابوو که مووچه یان (۱۰۰، ۱۰۰) بهرز ده کریتهمه نه گهر سهر کموتن به سهر نیمامی حسین، وه له لایه کی تر زیندانه کانی شاری (کوفه) پر بو بوون له هاوه لان و خوشهویستانی نیمامی علی (س) وه نیمامی حسین (س) نهوک رابکن و بگه نه یارمهتی نیمامی حسین (س) هندی له خهلکانیش به کیف و خوشیهوه دههات بو نهم شهره به هوی زیاد کردنی مووچه کهی و بی نهمهوی گوی بداته بایه خ و نهجمی نهم شهره و بزانی شهر له گهن کتی ده کات .

((ژماره‌ی هیزه‌کانی سوپای نهمه‌وی له کربلاء)):

ناوی سهر کرده‌و ژماره‌ی سهر بازه‌کان.

که‌تیبه‌ی (حر کوری یزید الریاحی التیمی) (۱۰۰۰) هزار جه‌نگاوه‌ر.

که‌تیبه‌ی (عمر کوری سعد کوری ابی وقاص) فه‌مانده‌ی گشتی (۴۰۰۰) چوار هزار کهس .

که‌تیبه‌ی (شمر کوری ذی الجوشن) (۴۰۰۰) جه‌نگاوه‌ر .

که‌تیبه‌ی (یزید کوری رکاب الکلی) (۲۰۰۰) هزار جه‌نگاوه‌ر .

که‌تیبه‌ی (الحصین کوری نمر التیمی) (۴۰۰۰) هزار کهس .

که‌تیبه‌ی (مغایر کوری رهینه المازنی) (۳۰۰۰) سی هزار کهس .

که‌ته‌ی (کعب کوری طلحة) (۳۰۰۰) هزار کهس .

که‌تیبه‌ی (نضر کوری حرثة) (۲۰۰۰) هزار کهس .

که‌تیبه‌ی (شبث کوری ربیع الریاحی) (۱۰۰۰) هزار کهس .

که‌تیبه‌ی (حجار کوری ابجر) (۱۰۰۰) هزار کهس .

کۆی گشتی (۲۵۰۰۰) هزار جه‌نگاوه‌ر، نهمه‌ جگه‌ له‌وه‌ی رۆژانه‌ له‌ سهر‌باز‌گه‌ی (نخيله) کۆمه‌ل

کۆمه‌ل جه‌نگاوه‌ر ره‌وان ده‌کران بۆ کربلاء، میژوونوسان ده‌لین تا‌کو رۆژی ۱۰ محرم ژماره‌ی

سهر‌بازانی نهمه‌وی گه‌یشته‌ (۳۰۰۰۰) سی هزار سهر‌باز .

((ژماره‌ی سهربازانی نیمامی حسین(س)):

جی‌ارزی له‌نیوان میژوونوو ساندا هه‌یه له باره‌ی ژماره‌ی ته‌واوی سهربازانی نیمامی حسین(س) وهه‌زیه‌که‌ی ده‌گه‌رپته‌وه بو‌ نه‌وه‌ی ، که سهره‌تا نیمام(س) له شاری مه‌که‌که‌ی پی‌روژ ده‌رچوو ژماره‌یان کهم بوو ، به‌لام له ریگا ره‌ه‌ند و کۆچه‌رو خه‌لکانی تر له‌گه‌لتی هاتن وه نه‌مانه زۆربه‌یان بو‌ نه‌وه‌ی بوو که له پاشه‌روژ ده‌سته‌لات و مان و سامانیان زۆر بیت ، به‌لام له ریگا که نیمام (س) هه‌لسانی خۆی بو‌ روون کردنه‌وه زۆربه‌یان گه‌رانه‌وه به‌جی یان هیشته ، ته‌نیا هاوه‌ل و یارانی دلتسۆزی خۆی نه‌بی که به‌ویست و ئاره‌زووی خۆیان ریگای راستیان هه‌لبژاردوو گیانی خۆیان کرده قوربانی نه‌هل و به‌یتی به‌ریزی پیغه‌مبه‌ر(د.خ) ، بو‌یه له کاتی دابه‌زینیان له (کربلاء) ژماره‌یان (۷۲) سهربازی چه‌کدار بوو ، نه‌وانه‌ش (۳۲) کهسیان سوار نه‌سپ بوون ، و (۴۰) کهسی چه‌کداری پیاده‌رو ، به‌لام پاش نه‌وه هه‌موو ووتارانه‌ی نیمامی حسین(س) به‌رامبه‌ر له‌شکری نه‌مه‌وی ، هه‌ندی کهسی دل زیندوو توانیان رابکه‌ن له‌ناو له شکری نه‌مه‌وی خۆیان گه‌یانده لای نیمامی حسین(س) نه‌مانه‌ش تای روژی کۆتای ژماره‌یان(۳۰) سهربازی سوار نه‌سپ بوون ، که‌واته ژماره‌ی هه‌موو سهربازانی نیمام(س) له روژی ۱۰ محرم له(۱۰۰) سه‌د کهس تینه‌ده‌په‌ری ، له‌وانه‌ش (۱۶) کهسیان له (نبی هاشم) بوون ، نه‌مه‌ جگه له منداڵ و ژن و نه‌خۆش .

((قدهغه کردنی ناو له سهربازانی نیمام(س) له روژی ۷ محرم)):

له روژی ۷ محرم ۶۱ کوچی نهم نامهیه گه‌یشته لای (عمر کوری سعد) فهراندهی گشتی نهمویه کان، نامه که له لایهن والی کوفه (عبیدالله) نووسرابوو، نهمهش ده‌قه که به‌تی: (أما بعد فحل بین الحسین واصحابه و بین الماء، ولا یذقوا منه قطرة كما صنع بالتقی الزکی المظلوم امیر المؤمنین عثمان ابن عفان والسلام).

واته: (بهر به‌ستیک دانج له‌نیوان حسین و هارولانی و له‌نیوان ناو، نابیی یه‌ک دل‌تۆپ ناو بخۆن‌سره هدر چۆن ناو قدهغه کرا له‌م پاک و له‌خوا ترس و ستم لی‌کراوه که عثمان کوری عه‌فانه^۱ و السلام). که (عمر کوری سعد) نامه‌که‌ی بی‌گه‌یشت، دهم و ده‌ست سهر کرده‌یه‌کی دانا به‌ناوی (عمر کوری حجاج) له‌گهل (۵۰۰) کس تا‌کو‌ناوه که له‌نیمامی حسین و هارولانی بگرن.

^۱ تاریخ ابن‌ال‌انیر سنه ۶۱ ک

((پوچایه تی عبدالله کوری ابی الحصین الازدی)):

به کئی له سهربازانی (عمر کوری حجاج) که قهدهغه کردنی ناویان له نهستۆ دابوو، نهم سهربازه ناوی (عبدالله کوری ابی حصین)، چهند جاریک هاواری کرد یا حسین..... یا حسین !!

نیمام (س) ناوری لی دایهوه: عبدالله ووتی: تو تماشای نهو ناوه بکه ده لی ی ناو جهرگهی ناسمانه شین ده چیتهوه، سویند به خوا نابئی نیوه یهک دلویی لی بخۆنهوه تا کو له تینیان ده مرن !!

نیمام (س) دهستی بهرز کردهوه بو ناسمان و فرمووی (اللهم اقله عطشا ولا تغفر له أبدا) وه (ابن الاثیر) له میژووی خۆی ده گیریتهوه که نهم پیاوه هاته سهرمه مرگ ههر داوای ناوی ده کرد و ناویان بی ده دا دیسان ههر داوای ده کرد ناوم بدهنی !!

باشان تینویه تی چهنگی هه لچنی به نیمام (س) و له شکره که ی، نینجا نیمام (س) فرمووی (عباس) چهند که سانیک له گهل خۆت ببه و هندی ناومان بو بهینه، ابو فضل (العباس) که برای نیمامی حسین و پی ی دهوترا (قمر بنی هاشم) له بهر جوانی و لیها تووی خۆی، (۳۰) سواری له گهل خۆی برد له گهل (۲۰) سهربازی پیاده، توانی لایه کی ناوه که یان پی چۆل بکات و ههرچی پیان بوو پری کردن له ناو بو نیمامی هینایهوه.

((ووت و ويژنيك له نيوان نيمامي حسين(س) و عمر كوري سعد)):

نيمامي حسين(س) هاوه لينيكي خوي كه ناوي(عمر كوري قرضة الانصاري) نارد بو لاي (عمر كوري سعد) و پي ي ووت نهم شهو حهز ده كه م بي ي له گه لم دانيشين له نيوان ههردوو له شكر،(عمر كوري سعد) رازي بوو.

كه شهو چوونه لاي يهك، نيمامي حسين(س) فهرموي هاوار به مالت نه ي كوري سعد نايا تو له خوا ناترسي كه همر بو نهو ده گهرينهوه، نايا شهر له گه لم من ده كه ي، وه تو باش ده زاني من كييم؟؟
وه ره نهمانه به جي بهيله باشره بو تو لايهني خودا بيت!!

(عمر كوري سعد) ده ترسم خانووه كانم بروخين، نيمام(س) من خانووت بو ده كه مه وه (عمر كوري سعد) من مال و منالم هديه له بهر نهوان ده ترسم نيمام(س) وه لامي نه دايه وه و ههستا رو پشت و ووتى (چيته خودا بتكوژي له سهر جيگاي خوت به پهله، وه ليت خوش نه بيت له روژي دوايي) سويند به خوا من ده زانم پاش من زور ناني گه نهي عراق ناخوي (واته زوو ده مري)، عمر كوري سعد ووتى: من له جياتي ناني گه نم، ناني جو ده خوم (به گالته وه وه لامي نيمامي دايه وه).

((نامه‌ی عبیدالله کوری زیاد بۆ عمر کوری سعد)):

ئەم دەقی نامە‌کی (عبیدالله کوری زیاد) ه بۆ عمر کوری سعد فرماندە‌ی گشتی سوپای ئەمەوی (اما بعد... فانی لم ابعثک الی الحسین لتکف عنه ولا لتطاوله لتمنیة السلامة و البقاء . ولا لتقعد لة عندي شافعا، انظر فان نزل حسین واصحابه علی الحکم واستسلموا فابعث بهم الی سلما وأن أبو فزحف الیهم حتی تقتلهم وتمثل بهم فانهم لذلك مستحقون فان قتل حسین فإوطأ الخیل صدره وظهره فانة عاق شاق قاطع ظلم .ولیس دهری فی هذا أن یضر بعد الموت شیئاً ولكن علی قول لوقتلته فعلت هذا بة ، أن انت مضیت لامرنا فیه جزیناک جزاء السامع المطیع وأن انت ابیت فاعتزل عملنا وجندنا واخل بین شمر بن ذی الجوشن .. والسلام) واته: (پاشان من تۆم نەناردووہ تا واز لە حسین بەیتی یان کاتی بۆ درێژ کەیتووہ یان ئاوات و خۆزگە‌ی یی ببەخشی و یان مانووہ و سەلامەتی بدەیتی ، وەنەم ناردوو ی تا لای من بۆی یارییووہ تا کو ببەخشم ، بروانە ئەگەر حسین و هاوہ‌لانی هاتنە سەر فرمانی ئیمە وەخۆیان دا بدەستووہ ، هەرھەموویان بەزیندوو ی بۆ من رەوان بکە ، وەئەگەر رازی نەبوون تۆ بە ھێزە کانت بۆیان بخشە تا کو هەموویان دەکوژی پاشان لاشەکانیان ئەتک بکە چونکە ئەوانە شایەنی ئەو کارەن، وەئەگەر حسین کوژرا ئەسپ بەسەر سنگ و پستی بیخە، چونکە تاوانبارە، جیاوازی کەرە، بی رحمە، ستم کارە، وەمن دەزانم مردوو نازاری نیە ئەگەر لاشە‌کە‌ی نازار بدری، بەلام ئەو شتیکیە و من لە خۆم گرتووہ، ئەگەر حسینم کوشت دەبی و لە لاشە‌کە‌ی بکەم ، ئەگەر تۆ ئە‌ی (عمر) وات کرد ئیمە پاداشای پیاویکی گوێرایەلت ئەدەینووہ، وەئەگەر تۆش رازی نی ئەم کارەم بۆ ئەنجام بدە‌ی ، تۆ لە فرماندە‌ی ھێزە کانت وازیینە ، من (شمر کوری ذی الجوشن) داناوہ ئەم کارانەم بۆ دەکا چونکە من فرمانم یی داوہ بیکا و السلام)) ئەو نامە‌یە‌ی دایە دەست (شمر کوری ذی الجوشن) تابۆ (عمر کوری سعد) بەیتی، چونکە شمر لە کاتی شەو خۆی گەیانددووہ (عبیدالله) وەبی و تیوو ، کە (عمر کوری سعد) شەو لە گەل نیمامی حسین کوپۆتووہ وەنایەوئ شەری لە گەل بکات ، کە (شمر کوری ذی الجوشن) نامە‌کە‌ی دایە دەست عمر کوری سعد و خۆیندیووہ ، ووتی هاوار بەمالت، شمر چی قەباحەتیکت بۆ من ھینا ، سویند بەخوا من دەزانم ئەو نامە‌یە هەردوکتان بەیە کەوہ نووسیوتانە!!

ھەموو کاریکت لە من خراب کرد کە نو میدمان وابوو ریکەوتنیکت رووبدات، من حسین دەناسم ، ئەو دەروون بەرزە ھەرگیز خۆ بەدەستووہ نادات.

که نامه‌ی (عبیدالله کوری زیاد) گه‌یشته لای عمر کوری سعد روژى ۹/محرم بوو، ده‌ست به‌جنى عمر کوری سعد فرمانی دا، نه‌ی نه‌سپه‌کانی خودای سواربن برۆنه پیش، موزده بو‌تان شهره، نه‌م له‌شکره له‌هموو لایه‌ک خشین و نزیك بوونه‌وه له‌ هیزه‌که‌ی ئیمامی حسین(س) وه‌له‌و کاتی پاش نریزی عه‌سر بوو، ئیمام (س) له‌ دهره‌وه‌ی خیمه‌که‌ی خوی له‌سه‌ر چنچکان دانیشتبوو، خوی به‌ستبوو، چه‌کی بی بوو، سه‌ری به‌ هه‌ردوو چۆکی کردبوو، وه‌کو نه‌وه‌ی که بو‌رژایی بو‌ خه‌و، نیججا (زینهب) خوشکی ئیمامی حسین(س) به‌په‌له‌ هاته لای ئیمام و بی ی ووت، براكه‌م گویت لیسه‌ نه‌م ده‌نگه‌ ده‌نگه‌ و نزیك بو‌نه‌وه‌ی سواره‌کان لیمان !

ئیمام حسین (س) هه‌لساوه‌ سه‌ر بی و ته‌ماشای زه‌ینه‌بی کردوو فه‌رمووی (ئیستا پیغه‌مه‌رم) (د.خ) له‌ خه‌و بیی بی ی و وتم حسین تو دئییه‌ لامان ئینجا (زینهب) له‌ رومه‌تی خوی داو ووتی هاوار بو‌ ئیمه !!

ئیمام (س) فه‌رمووی خوشکم هاوار بو‌ ئیمه‌ نیه، وامه‌لی خوا ره‌حمت بی بکا!

پاشان (ابو فضل العباس) هاته لای ئیمام (س) ووتی برام نه‌و قه‌ومه‌ هاته‌ن پیش چی فه‌رمان ده‌ده‌ی؟

ئیمام فه‌رمووی تو ساری نه‌سپه‌که‌ت به‌و له‌ گه‌ل هه‌ندی یاران و برۆ پیشیان بزانه‌ چیان ده‌وی؟

(عباس) له‌ گه‌ل (۲۰) له‌ یاره‌کانی ئیمام(س) به‌ چه‌ که‌وه‌ هاته‌ن پیشیان و پرسى چیتان له‌ ئیمه‌ ده‌وی؟ ووتیان: فه‌رمانمان بو‌ هاتوو له‌ (والی کوفه) یان خو‌تان ده‌ده‌ن به‌ ده‌سته‌وه‌ و رازی ده‌بن به‌ فه‌رمانی ئیمه‌ یان شهر!

(ابو فضل العباس) ووتی مۆله‌تیکم بدن تا‌کو به‌ ئیمام (حسین) ده‌لیم بزانه‌ چی ده‌لی؟

ووتیان ئیمه‌ چاره‌روانین برۆ بی ی بلی!

ئیمامی حسین(س) فه‌رمووی بییان بلین نه‌م شه‌و مۆله‌تمان بدن تا‌کو بیرکه‌ینه‌وه، به‌یانی راو بو‌چونی خو‌مان ده‌رده‌برین!

(ابو فضل العباس) نه‌م پیشیاره‌ی ئیمامی بی راگه‌یاندن، که راسته‌وخۆ به‌ (عمر کوری سعد) ی ووت، به‌لام (عمر کوری سعد) (شمر کوری ذی الجوشن) ی لی نزیك بوو بی ی ووت تو چی ده‌لی ی بو نه‌م پیشیاره‌ی ئیمام، (شمر) ووتی: تو فه‌رمانده‌ی گشتی به‌ هه‌وه‌ستی خو‌ت چی ده‌لی ی

واده کهین، بهلام (عمر کوری سعد) هیشتا نهی ویرا نهم مؤلمته بویهك شهو راستهوخو بداته نیمام حسین(س)، بویه بانگی هموو سهر کرده کانی کرد و کۆبونهویهکی کورتی پی کردن که چی دهلین بۆ نهم مه بهسته!!

یهکنی له سهر کرده کان که ناوی(حیجاج کوری سلمه الزبیدی) ورتی " (سبحان الله) سویند بهخوا نهگر نهوانه (دهیلم) بوونایه و نهم داوایهیان بکردایه، پیویست بوو جتی بهجتی بکهی، کهچی نهوانه نال و بهیتی پیغه مبهه محمد(ص)، مؤله تیان بده بهلکو بهیانی بۆ چونیان ده گۆری و کاره که به لایه کی تر دا دهروات؟

ننجا (عمر کوری سعد) به (ابو فضل العباس) ی ووت مؤله تمان دا تاکو پاش نویژی بهیانی و لهشکره ی نه مهویه کان گه رایه وه جیگای خوی.

((نیمام هاوه لانی تاقی ده کاته وه)):

نیمامی حسین(س) که دلنیا بوو، نهم شهو شهوی کۆتاییه، ویستی یاره کانی تاقی کاته وه، بویه هممووی کۆکردنه وه و ووتاریکی کورتی بۆ دان فهرمووی (پاشان..... من نهم زانیوه نهم بیستوه هاوه لیک هه بی له هاوه له کانی من باشتر وه نههل و بهیتیکیش هه بی له نههل و بهیتی من باشتر و به وه فا تر، خودا پاداشتی هممووتان به باشی بداته وه، من وای بۆ ده چم که روژی نیمه له گهل دوژمنان بهیانی یه ، و من ههر نیستا نیوه هموو نازاد کرد لهو مافه ی که له سهر نیوه م ههیه و گهرده نتان نازاد بیست له لایه من دوژمن ته نیا چاوی برپوه ته من ته نیا خوینی منیان گهره که، نیوه بۆ خووتان بهم شهوه تاریکه ته نیا ته نیا یان دوو دوو یان زیاتر بۆ خووتان برۆن بارزگار بن له لای من هه چتان له سهر نیه ، و از انم دوژمن گهر منی دهست کهوی به دوای نیوه دانایهت))¹

¹ - تاریخ الطبری جزء ۳ ص ۳۶۵

((وهلام دانهوهی نههل و بیت بو ئیمام س)) :

که نههل و بهیتی ئیمام(س) ووته کانی ئیمامیان گوی لی بوو، قول و باسکی خویمان هه لکردو شمشیریان بهرز کردهوه و ووتیان ئیمه له بهر چی هویهک و ابکهین هه ر بو نهوهی چهند رۆژیک پاش تو بژین ،خوا نهو رۆژانه مان نه کاته بهش که پاش تو بژین له دونیا ئینجا ئیمام پرووی له بنه ماله ی عه قیل کردوو فه رمووی بابو ئیوه بهس بی مسلم شهید کرا، ریتان بی ددهم ئیوه برۆن با رزگار بن، و تیان (سبحان الله) ئیمه به چ پروویک به جیت بیلین چ وهلامی خه لک بدهینه وه، که بلیین سه ر کردهو گه وره ی خویمان له ناو دوژمن جی هیشته نه وانیش رایان کرد، سویند به خوا وانا کهین تا کو شمشیر و تیرو رمان له لاشه یان نه چه قینین و خو مان و مال و منالمان نه کینه قوربانی تو خوا نهو ژیانهمان پیس کات که پاش تو بژین!!

(يارانى ئىمام وەلام دەدەنەوہ):

(مسلم كورى عوسەجە) كە يەككى بوو لە يارانى پىغەمبەر(د.خ) ووتى ئايا ئىمە بە جىت بىلەن، وە
دوژمن بەو شىوہە دەورى داوى سويند بەم خودايەى دروستى كردووم تا شمشىرم لە سنگيان نە
نكىم واز ناھىتم شمشىرو رمىشم پى نەمىنى، بە دارو بەرد شەريان لە گەل دەكەم تا پىش تۆ بىرم.
(زھىر كورى قىن) ووتى: سويند بەخوا ئەى كورى پىغەمبەر(د.خ) گەر لەم شەرە بكوژرىم پاشان
زىندوو بىمەوہ پاشان بكوژرىم بەم شىوہە (۱۰۰۰) جار زىندوو بىمەوہ لەپاش كوشتن وازيان لى
ناھىم دەبى خۆم بىكەمە قوربانى تۆ؟

(سعيد كورى عبداللہ الحنفى) سويند بەخوا ئەى كورى پىغەمبەر(د.خ) گەر لەم شەرە بكوژرىم و
زىندوو بوومەوہ بىم سوتىن بە زىندوو، بەم شىوہە (۷۰) جار بە جىت ناھىلم، چۆن وانەكەم كە
مردن تەنيا يەك جارەو كوشتن كوشتىكە؟

بەم شىوہە ئىمام سوپاسى كردن و دوعاى خىرى بو كردن، ئەم شەريان كەدەوہ بە نوپىزو پەرسىن و
پارانەوہ لە خوا و قورئان خویندن و گەردەن نازاد كردنى يەكتر، ھەمووى دلخۆش و بى ترس، پاشان
ئىمام (س) فەرمانى دا كە كەندىك (خندق) لىدەن

لەلای پشەوہى خىمەكان ھەندى دارى بىخەنە ناو، تاكو لە كاتى شەر كردن دوژمن نە توانى لە
پشەوہ بۆمان بىت.

((۱۰ محرم / ۶۱ کۆچی روژی پێک گه‌یشتنی هه‌ردوو له‌شکر)):

که نوێژی به‌یانان بوو، ئیمام (س) نوێژی به‌ کۆمه‌لی به‌یارانی کردوو، پاش نوێژکردن هه‌تساوه‌و ڕووی تی کردن و فه‌رمووی:

(... خودای بێ هاوتا ری ی پێ داین بۆ کوشتنی ئیوه‌و کوشتنی من له‌م رۆژه‌دا، پێویسته‌ نارامگرو خۆراگربن له‌ شه‌رکردن).

((ئیمام حسین (س) هیزی خۆی رێک خست))

ئیمام که ته‌ماشای له‌ شکری خۆی کرد که زۆر که‌من له‌ ژماره‌و گه‌له‌ک زۆرن له‌ بیروباوه‌ر، دابه‌شی کردن بۆ سی به‌ره‌ (جیهه‌)

به‌ره‌ی لای راست - فه‌رمانده‌که‌ی (زه‌یر کوری قین) بوو.

به‌ره‌ی لای چه‌پ - فه‌رمانده‌که‌ی (حبیب کوری مظاهه‌ر) بوو.

به‌ره‌ی ناوه‌ند (دل) خۆی و نه‌هل و به‌یت و هه‌ندی یاران، ئالای دایه‌ ده‌ست (ابو الفضل العباس) ی برای .

((هیزی ئەمەوی خۆی رێك دێخێ)):

(عمر كوری سعد) بەم جوۆره له شكری خۆی رێك خست:
لای راسته - فهرماندهكهی (عمر كوری حجاج الیزدی) بوو.
لای چهپه - فهرماندهكهی (شمر كوری ذی الجوشن) بوو.
پاده - فهرماندهكهیان (شبث كوری ربیعی) بوو.
سوار ئەسپه كان - فهرماندهیان (قره كوری قیس الاحمسی) بوو.
بهره‌ی مه‌دینه - فهرماندهیان (عبدالله كوری زهیر كوری سلیم الازدی) بوو.
بهره‌ی مدحج و امد - فهرماندهیان (عبدالرحمن كوری ابی سیره الحنفی) بوو.
بهره‌ی ربیعه‌و كنده - فهرماندهیان (قیس كوری اشعث) بوو.
بهره‌ی تمیم و همدان - فهرماندهیان (حر كوری یزید الریاحی) بوو.
پاشان ئالای دایه دهست (ذوید).
هندی له‌م فهرماندانه‌ی (عمر كوری سعد) نامه‌یان بۆ ئیمام حسین (س) نووسیوه وه‌كو (قیس كوری
اشعث كوری ربیعی).

((ئىمام (س) ووتاريك بۇ ھىزى ئەمەوى دەدات)):

ئىمام (س) كە تەماشى ئەم ھەموو ھىزە سەر گومرايىھى كرد، كە بىر لەدواروژى خۇيان ناكەنەوھ
ويستى ووتاريكيان بۇ بدات تاكو دل و دەرونيان بچوليتى، لەگەن مردوو جياوازيان نيه، بۇيە سواری
حوشترەكەى بوو، بۇ نزيك لەشكرەكەيان رويشت دەنگى خوى بەرز كردهوھ تا زوربەى زوريان
گوئيان لى بيت ووتارى يەكەمى خويندەوھ بەم شيوەيە:

(..... ئەى خەلكينە گوئ بگرن لە قسەكانم پەلە مەكەن، تاكو ناموزگاريتان دەكەم كە مافى ئيوەيە
لەسەر من، تاكو ھوى ھاتنم بۇ لای ئيوە روون كەمەوھ، ئەگەر مافى خۆم بوو قسەكانم راست بوو
وئيوە لە دەرونى خوتان بېرسن و بېريارى راست بەدەن دلخوش دەبن وەھيچ مەھانەتان لەسەر من
ناميتى، گەر قسەكانيشم لى وەرنەگرن وئيوە راستى نەلین، بىي خەم بن باكم پيتان نيه و لایەنگرى من
ئەو خودايەيە كە قورنانى دابەزاندۆتە خوارەوھ و ھەرنەويش پشتى پياو چاكان دەگرى، سوپاس و
ستايش بۇ ئەو خودايەى كە دونيای كردۆتە ژيانى لەناو چوون و كۆتای ھاتن، خەلك تیدا دەگۆرى
بە جۆرەھا شيوە، پياوى خراب گەر بەدونیا لاف و لە خۆ بايى بيت و دونیا ھەلى دەخەلەتيتى
، چونكە ئەم ژيانە ئەوھى بيكاتە ھىواو ئومىدى خوى پشتى بىي دەشكى، وەھىواى نايەتە دى، وەمن
دەبينم ئيوە كۆبونەوھ لەسەر فەرمانيك كە خودای بىي ھاوتا لە خوتان تورە دەكەن، وەلە بەزەيى خوى
بىي بەشتان دەكات، خودامان پایە بەرزە و ئيوە خراپترين بەندەكانى ئەون!!

بېارتان دا بە گوئرايەلى بۇ خودا و بېرواتان بە پىغەمبەر(د.خ) ھىناوھ، پاشان ئيوە وا دەخشن بۇ لەناو
بردنى مال و منالى پىغەمبەرتان(د.خ)، دەتانەوى بيانكوژن!!

ئيوە شەيتان دەستى لى سەندوون، يادى خودای لەبىر بردوونەتەوھ، ھەى لەناو چن بۇ ئەم كارە و بۇ
ئەم ئارەزوھەتان، ئيمە بۇ خوداين و ھەر بۇ ئەويش دەگەرتينەوھ، ئەوھى و ابكا ھەل گەرانەوھيە لە ناين
پاش ئيمان ھىنانتان يا خوا ھەر دوور بىن لە قەومى ستم كار، ئەى خەلكينە دەبزەن من كىم، تۆزى
بگەرتنە لای ناخ و دەرونتان، گلەيى لى بکەن و بىر بکەنەوھ، ئايا بۆتان ھەيە من بكوژن وە ئەتەكى مال
و مندال و خيترانم بکەن؟

ئايا من كورى كچى پىغەمبەرى(د.خ) ئيوە نيم، ئايا من كورى جىگرى ئەو نيم؟

نایا من کوری ناموزای نهو نیم، که یه کهم کس بروای به خوداو پیغهمبهر (د.خ) هینایه به همموو نهوی که خودا نار دویته خواره وه، نایا همزه که گهورهی شهیدانه مامی باو کم نیه، نایا (جعفر الطیار) مامم نیه؟

نایا نیوه نهو فهرموودهی پیغهمبهرتان (د.خ) گوی لی نه بووه بو من و حسنی برام که ده فهرمووی (نهو دروه گهورهی گهنجانی به ههشتن)؟

نه گهر دهلتین راست ده کهی، ((که راسته وه هر و اشه، سویند بهو خودایهی منی دروست کردوه و جاریکیش له ژیانم دروم نه کردوه لهو کاتهی که زانیومه خودا پی ی ناخوشه؟

ره نه گهر دهلتین نه م قسانهت راست نیه نیوه مروفن پیرسن له ناو نهو کومه لهی و له گهلتانن پیرسن له (جابر کوری عبدالله الانصاری) وه له (ایاسعید الخدری) و (سهل کوری سعد الساعدی) وه (زید کوری ارقم) و (انس کوری مالک) نهوان پیتان دهلتین که نه م فهرموودهیان له پیغهمبهر (د.خ) گوی لی بروه بو من و برام؟

نایا نه ونده بهس نیه تا کو خوینم نه پیزن؟

(شمر کوری ذی الجوشن) ووتاری نیمام ده بری و دهلتی حسین به خوئی نازانی چی دهلی (حبیب کوری مظاهر) وه لامی شمیری دایه وه من شایه دی ددهم که تو تیناگی نهو چی دهلتی چونکه خودا دلی داپوشتی (طبع الله علی قلبك)؟

نیمام دهستی به ووتاره کهی کرده وه و فهرمووی: نه گهر نیوه له ههرچی شتیک گومانتان هیه، نایا کهستان هیه گومان له وهی بکات که من کوری کچی پیغهمبهر (د.خ) ی نیوه م؟

سویند بهو خودایه له نیوان روزهلات و روزناوا کوره کچی پیغهمبهران له دونیا نیه، ته نیا من نه م، هاوار به مالتان به چی داوام لی ده کهن، که سیکم کوشتوه له ناوتان، یان نازاری یه کیکتاتم داوه، یان تولهی خوینم لی ده که نه وه، بی دهنگ بوون، کس وه لام ناداته وه، پاشان بانگی کرد: نهی (سبت کوری ربعی)، نهی (حجار کوری ابجر)، نهی (قیس کوری اشعث)، نهی (زید کوری حارپ) نهی نیوه نامهتان بو من نه نارد له ناو نامه کهی نه تانوسیبوو که وه ره لاما ن به په له بهر پی گه بیووه، نیمه

دهست له سهر دهست مل که چ و سهر بازی توین؟

روتیان: نه خیر و امان نه گوتوو!

ئىمام (س) فەرموۋى: (سبحان الله) بەتلى سۆيىد بە خوا واتان گوتبورو، پاشان فەرموۋى ئەي خەلىكىنە
ئەگەر ھاتنى مەنتان بېن ناخۆشە و پەكتان لىمە لىم گەپىن بابۇخۆم پەرم بۇ لايەك لەم خاكە پان و
بەرىنە تاكو تىدا ئاسوودەم، (قىس كورى اشەپ) وەلامى ئىمامى داىهەو: تۆ وەرە سەر فەرمانى كورە
ئامۇزاكانت، چونكە ئەوان سەمەت لى ناكەن و چى دلت بىهوى وادەكەن ئىمام(س) فەرموۋى: تۆ
براي ئەوانى!

ئايا دەتانهوى نەوہى ھاشم زياتر لەخوتىنى مسلم داواتان لى بکات^۱

ئايى سۆيىد بەخوا ھەرگىز ئايى!

دەستى مل كەچيان لەناو دەست نانىم و بىرپارى بەندايەتیشيان بۇ نادەم من پەنا دەبەمە بەر ئەو
خودايەى كە خوداي ھەمووانە گەر بتانەوى تىر باران و بەرد بارانمان بکەن، پەنا دەبەمە بەر خودامان
لە ناستى ھەموو ئەوانەى كە خۆ بەزل دەزانن و پروايان بە رۆژى دواى نى!

^۱-قىس كورى اشەپ براكتى لىلای (عبداللە كورى زىاد) بوو كە عىداللە فەرمانى دا مسلم كورى عەقىل بكوذن براكتى قىس مسلمى
كوشت؟

((زھیر کوری قین نامۆزگاری لهشکری نهمهوی دهکات))

(زھیر کوری قین) که فەرماندهی هیزی لای راستی نیمام بوو، خۆی بهستبوو له چهك و به سواری نهمپ لییان هاته پیش و ووتی:

نهی خهلتکی شاری کوفه، ناگادارتان ده کهمهوه له نازاری خودا، مافی ههموو موسلمانیکه نامۆزگاری به کتری بکهن، نهمه تاكو ئیستا براین و لهسهه یهك ناینین وه یهك میللهتین، تاكو شمشیر ده کهوتیه نیوانمان!

وه نه گهر شمشیر کهوته نیوانمان و خویتی به کزمان رشت، په یوهندی ده پچری، نهمه نومه تیکین و ئیوه نومه تیککی تر، خودا نهمو ئیوهی تاقی کردۆته وه به نهوه کانی پیغمهبر (د.خ) تا ناشکرا بیت نهمو ئیوه چی ده کهین!!

نهمه داوا ده کهین که یارمهتیاں بدهن، وه یزید و عبیدالله سهه شوپ بکهن، چونکه ئیوه لهه سهه کردهتان هیچ نابین ته نیا خراپه کاری به چاو کوپر کردن و دهست برین و پی برین به نه تک کردنی مردوو، نازارتان ده دهه له دارتان ده پچن، وه پیاوانی وهك (حجر کوری عدی) ده کوژن، خوینه رانی قورنان ده کوژن وهك (هانی کوری عروه) و یاره کانی، پاشان کۆمهلتیک له سهه بازانی نهمهوی به چاکه ناوی (یزید و عبیدالله) یان هینار ووتیان نهمه لیره نارۆین تاكو ئیوه و نیمامه که تان نه دهینه دهست عبیدالله کوری زیاد، (زھیر کوری قین) ووتی: نهی بهنده کانی خودا، کوری فاتمه (س) باشهزه خوشتان بۆی سههری بیخن له سهه کوری (سمیه) وه نه گهر ههرواش ناکه، ئیوه و خودا مهی کوژن لی گهرین تاكو یزید دهی بین، چونکه لهوانهیه رازی بیت لیتان به بی کوشتی نهو (شهر کوری ذی الجوشن) تریکی له (زھیر کوری قین) گرت و ووتی بهسه بی دهنگ به خوا بی دهنگت بکا میشکت بردین بهم ههموو قسه زۆرانهت (زھیر کوری قین) ووتی: نهی کوری میز کهری سهه جیگا، من نهم قسانهم بۆ تو نیه!!

چونکه تو نازهلی سوتید به خوا دوو نایهت له کتابی خودا نازانی موزدهت ده ده می به نابروچونت و سهخترین نازار له رۆژی دوا (شهر کوری ذی الجوشن) ووتی: ههر ئیستا ده تکوژم؟

(زهیر) ئایا به مردن من ده ترسینی سویند به خوا مردن له گهڵ ئیمام گه لهك خوشتره له زبانی
دوانهاتوو له گهڵ ئیوه پاشان (زهیر) پرووی له خهلكه كه كردوو ووتی: بهنده كانی خودا، لهم پيس
و بو گهنه وینهی ئەمانه ناگادار بن له خشته تان نه بن

سویند به خوا پیغمبەر (د.خ) شه فاعهت بو ئەو كه سانه ناكات كه خوینی نه وه كانی بریژی و نه هل و
بیتی ئەو بكوژن

ئیمامی حسین (س) فەرمووی: زهیر بگهڕێوه، نه گهر (مومن ال فرعون) ههولتی دا نامۆزگاری بکات
تۆش نامۆزگاریت کردن گهر سوودی ههیی!

((بریر کوری خضیر نامۆز گاریان ده کات)):

(بریر کوری خضیر) یه کئی بوو له (تابعین) و شیخی قورنان خوینانی شاری کوفه بوو، به خوا په رستی و نورانی ناسرابوو، هاوه لیککی خوشه ویستی نیمامی علی (س) مؤله تی له نیمامی حسین (س) وه رگرت و ، بهرامبهر له شکری نه موی وه ستاو به دهنگی بهرز ووتی: (ئه ی کۆمه لانی خه لک خودا پیغه مبه ر) (د.خ) ی نارد، که موژده دهرو ناگدار که ره وه یه (بشیر و نذیر) وه بانگه وازی خوای کردو رژی رونا که بو هممووان ، ئیوه بروانن نه وه ناوی فرات دیاره که پری سه گ و به رازه به لام نه وه ی نم پیغه مبه ره (د.خ) ناوه که یان لی قه دهغه کرا نایا ئیوه بیرناکه نه وه له خۆتان ناپرسن؟

بلین نایا نه وه پاداشتی محمد المصطفایه (د.خ) ووتیان ئه ی (بریر) چیتر قسه مان بو مه که سویند به خوا ، نابیی بیخواته وه تا کو له تینان ده مرئ ، پاشان (بریر) ووتی ئه ی قه وم نه وه ئال و به یتی پیغه مبه ر (د.خ) تانه ، وه نه وه کانیا نه ، وه مال و خیزانیه تی ئیوه چیتان ده وئ به ته مای چین ، ووتیان ده مانه وئ (عبیدالله کوری زیاد) به سه ریان دا زال بیت ، نه و خۆی هه رچی لیان بکه ئیمه رازین به کرده وه ی (عبیدالله) بریر نایا رازی نابن بگه ر پیته وه نه و شوینه ی لی ی هاتو وه ؟

هاوار بو تان نه ی خه لکی کوفه نامه کانی خۆتان له بیر چوو ، په یمان و به لینه کانتان هاوار له بو تان بانگه وازی نه هل و به یته ده که ن وه پییان ده لین خۆمان ده که ینه قوربانی بو تان ئیستا ، هه موو هه وله کانتان نه وه یه بیانده نه ده ست (عبیدالله کوری زیاد) وه ناوی فراتان لی قه دهغه کردو وه ، به پیستین شیوه و کرده وه که چی ده لین شوین که و ته ی پیغه مبه رین (د.خ) خودا ناوتان لی قه دهغه بکا له رژی دوای ووتیان نه ی (بریر) ئیمه تینا گه ین تو چی ده لیت (بریر) سوپاس بو نه و خودایه ی که زانستی زیاد کردوم له سه ر ئیوه خودایه من (به ریم) له و قه ومه خودایه نا کوکیان بخه نیوان ، خودایه رک و قینه ی خۆت برژینه به سه ریان ، ئینجا نیمامی حسین (س) سور بوو له سه ر نامۆز گاری کردنیان ، به نیازی نه وه ی کاری له یه ک که سیش کردبایه باش بوو ، بو یه به رامبهر نه و قه ومه نه فامه وه ستا قورنانی بهرز کرده وه بو یان و فه رمووی: (هه ی له ناو چن نه ی کۆمه له ی نه زان ، نایا نه و کاته ی بانگه وازی ئیمه تان کرد که به هانانانه وه بین ، ئیمه هاتین ، ئیستا له باتی چا که مان و گو یزایه لیتان ، شم شیرمان بو بهرز ده که نه وه وه ناگرێکمان بو ده که نه وه که ئیمه بو دوژمنانی ئیوه و خۆمان کردبو مانه وه ، ئیستا یه ک ده گرن بو یارمه تی دانی دوژمنانتان وه دزی لایه نگرانی خودایی راده وه ستن نایا سه ر کرده کانتان چ

دادپهروهریه کیان کردووه بۆتان، نایا دهزانن چۆن پهپوله کۆدهبنهوه بۆ رووناکی و ناگر، ئیوهش بهم شیوهیه کۆبونهوه بۆ ئیمه، بهلام ههرجی پێ نهچوو پاشگمز بوونهوه بهلێتتان شکاند له گملان ههیه وردو خاش بن ئهیه بهندهیه بهندان ئهیه وه لاناوی حیزبهکان ئهیه تیههتدهری کتابی خودا (ئهیه کۆمهلانی تاوانبار ئهیه فووی شهیتان) ئهیه سونهت کورژینهوه هاوار بهمالتان بۆ ئهوانه دهچن وه ئیمه سهر شوڤ دهکهن و سههمان نایهخن بهلام وهیه سویند به خوا ههروایه، ئیوه له کۆنهوه ههه (غهدر) دهکهن دل و دهرونتان راهاتوووه لهسهری وه لهسهه ئهم ستهمه گهشهتان کردوووه، ئیوه پیستزین بهرن خۆتان ناگۆنجینن بۆ پیاوی باش بۆ خراپه کارانیش خواردنی نهرم و نیانن بروانن ئیوه که زۆلی کوری زۆل دووشت له ئیمه داوا دهکاوه بهس یان شمشیر راکیشان لی ی، یان خۆبه دهستهوه دان و مل کهچی بۆی بهلام (هییات) هههگیز ناییت خۆبه دهستهوه دان و مل کهچی له لایهن ئیمهوه، خودا رازی ناییت بۆ ئیمه وابکهین ((پهغه مبههه (د.خ) و ئیمانداران رازی نابن بۆ ئیمه وابکهین))

ئیوه بروانن، ئهوه دلته گهورانه ئهوه پیاوه گهورانه، ئهوه دهرونه پاکانه، هههگیز نابیت ناکری ئیمه گۆیراهیلی ئهم پیسکانه ههلبژێرین لهسهه لاشهیه ئهم پرۆزانه کوشتی ئهم پرۆزانه باشتره لهوهی خۆمان بدهینه دهست ئهم بێ نرخانه!!

باش بزانی من وادهخشم بۆتان بهم خیزانه پرۆزه، هههچهنده ژمارهیان کهمه وه خههکان پشتمان ناگرن، پاشان چهند دیره هۆنراوهیهکی شاعر (فروه کوری میسک) ی ووتهوه:

فان نهزم فهزامون قدما	وأن نهزم فغیر مهزمینا
وما ان طبنا جبن ولکن	منایانا و دولة آخرینا
فقل للشامتین بنا افیقوا	سیلقى الشامتون کما لقینا

له دیری سێ یهم دهلی: بلی ئهوه کهسانهیه که ئیمهیان پێ خراپه و جنیومان پێ دهدهن - ئهوانهیه وامان لی دهکهن با تیگهن هههمان شتیان بهسهه دی وه کو ئیمه .

سویند بهخوا پاش ئیمه زۆر نامیننهوه وه لهم ژیانه بۆتان دهسورپتهوه ئهوهیه بهسههمان دی بهسهههتان دیت له ماوهی کهم پاش من چونکه ئهوه پهیمانیکه باو کم علی کوری ابی تالب (س) پێ ووتم که له پیغه مبههه (د.خ) گوی لیبوه !!

ئیتستا ئیوه ههرجی له دههستان دی بیکهن بهرامبههه !!

من پشت بهو خودایه ده بهستم که خودای من و ئیویه، هیچ بونه وهریک نیه مه گهر له ژیر فرمانی
خودا نه بی خودامان له سهر ریڼگی راسته

پاشان بهرامبهریان دهستی بهرز کردهوه بۆ ناسمان، فهرمووی خودایه بارانیان لی قهدهغه بکه، خودایه
وه کو سالانی حهزرتی یوسف (س) یان به سهر بیته، خودایه گه نجیکی هۆزی (ثقیف) یان به سهر دا
زال بکه بیان کوژی و بیان بری چونکه درویان له گه ل نیمه کرد، خودایه تۆ پهروه ردگارمانی و ههر
بۆ تۆ ده گهرینهوه، پشتمان به تۆ بهستوه، وه ده زانین تۆ نهی خودایه مافمان وهرده گری
لیان، کوشتن به کوشتن لیدان به لیدان تۆ له مان ده که یتهوه نهی خودا وهند تۆ لهی من و نه هلی
بهیتم و شیعه کانم. ^۱

((حر کوری یزید الریاحی په شیمان ده بیتهوه و دیته لای نیمام (س)))

که (حر الریاحی) گوئی لهم هه موو ووته به نرخانهی نیمامی حسین (س) بوو بهرامبهر له شکری
نهمهوی ده ری برین، زۆر کاری تی کردوو دلێ هه ژا بۆ نهم ووته راست و رهوانه !!
بۆیه هاته لای (عمر کوری سعد) بی ی ووت: نهی فرمانده تۆ چی ده لئی ی بۆ نهم هه موو پیشنیارو
ووتانهی نیمامی حسین (س) ؟

نایا شهری له گه ل ده که ی ؟

(عمر کوری سعد) ووتی: به لئی سویند به خوا شهریکی له گه ل ده کهم که بچو کترین شتی دهست په رین
و لاق په رین و سهر په رین بیته

ئینجا (حر الریاحی) موچر کیک سهراپا گیانی داگرت و زانی ده یانهوی نیمام و نهم کو مه له یاره ی
له ناو بهن !!

بۆیه گه راپه وه دواوه و که میک بیری کردهوه له پاشه روژی خوئی و له گه ل دل و دهرونی خوئی
که وته لیک دانهوه !

پیاویک له نزیککی وهستا بوو که ناوی (مهاجر کوری الاوی) ی بوو، ته ماشای (حر الریاحی) ی
کردوو، بینی سروشتی نیه بۆیه لی ی پرسی، نهی کوری یزید نازانم سهرم له تۆ سوپ ماوه!

۱ - الفتح، لابن الاعثم جزء ۵ ص ۲۱۳، الاحتجاج جزء ۲ ص ۱۲، مناقب ابی تالب جزء ۴ ص ۱۱۹

الخطاب الحسینی، د. عبدالکاکم محسن الیاسری ص ۱۱۳

سویند به‌خوای گهر لیم پیرسن بلین کئی له‌هموو کهسی نازاو دلیر تره له‌شاری کوفه من به‌ینی
راوه‌ستان ده‌لیم (حر الریاحی) به‌لام که سه‌یری تو ده‌که‌م تو وا به‌م شیوه‌یه ده‌له‌رزی و ره‌نگت تین
ده‌چی و نازانم چی بلیم؟

نایا تو له شهر ده‌ترسی (حر الریاحی) ووتی: سویند به‌خودا من له شهر ناترسم و باکم له شهر نیه
به‌لام من و ابیر ده‌که‌مه‌وه که له نیوان به‌هه‌شت و دۆزه‌خ کامیان هه‌لبژیرم؟
سویند به‌خوا له به‌هه‌شت زیاتر چی تر هه‌لبژیرم نه‌گهر پارچه ضارچه‌م بکه‌ن و به‌زیندوی م
سووتین!

پاشان نه‌سپه‌که‌ی تاوداو به‌ره‌و له‌شکری نیمام رویشت، تاکو نریک بۆوه له‌نیمامی حسین (س) و
دابه‌زی، به‌چاوی پر فرمیسه‌که‌وه ووتی، خودا به‌قوربانی تو‌م بکات نه‌ی نه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر (د.خ) ده‌زانی
من کیم !!

من نه‌و که‌سه‌م که یه‌که‌مجار گه‌یستمه‌ تو و نازار و نه‌شکه‌نجه‌م دای ترس و دل‌ه‌ راو کیم خسته‌ ناو
دلی تو نه‌هل و به‌یتی (پیغه‌مبه‌ر) (د.خ). وازم لیتان نه‌هینا تاکو نیوهم هینایه‌ نه‌م جینگا چۆل و بی‌ ناوه
، نیستاش په‌شیمانم له‌و هه‌موو کاره‌ی کردووم

ده‌گه‌ریمه‌وه بۆ لای خودا، داوای لی‌ بوردن له‌ تو ده‌که‌م، ناماده‌م خۆم بکه‌مه‌ قوربانی نیوه، سویند
به‌خوا هه‌رگیز من نه‌مه‌ه‌زانی نه‌و له‌شکره‌ نه‌ه‌نده‌ نه‌فانم که هه‌موو پیشنیا‌ره راسته‌کانی تو‌یان ره‌ت
کرده‌وه، که‌زانیم شهرت له‌ گه‌ل ده‌که‌ن، هاتوومه‌ لات گیانی خۆم بکه‌مه‌ قوربانی تو، به‌لام چه‌ز
ده‌که‌م مؤله‌تم بده‌یت به‌رامبه‌ریان بوه‌ستم هه‌ندی قسه‌یان بۆ بکه‌م¹ (حر الریاحی) به‌سواری نه‌سپ
هاته‌ پیش له‌شکری نه‌مه‌وی ووتی (نه‌ی خه‌لکی شاری کوفه) نیوه نیمامتان بانگ نه‌کرد تاکو بیته
لاتان نه‌تان ووت خۆمان به‌ کوشتن ده‌ده‌ین له‌ پیناوت نه‌ی بۆ نیستا ده‌تانه‌وی بیده‌نه‌ ده‌ست (عبیدالله
کوری زیاد) و ده‌تانه‌وی بیکوژن ده‌وره‌تان داوه‌ له‌ هه‌موو لایه‌ک ریتان لی‌ قه‌ده‌غه‌ کردووه‌ له‌م خا‌که
پان و به‌رینه‌ی خودا که‌ خۆی و نه‌هل و به‌یتی پیغه‌مبه‌ر (د.خ) شوینیک نیه‌ تیدا ناسووده‌ بن!

¹. نیمام بی‌ ووت تو ناوت نازاده (حر) وه‌ نازادی له‌ دنیا و قیامت به‌لی گهر بگه‌ریتوه‌ خودا لیت وهرده‌گری، انشاء الله وه‌ لیت خوش ده‌ین، فرمور
مؤله‌تم دای هه‌ندی نامۆزگاریان بکه‌

وهكو (ديل) كهوتوته دهستان چي له دهست نايهت ،مال و مندان و خيزان و ناويان لي
قهدهغه كراوه ،نمو ناوهي فرات كه جوله كه و مجوسي و فهله دهيجونهوه سهگ و بهرازي لهناوه
،بهلام نالي پيغمبهر (د.خ) لي يان قهدهغه كراوه نهى خودا تينوتان بكات له رोजي دوايي نهگهر
تزه نهكهن و نهگهرينهوه لاي خودا لهم رोजه و لهم كاته ،سهربازاني نهموي تيرباران و ناگر بارانيان
کرد نينجا نهمويش گهرايهوه پيش نيمام (س) .

((دهست پيگردني شهر له نيوانيان)) :

ئيمامي حسين (س) پيش دهست پيگردني شهر ديسان ويستی به هيچ جورتيك بيانويان نهميني خزي هاته پيشهوه بهرامبر (عمر كوري سعد) راوهستا و فهرمووي "تهى عمر تو وا دهزاني من دهكوزى و كورى زول (عبيداله) دهتكاته والى (رى و جرجان)، سويند بهخوا دلت ناسورده ناييت پاش من هيچ نيشت پينادات، نهوه بهلئينه بهمن دراوه سويند به خوا كهيف خوش نابى پاش من نه له دونيا نه له پاشه روژدا نيستا له بهر چارمه مندالانى شارى كوفه لهقه لهسهرت ههلدهدهن و لهسهر دار بهرزى ده كه نهوه بهلام دلى رهق و مردوو، هزر و بىرى گندهل، كهى له پيمان و بهلئينى خودا و پيغهمبر (د.خ) دهگات، بويه (عمر كوري سعد) تيريكى هاويشته ناو كهوان و بو ئيمامى حسين (س) هاويشت و به دهنگيكى بهرز هاوارى كرد (اشهدوا لى عند الامير انى اول من رمى)

واته " شايديم بو بدن لاي سهركرده (عبيدالله كورى زياد) كه من يه كهم كهس بووم تيرم تيگرتوو بهم جوره فهرماندهى گشتى تيرى هاويشت بويان، ههموو تير هاويژه كانى نه مهوى وه كو باران تيريان له ئيمام و ياراني گرت، تاكو ميژوونوسان دهلئين كهسيك نهما له ياراني ئيمام (س) گهر چهند تيريكى پينه كهوتبى نينجا (عمر كورى سعد) بانگى كرد (ذويد) نالاكه بينه پيش، نهويش نالاكهى هينا پيش لهشكرى ئيمام (س) پاشان ئيمان حسين (س) به ياره كانى خوى فهرمووي (نهوا نهو تيرانه نيردراوى نهو قهومهن بو نيمه ههلسن رهجهتى خواتان ليبيت من موله تم دان بو شهر كردن) وه ئيمام (س) فهرمانى دا كه (عهباس) ي براى نالاكهى بينه پيش، نهويش نالاكهى هينا بهرامبريان لهوى وهستا .

لهناو لهشكرى (عمر كورى سعد) پياويكى نازا ههبوو بهناوى سالم كه خزمى (عبيدالله كورى زياد) بوو، نهو پياوه (سالم) هاته مهيدان و داواى له ئيمامى حسين (س) كرد كه يه كيكي نازاى بو بنيرى تاكو بيكوژى، (زهير كورى قين كه فهرماندهى لاي راستى لهشكرى ئيمام بوو، ويستى بروات بوى بهلام ئيمام (س) فهرمووي زوهير بگهريوه پاشان (حبيب كورى مظاهر) كه فهرماندهى لاي چهپى لهشكرى ئيمام بوو بوى روى ئيمام (س) نهويشى گيترايهوه نينجا لهناو لهشكرى ئيمام (س) پياويك بهناوى (عبدالله كورى عمير الكلبى) بوو داواى مولهتى له ئيمام كرد تا بو سالم بچيته ميدان ئيمام (س) مولهتى دا (عبدالله كورى عمير) شمشيرى راکيشا و چووه

بهرامبهر (سالم) ، (سالم) ووتی تو کیتی ، گوتی من (عبدالله ی کوری عمیر الکلبی) م بگمیریوه من
 دهمویت یه کیتی نازا و بهناو بانگ بۆم بیته میدان تا بیکوژم با (زهیر) بیت یان (حیب کوری
 مظاهر) یان (بریر) بیت ، (عبدالله کوری عمیر) گووتی کوری زیناکهر تو هاتوویته میدان و
 به کیکت دهوی شهرت له گهڤ بکات ، منیش پیروم هاتووم و بهرامبهرت نه گهر تو نهوهنده نازای
 بکوژه ، سویند بهخوا ناگه پیمهوه هاتووم شهرت له گهڤ بکهم نینجا (سالم) زور بی باکانه لئی هاته
 پیش بهلام ههردوو لهشکر تهماشا دهکات که چند چرکه یه کی پی نهچوو که دیتیان (عبدالله کوری
 عمیر) لهسه سینگی (سالم) دانیشته به شمشیر لییدا تا کو کوشتی ، پاشان (عبدالله کوری عمیر)
 چند که سینگ تری بۆ هاتن ته نیا ته نیا هه موویانی کوشت نه مجاره به نامهردی دوو که سی بهیه کهوه بۆ
 هاتن که ناویان (هانی کوری حیب الحضرمی) و (بکیر کوری حی تیمی) بوون لهسه دهستی
 نهو دوو کهسه شهید کرا .

((شهید بوونی (مسلم کوری عهوسهجه)) :

نهو کاتهی (عمر و کوری حجاج الزبیدی) فرمانده لای راستی لهشکری نهمهوی هیرشی کرده
سهر لهشکری نیمام حسین (س) ، پاش رهوینهوهی تۆز و خۆن و لیک جیا بوونهوهیان چهند یارینکی
نیمام (س) شهید بوون لهوانه (مسلم کوری عهوسهجه) که زۆر نازاو ناودار بوو نیمام حسین
(س) وه (حبیب کوری مظاهر) چوونه سهری که تۆزیک گیانی تیدا مابوو نیمام (س) فهرمووی
رهحهتی خودات لیبت نهی (موسلم کوری عهوسهجه) (منهم من قضاء نجه و منهم من ينتظر
و ما بدلوا تبديلا) وه (حبیب کوری مظاهر) گوتی " نهی موسلم مزدهت دهدهمی بههشتیت "
(مسلم) ووتی " خودا مزدهت به چاکه بداتهوه (حبیب) ووتی " هزم ده کرد پیت بلیم نه گهر
وهسه تیکت ههیه پیم بلیتی بهلام سویند بهخوا منیش له دوام (مسلم کوری عهوسهجه) گووتی
ههرچهنده دهزانم له دوامی بهلام وهسه تیکم ههر ههیه بو (حبیب کوری مظاهر) ووتی " بلی
چیت ههیه " (مسلم) ووتی " وهسه تیت ده کهم به نهوهی پنجهی بو نیمام دریتز کرد که خۆت
بکهیته قوربانی پیش نهوهی نهو هیچی لیبت " (حبیب کوری مظاهر) ووتی " وا ده کهم سویند
بهخوای کهعبه " یارانی نیمام (س) غهبار بوون به کوشتی (مسلم کوری عهوسهجه) بهلام که (
عمر کوری حجاج) فرماندهی نهمهوی بهدهنگی بهرز هاواری کرد (مسلم کوری عهوسهجه) مان
کوشت کهیف خۆشی کهوته ناو لهشکری نهمهوی ، ئینجا فرماندهیه کی تری نهمهوی که ناوی (
شبث کوری ربعی) بوو ، ووتی نهوه کهیف خۆش دهبن نهفامینه به کوشتی (مسلم کوری
عهوسهجه) سویند به خودای گهوره من به چاوی خۆم دیتم له شهری نازه ربایجان له گهل کافره کان
شهرمان ده کرد پیش نهوهی نیمه نهمه کافران کو بکهینهوه (مسلم کوری عهوسهجه) مان دیت له
پیش نیمه شهر ده کات و (٦) کافری کوشت پیش نهوهی نیمه بگینه ناو شهره که نایا نیوه به
کوشتی نهو پیاوه کهیف خۆش دهبن ؟

(شهید بوونی (بریر کوری خضیر)) :

بریر کوری خضیر یه کینک بوو له (تابعین وه له هاوری خو شه ویسته کانی نیمامی علی کوری نه بی تالب (س) بوو ، پیاویکی به ته مهن و پیر و قورئان خوین بوو له مزگهوتی کوفه وانهی قورئانی به خه لک دهوت ، نیوچاوانی خو ی به ستبوو له بهر پیری ، هاته مهیدانی شهر و داوای کرد یه کینک بو ی بینه مهیدان (یزید کوری معقل) بو ی هاته میدان که دهیناسی (یزید) گوتی نه ی بریر خودا چی له گه ل تو کرده (بریر) گوتی "خودا له چاکه زیاتر هیچی له گه ل من نه کرده به لام من وا دهینم تو له ناو خراپه کاری و نازاوه ی" (یزید) گوتی "نه ی (بریر) درو ده که ی هه رچه نده نه م دیوه له ژیانم تو درو ت کردی به لام نیستا دروده که ی (بریر) ووتی "بوچی درو ده که م؟

(یزید) ووتی "چونکه تو نیستا له گه ل نیمام حسین) ی ، نایا له بیرت دیت له شهری (بنی لوزان) که تو دهت ووت (علی کوری ابی تالب پیشه وای حق و دیار مهنده) (بریر) ووتی "به ل له بیرمه من وام ووتوه وه خوا دهیزانی نیستاش هه ر له سه ر نه و بیرو باوه رهم ماووم (یزید) ووتی "منیش شایدی دده م که نیستا تو له سه ر چهوتی (باطل) چونکه له گه ل حسین دای (بریر) ووتی "تو نه ی یزید رازی ده بی (مباهله) بکهین (ههردوو کمان له پیش نه م له شکره دهستان بهرز ده کهینه وه بو خودا داوای لیده کهین که کمان له سه ر چهوتین و سه ر گو مراین) خودا نیستا رووی رهش بکا و ژیر کهوی ، وه نه وه ی دیار مهند و راسته سه ر کهوی (یزید) ووتی "من رازیم" بهم جو ره نه م دوو له شکره هه موو گو ییان لی راگرتوون و ته ماشایان ده کهن وه نه و انیش ده ستیان بهرز کرده وه ههردوو کیان ، داوایان له خودا کرد هه ر نیستا کامه راسته سه ر کهوی بهم جو ره له پارانه وه بوونه وه ، ههردوو کیان شم شیریان بهرز کرده وه بو یه کتر هاتن ، میژوونووسان ده لین "سویند به خودا چه ند چرکه یه ک بینه چوو که دیتمان (یزید) کهوت و (بریر) له سه ر سینگی دانیشته به شم شیر له سینگی ده دا پی دهوت "روو رهش نیستا زانیت کی راسته و کی درو زنه کی نیمانی راسته و کی نیمانی چهوته تا کو کوشتی "پاشان (بریر) هه لساو وه داوای کرد یه کینکی تری بو بینه مهیدان نینجا پیاویکی تر هات که ناوی (رضی کوری منقض العبدی) بوو ، (بریر) نه وی خسته سه ر زه وی دایه بهر شم شیران ، به لام پیاویکی تر له ناو له شکره نه مه وی که ناوی (کعب کوری جابر) بوو به په له هاتوو له پشته وه رمینکی توندی له پشتی (بریر) دا له و کاتی (بریر) له سه ر سینگی (رضی کوری

منقض (بوو که (بریر) ناورینکی دایهوه بینی که (کعب کوری جابر) به نامردی له پشتهوه لینی
داوه بویه شمشیری خوی بو راوه شانده وه توانی لووتی (کعب) بری وه (بریر) بهم رمه شهید برو
(کعب کوری جابر) یش پاشان به لووتی براو هات سهری (بریر) ی لیکردهوه و لای خوی دانا
پاشان که سهره کانیاں هیناوه بو کوفه چونکه پاش عصر بوو سهره کانیاں بردهوه مالموه تاکو بهیانی
که (کعب کوری جابر) سهری (بریر) ی بردهوه مالتی خوی خیزانه کهی (نوار) ووتی " نهی
کعب تو چوویته شهر دژی نیمامی حسین (س) وه نهوهش سهری (بریر) ت بریوه که گهوره و
قورئان خوینی کوفهیه سویند به خودا تاکو مردن من له گهلت نادویم .

شەھید بوونی حر کوری یزید الریاحی)):

(حر کوری یزید الریاحی) ئەو پیاووە بوو کە (عیید الە کوری زیاد) کە لە گەل (۱۰۰۰ کەس) ئاردبوری بۆ رینگرتن لە ئیمام پاشان هەر ئەو بوو کە ئیمام (س) وە لەشکری ئیمامی هینا ئەو جینگا جۆن و بی ئاوە پاشان لە رۆژی ۱۰ محرم خۆی گەیانده لای ئیمام حسین (س) پەشیمان بوو ، مێژوونووسان دەلێن لە کاتی (حر الریاحی) کە رۆی بۆ لای ئیمام (س) یە کێک لە سەر کردە کانی ئەوێ کە ناوی (حەسەین کوری تمیم) بوو دەلێت پیاویکی نازا کە (یزید کوری سو فیان) بوو لە لای من وەستا بوو بە دەنگی بەرز هاواری کرد من (حر کوری یزید الریاح) م نەبینی کە چوووە لای ئیمام نەخو بە داوای دە کەوتم و لە رینگا دەمکوشت و نەمده هیشت بگاتە لای ئیمام (س) ، وە هەر کاتی بێتە مەیدان من بۆی دەچم (حەسەین) دەلێت " ئەو ئەوێ بۆ نەچوو (حر الریاحی) هاتە میدان و داوای کرد کێ نازایە با بۆم بێتە دەری کەس نەوێرا بۆی بچی منیش و وتم " ئەری (یزید) تۆ نەت ووت من دەچمە میدان بۆ (الریاحی) دەلی (یزید) لە شەرمان بەلی من وا دەچم (حەسەین) دەلی " من بینیم چۆن یە کێک گیانی خۆی لە سەر دەست دابنێ و لەشی بلەرزی بەم جۆرە (یزید) چوووە بەرامبەر (الریاحی) هەر ئەو ئەو بوو (حر الریاحی) ئاورپکی لێدا یەو خستیه سەر خاک و سەری بری هەستاو و رۆی داوای کرد یە کێکی تری بۆ بێتە میدان بەلام لەبەر ئەوێ کەس نەوێرا (حر الریاحی) هێرشێ کردە ناو لێشاوی لەشکر و چەند جارێک لەشکرە کە ی دابەر دابەر دە کرد و چەند کەسانێکی کوشت بەلام لە ناو قولای لەشکر لە هەموو لایک بە تیر و ڕم لێیان دەدا تا کو شەھید کرا لە سەر دەستی کۆمەڵە کەسانیک.

((نوئیزی ترس (صلاه الخوف)):

که نوئیزی نیوه‌رۆ هات (ابو ثمامة) (عمرو کوری عبدالله الصائد) که یه کیك له یارانئ نیمام بوو ، ووتئ یا اباعبدالله حسین (س) گیانم به قوربانئ بیئ نوئیزی نیوه‌رۆ کاتئ هات ، وه منیش سوئندم خواردوو ده‌بی پیش تو بکوژریم بویه ههز ده‌کهه نهو نوئیزه بکهه له گهل تو که نوئیزی کوئایمه ، چونکه ههز ده‌کهه بچه‌وه لای خودای نهو نوئیزه شهه کردبی ، نیمام (س) فهرمووی " خودا له نوئیزه خوانانئ دانئ له یاد که رهوانئ خوئ به‌ئئ کاتئ هاتوو ، بیان بلین با توئزی لیمان گهرین تا نوئیزه ده‌کههین به‌لام (حه‌سه‌ین کوری تمیم) فهرمانده‌ئ نه‌مه‌وی ، گوئئ له قسه‌کانیان بوو ووتئ بوچی "نوئیزه ده‌کهه که خودا لیئان قه‌بول ناکات " (حبیب کوری مظاهر) وولامئ دایه‌وه و ووتئ " نوئیزی ئیمه قبول نابئ نایا نوئیزه له نالی پیغه‌مه‌هر (د.خ) قه‌بول نابئ به‌لام له توئ کهه قه‌بول ده‌بی " بویه (زهیر کوری قین) وه (سعید کوری عبدالله ی الحنفی) هاتنه پیش نیمام (س) ووتیان نه‌ئ نیمام " ئیوه نوئیزه بکهه ئیمه‌ش تیره‌کان به‌لاشه‌ئ خوئمان ده‌گیرینه‌وه تا کو لی ده‌بنه‌وه " به‌م جوئره نوئیزی ترسیان کرد (نوئیزی نیوه‌رۆ) که له نوئیزه بوونه‌وه (سعید کوری عبدالله ی الحنفی) نه‌وه‌نده‌ئ تیر پیکه‌وت تا کو به پیوه که‌وته سه‌ر خاک ، خوئین له هه‌موو لاشه‌ئ ده‌چوئرایه‌وه ووتئ "خودایه له‌عه‌له‌تیان له‌سه‌ر بیئ وه‌ک له‌عه‌ته‌ئ عاد و ثمود " خودایه سلأوی من بگه‌ینه پیغه‌مه‌هر (د.خ) وه بیئ بلی چیم به‌سه‌ر هات ، چونکه من ته‌نیا پاداشتم ده‌وی که‌وا نالی پیغه‌مه‌هر (د.خ) به‌سه‌ر دیکم ، پاشان ئاورئکی له نیمامئ حسین (س) دایه‌وه و ووتئ " نایا به‌وه‌فا بووم بوئ نه‌ئ کوری پیغه‌مه‌هر (د.خ) نیمام فهرمووی تو له پیش منی بو به‌هه‌شت .

شاهید بوونی حبیب کوری مظاهر)):

حبیب کوری مظاهر به کینک له ناوداران و نازایانی شاری کوفه بوو ، که بهسواری نهسپ هاته پشهوه له لهشکری نهمهوی ، بو ههرا دهچوو رایان دهکرد به کۆمهله داوای کرد بۆ بینه مهیدان . کس نهویرا خۆی رابگری بۆیه چی پینهماو هیرشی کرده ناو لهشکری نهمهوی ، که میژوونوسان دهلین " ههموو نهو کهسانهیی که بهدهستی (حبیب کوری مظاهر) کوزراون له رۆژی ۱۰ محرم زمارهیان (۶۳) کهس بوون بۆیه له ههموو لایهک به تیر و ڕم و بهرد تییان گرت نهویش ههرا هیرش و بهلاماری بۆ دهبردن و دهست و قاچی دهپهراندن ، تاکو لهسهرا نهسپ کهوته خوارهوه ، ئینجا دهوریان داو به ڕم و شمشیر کوشتیان و به کینک سهراکهی لیکردهوه و بلندی کرد ، ئینجا (حسین کوری تیم) سهراکهی وهرگرت و بهرزی کردهوه لهناو لهشکری خۆیان دهسورایهوه دهیگوت " نهوه سهرا (حبیب کوری مظاهر) قارهمانی کوفه " ئینجا سهراکهی دایهوه خاوهنهکهی که بری بوو ، میژوو نوسان دهلین " که سهراکهیان هینایهوه کوفه میرد مندالیک ههرا لهداوای نهم پیاوه بوو که سهرا (حبیب کوری مظاهر) پیوو پیاوه کهش پیی ووتی بۆچی نهوهنده له داوای منی ؟ منداله که ووتی "هیچ " ووتی " نهی بۆچی نهوهنده چاودیری من دهکهی و سهیرم دهکهی ، ئایا بهس من سهرا پینه ؟ میر منداله که ووتی ناخرمن ناوم قاسمه و نهوه سهرا باوکه لای تو حز دهکهم نهم سهرا بهدهیتهوه تاکو لهناو قهبر بینیزم پیاوه که ووتی "کورم عیدالله قهبول ناکات ، نهم سهرا نه بینیزین ، من دهیی بهخشیشی پی وهربگرم لای عیدالله (والی کوفه) منداله که ووتی "بهلام خودا پاداشتی چاکت ناداتهوه؟

بهم جوهره پاش چند سالیك نهو منداله که گهوره بوو ، ههرا لهداوای نهم پیاوه بوو که باوکی کوشتوو ، تاکو رۆژیک بینی نهم پیاوه چۆته ناو لهشکری (مصعب کوری زبیر کوری عهوام) نهو منداله گهنجه خۆی گهیانده ناو نهم له شکره و بینی له کاتی نیوهرو پیاوه که چوو ناو خیمه ئینجا قاسم شمشیری راکیشاو لی چوو ژوروه پیی ی ووت "ههلسهوه دهزانی من کیم ؟ ووتی "نهخیر ووتی "من (قاسم) م کوری (حبیب کوری مظاهر) که سهرا باوکهت هیناوه (کوفه) ئیستا بۆ کوئی دهرویی له دهستم به توندی ههلی کوتا سهرا و لهناو خیمه کوشتی و تو لهی باوکی خۆی کردهوه .

((شهید بوونی زهیر کوری قین)):

(زهیر کوری قین) به کی بوو له ناو داران و دلیرانی یارانن ئیمامی علی(س)، زانایه کی له خواترس بوو، که سواری نه سپ بوو وه شمشیری بهرز کرده وه، که سیک نهیتوانی بوئی بخزیته مهیدان، چونکه چهندهها جارن زهیریان دیوو که له گهل حهیب و هندی جار له گهل عباس به جووته شالویان دههینا بو ناو جهرگهی لیشاوی هیزی نه مهوی و دریان پی ده داو، یاریکی خویان رزگار ده کرد نه گهر نابلقه درابا له ناو دوژمن!

بویه هه رچهنده هاواری کرد، که بوئی پین که سیک وه لامی نه دایه وه بریاری دا هیرش بکاته ناو له شکری تا کو کولی دلی خوی لیان دامر کیتی!

وهنم هونراوهی ووت و شالوی برد:

فالیوم تلقی جدک نبیا

أقدم هدیت هادیا مهیدیا

وذا الجناحین فتی الکمیا

وحسنا والمرتضی علیها

وأسد الله الشهید الحیا

پاش هیرش کردنیکی زور بو هه موو لایه که وه کوشتنی خه لکی زور لیان، دوو کهس له هه مان کات بوئی هاتن، نه وانیش (کثیر کوری عبدالله الشعبی، مهاجر کوری اوس) بوون له سه ر دهستی نه م دووه شهید کرا!

((نافع كورى هلال به ديل ده گيرى)):

نافع تير هاويژيكي باش بوو، تيره كاني به ههله نه ده چوو، زياتر له (۱۰۰) تيرى پي بوو، ههر ههمووى ليدان و پاشان شمشيري ههلكيشا و داواى كرد كه بوى بينه مهيدان، چهند كه سانيك خويان تاقى كردوه!! به لام كهسيان به پي خوي نه گهرايموه، ههموو كورزان نينجا (عمر كورى حجاج) يه كي بوو له سهر كرده كاني له شكري نههمووى، هاواري كرد، نهمه نهفاميه! نهى گه مژه بينه! نيوه ده زانن شهر له گهل كي ده كهن؟ نيوه شهر له گهل سوارچا كاني ميسر ده كهن! نيوه شهر له گهل نهوانه ده كهن له زيان پي نوميد بوونه! كهستان ناتواني خويان بو رابگري!

بويان مه چونه پيش، تهنيا به بهردو دار و تير و پم شهر بكهن له دوور تيان بگرن و بيانكوژن، دهوريان بگرن به كوهمل، گهر يهك يهك بچنه مهيدان نيوه كو تايان پي دي! نينجا (عمر كورى سعد) فرماندهى گشتى گوي لهم قسه يه بوو! ووتى "بهراستى بو چونه كي باشه به گويي بكهن نينجا (عمر كورى حجاج) زياتر كهيفى هات كه (عمر كورى سعد) ههمان قسه ي كرد، بويه به دهنگى بهرز، زياتر ناموزگارى له شكري خوي كرد، ووتى "يه كتر بگرن به كوهمل دهوره له كه سيكيان بدهن تا دهيكوژن وه نيوه هيچ گومانان نه بيت له وهى كه نيمامى حسين وه يژه كهى سهر گومران و له نايين ده رچوون چونكه دزي نيمامى نيمه (يزيد كورى معاويه) وه ستاون! نيمامى حسين (س) گوي له قسه كاني (عمر كورى حجاج) بوو، ههمووى نهى عمر نايا نيمه له نايين ده رچوون و نيوهش ماونه وه له سهر نايينى نيسلام تو چي ده كهيت و چي ده لي نايا ده تهوي نهو قهومه له وهش زياتر دوژمنايه تيمان بكات و ركمان لي ههلكري سويند ده خوم به خوداي مهزن، پاش مردن ده زانن كه كي له سهر نايين ماوه و كي لهم نايينه ده رچووه و ده خريته ناو ناگر نينجا (نافع كورى هلال) هيرشى كرده ناو له شكر، پاش تير ليدانيكي زور كهوته خواره وه، كوهمليكي لي نزيك بوونه وه و ههر دوو ده ستيان برى، به ديل گيرا له لايه ن (شمر كورى ذى الجوشن) و هينايه لاي (عمر كورى سعد) (عمر كورى سعد) ووتى "نهى (نافع) بو وات له خوت كرد (نافع) ووتى "خوا شاهده (۱۲) كه سم له نيوه كوشتووه نهمه جگه لهوانه ي بريندارم كردوون نيستاش نه گهر يهك دهستم مابايه وه هيچ كه سيك نهى ده تواني بگري بهم شيويه وه من هيچ په شيمان نيم لهو كارهى كردوومه نينجا (عمر) ووتى "نهوه ديلي تويه، تو گرتوته، كهيفى خوته، چوني ده كوژي. شمر كورى ذى الجوشن) شمشيري بهرز كرده وه بو نافع هات

نافع ورتي "سويند دهخوم به خوداي بي هاوتاو مدزن ، گهر تو موسلمان باي ، نيستا نهددهتواني نيمه
 بکوژی له ترسي دوا روژ ، بهلام سوپاس بو نمو خودايه ي که کوشتي نيمه ي خسته سر دهستي
 پيسترين و خراپترين دروسکراواني خو ي نينجا (شمر) کوشتي و سهر ي بري .

((شهيد بووني نال و بهيتي پيغمبهر (د.خ) :))

(علي الاکبر) ^۱: نمو کوره گهروه ي نيمامي حسينه (س) ، لهو کاتي تمهني (۳۳) سال بوو دايکي
 ناوي (ليلي کچي مهيسونه کچي ابي سفیان) ه، بويه يه کيک له ناو لهشکري نهموي بانگي کرد، نه ي
 (علي) تو خزمي نهمير المومنين (يزيد) ي گهر دهتموي ناسوده ي بو تو هديهو ناتکوژين!
 علي الاکبر: وهلامي دانهوه، ناسوده ي (نهمان) بو خزمايه تي پيغمبهر (د.خ) راستره گهر بدري، شالوي
 بو لهشکري نهموي برد!

نيمامي حسين (س): خو ي بي نه گراو، چاوي پر فرميسک بوو ، پاشان دهستي بهرز کردهوه بو ناسمان و
 فهرمووي: خودايه تو شايد به لهسر نمو قهومه ، که کهسيک بو يان چو ته مهيدان له ههموو کس زياتر
 به پيغمبهر (د.خ) دهچي له شيوه رهوش و قسه کردني ، وه نيمه گهر حمزمان بکرديا به تماشا ي
 پيغمبهر (د.خ) بکهين ، سهيري (علي الاکبر) مان ده کرد، خودايه بهره که تي زهويان لهسر بيره
 وه جياوازي بيخه نيوانيان پارچه پارچه يان بکه ي، جياوازيان بکه ي له بيرو بوچوون سر کرده کانيان لي
 رازي مه که چونکه بانگهوازي نيمه يان کرد تا سهرمان بيخن ، پاشان بهرامبهرمان وه ستانهوه وا
 ده مانکوژن!

پاشان نيمام فهرمووي "ان الله اصطفى آدم ونوحا وال ابراهيم وال عمران علي العلمين
 ذرية بعضها من بعض والله سميع عليم) نينجا (علي الاکبر) هيرشي کرده سر ليشاوي
 دوژمن ، بي نهوه ي يه کيک بو ي بيته مهيدان، چهند جار چوه ناو قولوي لهشکرو ، چهنداني لي لهت
 و پت کردن، دواتر گهرايهوه لاي نيمامي حسين (س) ورتي "زور تينووم چي بکه م نيمامي حسين (س)

^۱ به کم شهيدی نعل و بهيت بوو مقاتل الطالبين ص ۸۰ تاريخ الطبري - طبع اوربا - جزء ۲ ص ۳۵۶-۳۵۷

فهرمووی "کوره کم زور نهمايه هدر نیستا ده گهینه باپیرت پیغمبر (د.خ) به دهستی خزی تیر ناوت ده کا که همرگیز تینوو نایت نینجا گهراپهوه ناو دوزمن، هاواری کرد:

أنا علي ابن الحسين ابن علي
والله لا يحكم فينا ابن الدعي
أضربكم بالسيف حتى يلتوي
نحن و بيت الله اولی بالنبی
اطعنكم بالرمح حتی ینثی
ضرب غلام هاشمی علوی

دوزمن بهرد باران و تیر بارانیان کرد وه چوار دهوریان گرت، تاکو (مره کوری منقذ) رمیکی له پشی دا، یه کینکی ترشمشیرینکی له سهری داو، له سهر نه سپه که ی کهوته خواره وه، نینجا نیمامی حسین (س) هاته لای و فهرمووی خودا نهو قهومه بکوژی که تو یان کوشت رۆله کم نهوانه چ غیره تیکیان ههیه دژی خودا، که نالی پیغمبر (د.خ) نه تک ده کن، دونیا چ بایه خینکی ههیه پاش تو رۆله کم (عبدالله کوری مسلم کوری عقیل^۱) مؤله تی له نیمامی حسین (س) وهر گرت، پاش شهرینکی سهخت (عمر کوری صبیح الصائدی) تیرینکی ژهراوی له نیوان ههر دوو چاوی داو، له سهر نه سپ کهوته خواره وه، دهوریان داو سهریان بری (جحفر کوری عقیل کوری ابی تالب) و (عبدالرحمن کوری عقیل کوری ابی تالب) ههر دوو کیان به جووته مؤله تیان وهر گرت و بهرنگاری دوزمن بوونه وه، (عثمان کوری خالد الجهنی) توانی (جحفر کوری عقیل) بکوژی، به لام عبدالرحمن کهوته ناو لیشاوی له شکر به کۆمهل دهوریان داو شهید بوو .

(محمد کوری عبدالله کوری جعفر الطیار)، نهویش پاش شهرینکی سهخت، شهید کرا له سهر دهستی (عامر کوری نهشل التیمی) (عون کوری عبدالله کوری جعفر الطیار) نهویش پاش شهرینکی گهرم، شهید کرا له سهر دهستی (عبدالله کوری قطیة الطائی)

عبدالله کوری نیمامی حسن (س) نهویش پاش خوراگرتینکی زور شهید کرا له سهر دهستی (هانی کوری شیب الحضرمی) .

^۱ مناقب ابن شهر اشوب جزء ۲ ص ۲۲۱ معالم المدرستین للعلامة السيد مرتضى العسكري جزء ۳ ص ۱۵۷

((قاسم کوری نیمامی حسن س)):

نهوش گنجیک بوو تازه پی ده گیشته، شاره زای کهم بوو له شهر، بویه زور زور پارایهوه له نیمامی حسین(س) که مؤلته تی بدات، نینجا نیمام مؤلته تی دا، بهم هونراوه هاته مهیدان:

أني انا القاسم من نسل علي نحن و بيت الله اولي بالني

من شمر ذی الجوشن أو ابن الدعی

لهناو شهر نهعله کهی پیی پسا هاته خوارهوه تاکو بخاتهوه پیی لهوکاتی (عمر کوری نفیل الازدی) شمشیریکی لهسهری دا، نهویش هاواری نیمامی حسینی کرد نیمام به پهله گیشته سهری شمشیریکی له (عمر کوری نفیل) دا قوی لی کردهوه پاشان لهسهر لاشهی قاسم وهستاو فهرمووی: دوور بن لیمان نهو قهومی توی کوشت، وه دوژمنیان روژی قیامت باپیرته پیغمبر(د.خ.نهی قاسم، تو بانگت کردم چون وهلامت نهدهمهوه، پاشان نیمام(س) فهرمووی"((خودایه نهژماریان بکه کهسیان رزگار مهکه وهله کهسیان خوش مهبه خودایه گهر سهر کهوتنت نه کردوته بهشمان له دنیا خودایه له پاشه روژ پشت و پهنامان به، وهتولهی نیمهیان لی بکهوه پاشان قاسمی ههنگرت و بهرو خیمه و رووی له نههل و بهیتی خوی کرد و فهرمووی"نارام بگرن کوره مامه کام، نارام بگرن نههل و بهیت، لهو مهرگه ساته گهورهتر نابین پاش نه مرو. (ابو بکر کوری علی کوری ابی تالب): که هاته شهر به هونراوه، به کوهمل دهوری گیر، بهلام لهسهر دهستی (زهیر النخعی) شهید کرا (عمر کوری علی ابی تالب): که هاته شهر داوای کرد که (زهیر) بوی بیته مهیدان، (زهیر) بوی هات، زور بهناسانی توانی (زهیر) بکوژی و تولهی ابوبکر بکاتهوه، بهلام پاشان به کوهمل دهوریان داو به همروان شهیدیان کرد.

(عثمان کوری علی کوری ابی تالب) و (جعفر کوری علی کوری ابی تالب) و (عبدالله کوری علی ابی تالب) ههرسیکیان برا گچکهی (ابو الفضل العباس) ن، که برای نیمامی حسین(س) نن بهلام دایکیان ناوی (ام البنین) ه، همرویان لهناو لیشاوی دوژمن شهید کران.

شهید بوونی ابو الفضل (عباس) کوری امیر المومنین علی (س) :

عباس: کوری نیمامی (علی) یه و لهسالی (۲۶) کۆچی له دایک بووه، پیمان دهووت ابو الفضل، وه دیسان دهیان ووت (قمر بنی هاشم) ^۱، زۆر نازاو نهبرد بوو، سوارچاکیکی کارامه بوو، گران و به ههیهت بوو، دایکی ناوی (ام البنین) ه، ههنگری نالای نیمامی حسین (س) بوو، تهنیا له کۆتای مایهوه له گهڤ نیمامی حسین (س) تا کو بجیته شهر بهلام نیمام (س) مۆلهتی نه داو دهیووت تۆ برۆی پشتم دهشکی و دوژمن بهسهر من دا زال دهیی (عباس) که گوی له دهنگی ژن و منداله کانی دهبوو، قیرهیان لی ههلسابوو له تینان، داوای له نیمام کرد که مۆلهتی بدات، تۆزیک نۆقره ی دلی خۆی دامر کیتی لهوقهومه نهفامه و بجیته شهریان!

ئینجا نیمامی حسین (س) مۆلهتی دا، بهلام فهرمووی ههندی ئاو پهیدا بکه پیش نهوهی بجیته مهیدانی شهر بو ئه مندالانه.

(عباس): رووی کرده ئاوی فرات، توانی ئهوانهی سهه ئاوه که پهرش و بلاو بکاو خۆی گهیانده ئاوو (دیمکه کهی) پر کرد له ئاو، پاشان ههردوو دهستی خۆی پر کرد تا بیخواتهوه، بهلام نیمامی وهبیر هاتهوه که چهند تینوه!

بۆیه ئاوه کهی له دهستی خۆی فریدابوه و سویندی خوارد تا نیمامی حسین (س) ئاو نهخواتهوه منیش ناخۆم سواری ئهسپ بۆوه بهرهو خیمه کهوته ری، بهناو لهشکری ئهمهوی، هاواری کرد:

لا اهرب الموت اذا الموت رقا حتی اواری فی المصالیق لقی
نفسی لنفسی المصطفی الطهر وقا أنى أنا العباس اغدوبالسقا
ولا اخاف الشر یوم الملتقى

به شهر کردن بو لای خیمه کان دههاتهوه، بهلام (حکیم کوری طفیل) خۆی هشار داوو له پهنا دار خور مایهک، شمشیریکی له دهستی (عباس) داو دهستی لی بۆوه، ئاوه کهی به دهسته کهی تری گرت، پاشان به تیران لییان دا، تا کو چهند تیریک به دهم و چاوی کهوت: عباس ووتی "

والله ان قطعتم یمینی انی احامی ابداعن دینی

^۱ مقاتل الطالین ص ۸۴

پاشان ديمکهی ناوی به ژیر چه ناگه گرتوو ، به دهستی چهپ شهري ده کرد، تا کو (زید کوری ورقاء الجحفي) دهستی چهپیشی بری، پاشان چهند تیریک به ديمکه که كهوت ناوه کهی لی رزا ، پاشان له سهر نهسپ بهر بۆوه و دهوریان داو، نیمام به تاو بۆی هات که گهیشته هیشتا مابوو، نیمام (س) ویستی بیاتوه لای خیمه کان، ووتی توخوا لی ره لیم گه ری ، (چونکه نهه توانی ناویان بۆ بینم) نهویش لهوی جی ی هیشت فهرمووی " نیستا پشتم شکا، دوزمن به سهرم زان بوو، نیجنا نیمام (س) گه پرایهوه لای خیمه و بوو به گریان له ناویان، که دوزمن زانیان هاتنه پیش له خیمه کان، نیمام (س) فهرمووی "نایا کهس ههیه یارمه تیمان بدات نایا کهس ههیه به هاوارمان بیت نایا کهس ههیه له (حدهق) بگه ری نیمه سهر بیخی نایا کهس ههیه له ناگر بترسی له دوا روژ بیت یارمه تیمان بدات .

((شهید بوونی نیمامی حسین(س))) :

نیمامی حسین(س) به تنیا مایهوه له نیو(ئههل و بهیتی) پیغه مبه(د.خ) تماشای لای راست و چهپی خوی ده کرد، نهو هممو لاشه دهرون پاک و بهرزانه وه کو قوربانی راکشاون هممو لاشه بی سدن، قیژهو هۆری مال و مندان قریان لی کهوتبو له تینان، دوزمنی مل هۆریش، هیچ تیناگه، ره چاوی ناین و پاشهروژو قورنان و سوننهت ناکه، ریزی نیمام(س) لایان نهماوه، بویه نیمام(س) سهیری لیشاوی نه هیزانهی ده کرد و فرمیسکی له چاوان دههاته خوارهوه، چونکه دهزانی بههوی نهوهوه سزای توندی خودایی دهدرین له پاشهروژ، بویه زور به پهروش بوو که دیارمه ندبن و به دهنگیکی بهرز هاواری کرد "نه ری کس ههیه سهرمان بیخی و بیته لایهنگیرمان، که سیک ههیه بهرگری له نههل و بهیتی پیغه مبه(د.خ) بکات، خواپه رستیک نیه له خوا بترسی بیت به هانامان، لهوکاتی (نیمام زین العابدین) - علی الاصغر - نهخوش بوو به لهرزه لهرز لهناو خیمه دهستی له نهستوندهی خیمه گرت و شمشیری گرته دهست، ویستی بیته دهر، که نیمامی حسین(س) چاوی بی کهوت، بانگی زهینهبی و ام کلثومی خوشکی کرد که وهرن نه نهخوشه بیه نه زوروهوه، تاکو نهوهی پیغه مبه(د.خ) نه برپتهوه لهسه زهوی نهوانیش گه راندیانوه سهرجیگا .

((ئىمامى حسين و عبدالله شيره خوره)):

(رباب) خيزانى ئىمامى حسين(س) بوو، مندالتىكى شەش مانگانى لە باوش بوو، مندالە كە لەسەرە مەرگ بوو، لەبەر ئەوەى داىكى شىرى نەما بوو، وە ناویشيان لانه بوو كە بىدەنى، بۆيە (رباب) نەم مندالەى هيتا كە ناوى (عبدالله) بوو، داىە دەست ئىمام(س) وەپى ووت وادەمرى لە تىنان ئىمام(س) مندالە كەى لە باوش كردوو بەرامبەر لەشكرى دوزمن راوہستاو لى پەرسىن (ئەگەر گەرەكان تاوانيان هەبى خۆكەس گومانى نىە لەوەى كە نەم مندالە بى تاوانە و وادەمرى لە تىنان هەندى ناوى بدەنى ياخود من دايدەنىم لىرە و ئىوہ ناوى بدەنى و دىم دەى بەمەو، لە شكرى ئەمەوى ناكۆكى كەوتە نىوانيان، هەندىكىيان ووتيان راست دەكا نەم مندالە بى تاوانە با ناوى بدەنى هەندىكى تر ووتيان ئەوہ كورى ئىمامى حسين(س) نابى ناوى بدرىتى !

(عمر كورى سعد) ووتى (حرملة) كە تىر ھاوئىزىكى دەست راست بوو، تۆ نەم ناكۆكىە بىرپنەوہ، واتە بى كوژە (حرملة) تىزىكى ژەھراوى لەم منالە گرت كە مىلى دوو بەدەر كرد ئىمام دەستى لە بن مىلى (عبدالله شيره خوره) راگرت و تاكو دەستى پر بوو لە خوین ئىنجا تى هەلدا بو ناسمان ر فەرمووى (خودايە تۆ ناگادارى خودايە كوشتنى نەم مندالە كەمتر نەبى لەلای تۆ لە (ناقە صالح) 1 خودايە گەر سەر كەوتنت لى گرتوين، خودايە ژيانمان خوش كەى لە پاشە رۆژ، وە تۆ لەمان بکەيتەوہ، وە ئەوہى بە سەرمان هات لە دونيا، بۆمان بکە چاكەى پاشە رۆژ، خودايە شاھىد بە لەسەر ئەر قەومە، كە يەككىيان كوشت لە هەموو كەس زياتر بە پىغەمبەر (د.خ) دەچوو خودايە ئەوانە لە خويان گرتووہ كە ئەوہى پىغەمبەر (د.خ) نە هيلن و لە ناويان بىەن

1 رۆشەرە كەى صالح پىغەمبەر (د.خ) كە لە سورەتى الشمس: ۱۳

((نیمامی حسین(س) هیرش ده کاته دوژمن)):

که نیمامی حسین(س) هیچ ریگایه کی له پیش نهما بگریته بهر بۆ بهر ههستی کردن له ناینی پاکی
باپیری محمد(د.خ) وه پارێزگاری کردن له نال و بهیتی نهم پینه مبه ره(د.خ)، وه پاش نهوهی تیکرا
لایهنگرانی شهید کران به دهستی نمو قهومه نهفامه و نهزانه، بهسواری نهسپ شمشیری بهرز کرده وه
بۆ دوژمن چوو، هیرشی کرده لای راستهی لهشکری نهمهوی نهوانیش له بهری رایان ده کرد تا لای
راستهی لهشکری کهی هیناوه ناوه راست و پاشان بۆ لای چهپ هیرشی برد، دیسان نهم لهشکری تیک
شکار، ههروه کو له میژووی (طبری) دا هاتوو، وه نیمام کراسیکی خوری له بهر دابوو، مهندیلیکی
رهشی له سهری نابوو، ههه چهنده داوای کهسانی ده کرد بۆی بینه مهیدان، بهلام نهیان ده ویترا، بهخوی
کهوته ناو لهشکری له ههموو لایهک پهلاماری ده دان و خه لکیکی زۆری لی کوشتن و برینداری
کردن!!

((که مایه تی له شکری نه مه وی)):

له و کاتی ئیمامی (س) خهریکی شهر کردن بوو له گه ل له شکری نه مه وی ، هه ندی کس خۆیان گه یانده خیمه کانی، چونکه زانیان کهسی نه ماوه بهر گریان لی بکات ته نیا ئیمامی حسینه و نه ویش خهریکی شهر کردنه ، که ئیمام گوئی له دهنگی قیژه و هاواری نافره ته کان و مندالان بوو ، به دهنگی بهرز هاواری کرد فهرمووی : نهی شیعهی نالی نه بو سفیان ، گهر ئیوه له سه ره هیج ناینیک نین ، وه له پاشه رۆژ ناترسن ته نیا نازاد بن له دونیاتان بگه پینه وه ره چه له کی خۆتان گهر ئیوه عه ره بن ، نه و پسا وه بیسه کو نه فامانه قه ده غه کهن له مال و منالم من شهرتان له گه ل ده کهم ، نزیك مال و مندالم نه بنه وه تا کو من زیندوووم؟

(شهر کوری ذی الجوشن) ووتی "چی ده لی ی نهی کوری فاتمه ئیمام (س) فهرمووی "من شهر ده کهم ئیوه واز له مال و منالم بهینن لیان نزیك نه بنه وه تا کو من زیندوووم (شهر) ووتی "تهی کوری فاتمه نه و قسه یهت جی به جی ده کهم بانگی کرده نه وانهی له خیمه کان نزیك بیونه وه و ده ری کردن ئینجا له شکره که ههر هه مووی چاویان بریه ئیمام (س) نه ویش ته نیا و بی لایه نگر له نا و نا پۆری نه م له شکره شالاوی ده برد بۆیان ئیمام (س) که زۆر تینوو بوو ، رووی کرده ناوی فرات و گه یشته نا و نا وه که ، پاسه وانه کان پیش نه وه ی نه و بگاته سه ر نا و رایان ده کرد له ترسان ، ویستی نا و بخواته وه ، یه کیک بانگی کرد نهی حسین تو نا و بخۆوه و مال و منالت وا نه تک ده کری بروه !!

ئیمام (س) نا وه که ی نه خوارده وه به غاردان گه یشته نا و خیمه کان ، نه وانیش له نا و خیمه کان کشانه وه !!

ئیمام (س) فهرمووی "خۆتان ناماده کهن بو تا قی کردنه وه (البلاء) زۆر باش بزنان که ئیوه له نا و خیر و چاکه دان وه خودای گه وره ئیوه هه مووتان ده پارێزیت رزگارتان ده کات له هه موو خراپه کانی دوژمنانه ! دوژمنانتان نازارو نه شکهنجه ده دات ، ئیوه سکالا مه کهن به زمانتان قسه ی وا مه کهن که نرخان کهم ده کات ، خوین به سه ره ده م و چاوی ده هاته خواره وه !!

ئیمام (س) فهرمووی خودایه تو نا گاداری منت لی دیاره نه و به نده یا خیبوانه ی تو چیم لی ده کهن ؟!

خودایه به ژماره بیان ژمیره کهسیان نه یه لیه وه له سه ره خاک به بی تو له خودایه هه رگیز لیان خوش نه ی پاشان نه وانیش زیاتر رکبان لی بۆوه که دوعای لی کردن ، زیاتر به رد و تیربان لی گرت ، وه شمشیربان

بۆ رادهوه شاند كه هه موو له شى بريندار ببوو ، تۆزىك راوه ستا تاكو پشوىك بدات و بهرنگارىيان
 پتهوه ، پياوئىك بهردىكى له سهرى داو ، خوئىنى پيدا هاته خواره وه دهسه سړىكى پيسوو ، دهريهينا تاكو
 چاوى بى بسرىتهوه ، يه كىكى تر تىرىكى سى سهرى تىگرت له دلى داو تيره كهى دهريهيناو خوئىنى
 به گور لىده هاته خوار ، ئىنجا ئىمام فهرمووى " (بسم الله وبالله وعلى ملة رسول الله ، الهى انك تعلم
 انهم يقتلون رجلا ليس على وجه الارض ابن بنت نبى غيره ، هون على ما نزل بى انه بعين الله) پاشان
 هه ندى خوئىنى له سهرو ردىنى خوى داو فهرمووى " بهم جوړه دهه تاكو ده گمه لای خوداو باپىرم
 (د.خ) ، وه ده لىم باپىره فلان و فلان منيان كوشت!

پاشان هاوارى كردوو فهرمووى " (يا امة سو بسما خلفتم محمدا فى عزته اما انكم لا تقتلون رجلا
 بعدى فتها بون قتله ، بل يهون عليكم ذلك عند قتلکم اياى ، وايم الله لارجو ان يكر منى الله
 بالشهادة ثم ينتقم لي منكم من حيث لا تشعرون) .

واته نهى ئومه تى خراپه كار ، به خراپترىن شيوه نال و به تى پىغه مبهرد (د.خ) تان پاراست ، به لام ئىوه
 كه سىك ناكورن پاش من كه له كوشتنه كهى ترستان هه بى بهلكو بو تان ناسان ده بى ههركى بكورن
 كه منتان كوشت !؟

به لام من له خودا داواكارم كه پىروزم بكات به شهاده و پاشان تو لهى منتان لى بكاته وه بى نه وهى
 ههست بكه ن)

حصين ووتى " خودا به چى تو له مان لى ده كاته وه كورى فاته هه ؟؟؟؟

ئىمام (س) فهرمووى " شهرو و ناكوكيتان ده خاته نىوان ، خوئىنتان ده روى پاشان جوړه ها نازار و
 نه شكه نجه تان روو بهروو ده بىته وه

له پاشان ئىمام (س) نه يتوانى خوى رابگرى !! چونكه له هه موو لايه ك خوئىنى لى ده چوراپه وه !! له
 جىگای خوئى دانىشت ، دووژمنى لى هاته پيش وه لى نزيك بوونه وه ، به تايه تى سهركرده كان !!

پاشان (بحرى كورى كعب) چهند شمشىرىكى لىدا و گهراپه وه !؟

ئىنجا ماوه يه كى زور ئىمام حسين (س) بهم شيوه يه له نىوانيان كه وه تىوو ، به لام كهس نه وه نده بوئىر
 نه بوو به چىته پيش و بىكوژى ! ئىنجا (شمىرى كورى ذى الجوشن) ووتى " هاوار به مالتان ئىوه
 چاوه رپى چى ده كه ن لهم پياوه ، هه موو لاشهى برينه ، هىرش بكه نه سهرى و بىكوژن خودا بى
 داىكتان بكات ؟؟

ئىنجا لە ھەموو لايەك بۆى ھاتنە پيش !!

(زرعدى كورى شريك التميمى) شمشيرىكى لە نىوان لاي چەپەى شانى دا !! و (حصين كورى غير) تيرىكى لە گەردەنى دا !! پاشان بە شمشير لە پشتى مىلى دا !!

(سنان كورى انس) رەينكى دريژى پى بوو لە سينگى نىمام (س) ي دا !!؟!

پاشان ھەر سنان چەند تيرىكى لە نزيكەوہ لە سينگ و گەردەنى دا !!

نىمام داواى ناوى كرد پيش تەواو بوونى !!

يە كيك لە دوژمنانى ووتى " ناوت نادريتي تاكو دەگەيتە ناو ناگرو دۆزەخ !!

نىمام (س) فەرمووى " من دەخريمە ناو ناگر !! من دەگەرديمەوہ لاي باپيرم پيغمبەر (د.خ) خوداى وە لە گەل نەو دادەنیشم بە فەرمانى خودا !!!

وہ سكاالاي خۆمى پى رادەگەينم كە چيتان بەسەرم ھيناوہ چيم لى دەكەم !! كە نىمام (س) نەو قسانەى كرد! بە ھەموويان زياتر تورە بوون !! ئىنجا (خولى كورى يزيد الاصبحي) لى ھاتە پيش

ويستى سەرى بېرى !! بەلام ھەموو لاشەى لەرزى ئىنجا سنان كورى انس) ووتى " خودا دەست شل و خاوكات !!؟

بۆ وابە ترسەوہ دەچيتە پيش لى ي ؟؟

پاشان (سنان) ھات و نىمامى خستە سەر چاو لە مىلى را سەرى ليكردەوہ و دايبە دەست (خولى) وە لە ميژووى (طبرى) دا ھاتوہ كە نىمام (س) (۳۳) رمى پى كەوتبوو ، لە گەل (۳۴) شمشير و

جگە لە تيرە كان ، پاشان ھيرشيان كرده سەر لاشەكەى و جل و بەرگيان لەبەر دەكردەوہ و دەيان دزى !!

ئىنجا (عمر كورى سعد) ھاواری كرد بۆ يارەكانى كى ھەيبە خۆى نامادە بكات بۆ ئەوہى بەسەر لاشەى بکەوئ بەسواری ئەسپ ؟؟

(۱۰) ئەسپ سوار ھاتنە پيشەوہ و بۆ جى بەجى كردنى فەرمانى (عمر كورى سعد) ، ئەويش لە نىوانيان بانگى دوو كەسى كرد ، كە ئەمانە بوون (اسحاق كورى حيان الحضرمى) كە بەسەر

۱ ئىنجا (سنان كورى انس) كە سەرى نىمامى برى بەسەرى رم بەرزى كردهوہ نەم شعەرى ووت ((اوقر ركابى فضة و ذهباً - انى قلت الملك انجبه - قلت خير الناس اما ابا - وغيرهم اذ ينسون نسباً)) ئىنجا (عمر كورى سعد) پى ووت " من شايدى دەدەم كە تۆ شىتى وە گەر عيادە گونى لەم قسەبەت پى نەوا لەسەرت دەدات ، معالم المدرستين / السيد مرتضى العسكري / جزء الثالث ص ۱۷۱ ومن تاريخ الطبرى جزء ۶

لاشهی نیمام (س) کهوت به سواری نهسپ چهند جارینک پشتی و چهند جارینک بهسهر سینگی تاکو
پهرا سووه کانی ههمووی بشکینتی !!

نهوری تریش (امیش کوری مرشد کوری علقمه کوری سلامه الحضرمی) بوو، نهویش دوای (اسحاق)
(به نهسپه کهی خوی پشت و سینگی نیمامیان تیک شکاند پاشان (اسحاق کوری حیان الحضرمی)
هاته خواره وه و کراسه کهی نیمامی برد و که میژوونوسان دهلتین گرو بوو پاش له بدر کردنی کراسه کهی !!! (بحری کوری کعب) شهرواله
دراوه کهی برد!!!

(قیس کوری اشعث) قهتیفه ی برد، پاشان له ناو خهلتک ناوی به دوو کهوت (قهیس قهتیفه) !! تا
وات نهووتبا کس نهی دهناسی !!

وه پیارینک له تیره ی (اود) که ناوی (نهسوده) بوو، پینلاوه کانی نیمامی برد !!

وه پیارینک له تیره ی (نهشل کوری دارم) شمشیره کهی برد !!

وه په کینکی تر، ویستی نهنگوستیله ی زیوی له پهنجه ده ربینتی !! به لام نهیتوانی چونکه دهرنه هات له
پهنجه ی !! بویه به شمشیر پهنجه کهی بری و نینجا نهنگوستیله کهی برد^۱ پاشان ههموو نهسپ و
ووشرو کهل و په له کانیان بو خویان برد هیرشیان کرده سهر خیمه کان و کهل و پهل مالته وه که پینان
بوو، ههموویان برد تاکو گواره ی گوی ی منداال و ژنه کانیان لی سهندن، پاشان سهره کانیان کو کرده وه
و دابهشیان کرد (۱۳) سهر بو هوزی (کنده) وه سهر کرده یان (قیس کوری اشعث) بوو، (۱۲) سهر
بو هوزی (هوازن) و سهر کرده یان (شمر کوری ژی الجوشن) بوو، (۱۷) سهر بو هوزی
(التمیم) و (۱۶) سهریان بو تیره ی (بنو مذحج) نهوانی تریش بو تاک تا کهی له شکر.

نینجا (عمر کوری سعد) برپاری دا که سهره کان به رمه کان بیخن له پیش دا به ره و کوفه پروات که
نزیکه ی ۱۰ کیلومتر له کهر به لا دوور بوو ههموو سهره کان بهرز کرابوونه وه له سهر رمه کان له
ژیر فرمانده ی نهم چوار کهسه که (عمر کوری سعد) دهست نیشانی کردن نهوانیش (شمر کوری
ذی الجوشن، قیس کوری الاشعث، عمرو کوری حجاج، عزره کوری قیس) نهم چوار کهسه
سهر کرده بوون له گهل سهره کان گهرانه وه بو کوفه، (خولی کوری یزید) سهری نیمام (س)

^۱ احمد مهدی جواهری (شاعری بنناوبانک) باسی نهم پهنجه برانه ی نیمام ده کات له به کی له شیره کانی خزی

ههنگرتبوو لهسه ریم بهرزی کردبووه وه له پیشیان ده‌رزیشت پاشان دیله‌کانیان هیناو هه‌سورویان
زنجیر کردن که تنیا له‌ناویان (علی اصغر) نازناوی نیمام (زین العابدین) بوو له‌گه‌ل دیله‌کان
دابوو!

چونکه نه‌خوش بوو، نه‌ویش زنجیری کرایه دهستی به‌رهو شاری کوفه له‌دوای سه‌ره‌کان ده‌رزیشتن،
که گه‌یشتنه شاری کوفه!! ژن و مندال و پیروو گه‌ورهو به‌چوک هاتبوونه ته‌ماشاکردنیان!! چونکه
زۆربه‌ی خه‌لکه‌که نه‌یان ده‌زانی نهم شه‌ره له‌گه‌ل کی کراره چون بووه؟

بۆیه به‌کێک له‌ژنه‌کانی شاری (کوفه) له‌دیله‌کانی پرسی ئیوه دیلی کوپن؟

(زینب) کچی نیمام (علی) (س) ووتی "ئیمه دیله‌کانی نال و به‌یتی محمد (د.خ) ین!! گه‌یشتنه
نزیک کۆشکی نیماره و خه‌لک له‌چوار ده‌وره‌یان بوو!!

(زین العابدین) دهستی به‌رز کردووه له‌خه‌لکه‌که و پیتی ووتن دانیشن ئه‌وانیش دانیشن،
(زینب) نه‌و هه‌له‌ی قۆسته‌وه و نهم قسانه‌ی بۆ کردن؟

سوپاس و ستایش بۆ خودا و سه‌له‌وات له‌سه‌ر باو کم محمد رسول الله (د.خ) وه له‌سه‌ر نالی به‌یتی
هه‌لبژێردراوی نه‌و، نه‌ی خه‌لکی کوفه، نه‌ی فرۆفیل باز و سه‌رشۆرکه‌ر!! ئایا ئیستا ده‌گرین! خودا
فرمیسکتان ووشک نه‌کاته‌وه! وه ناله‌ نالتان نه‌بریته‌وه ویتسه‌ی ئیوه وه‌ک نه‌وه‌یه (کمثل) الی
نقضت غزلها من بعد قوة انکاتا، تتخذون ایمانکم دخلا بینکم) ده‌زانن ئیوه چین؟ وه‌ک نه‌و
گیایه‌ی که‌له‌سه‌ر گوفه‌ک سه‌وز ده‌بی! یان نه‌و زیوه‌ی سه‌ر قه‌بره‌کان! پشت و په‌ناهی دوژمنی
خۆتان، به‌گژلایه‌نگرانی خۆتان ده‌چنه‌وه خه‌راپترین کارتان ئه‌نجام دا، خواتان له‌خۆتان
توره‌کرد، وه‌ئیوه له‌نازارو نه‌شکه‌نجه‌ی خودایی به‌نهمری ده‌میتنه‌وه! ئایا ده‌گرین و رۆژو ده‌که‌ن تازه
به‌لی زۆربگرین و کم پینکه‌ن، ئیوه حه‌یای خۆتان برد، وه‌له‌سه‌رتان ساغ بووه، لاناکه‌وی له‌سه‌رتان
به‌هیچ شتی که‌ چون له‌سه‌رتان لاده‌که‌وی که ئیوه نه‌وه‌ی پیغه‌مه‌به‌ر (د.خ) کۆتایتان کوشت!! که
گه‌وره‌ی گه‌نجانی به‌هه‌شت بوو! وه په‌ناگه‌ی پیاوه باشه‌کانتان بوو! خۆتان توشی چ گوناه‌یک کرد!
دوورنیه! ووردو خاش بن! هه‌ولتان به‌فیرو چوو! ده‌ستان برا! زیانتان کرد خۆتان دووچاره‌ی
رق و کینه‌ی خودا کرد. سه‌رشۆرپیتان هاته‌ سه‌ر هاوار بۆتان نه‌ی خه‌لکی کوفه ئیوه ده‌زانن چ
جه‌رگینکی پیغه‌مه‌به‌ر (د.خ) تان پارچه‌ پارچه‌ کرد وه چ خوینتیکتان لی ریشته وه بۆ چ پیروزی که هاته
مه‌یدان وه چ نه‌هل و به‌یتیکتان ته‌که‌ کرد وه چ ریزیکتان لی نه‌هیشته ((لقد جئتم شیئا اذا، تکاد

السموات يتفطرن منها ، و تنشق الارض منه ، و تخز الجبال هدا)) نيوه سهيرتان پي نههيت ! كه ناسمان خوئين بباريني وه نازار و نهشكهنجهي پاشه روز گهورهتره بوتان و نابرووتان دهچيت وه هرگيز سهيرناكهون به مولهتي خوداي كهيفتان نههي و به كهمي بزائن چونكه خودا هيچي لي بزر نيه نهخير ((ان ربك لبالمرصاد)) (بهشير كوري نعمان) گووتی " سویند بهخوا ، له کاتی (زهینب) قسهی ده کر بو نم خهلكه من سهيري خهلكانم ده کرد هموو ده گريان دت گووت سهرخوشن ، پهنجهي خويان ده گستهوه ، غم و پهزاره دايگرتبوون ده لي پياويكي پير له لام وه ستا بو ، فرميسكي بهسر روومدت و رديني دههاته خوارهوه ووتی " راست ده كهيت دايك و باو كم ، پيرتان له هموو كس باشترن گه نجان له هموو كهسان باشترن ، زنتان له هموو زنان باشترن ، رچه له كتان له هموو رچه له كيك پاكتره ، نيوه هرگيز نابرووتان ناچي سهير شور نابن و كهس نيوه ي پي له ناو ناچي .

((نههل و بهیتی پیغمبهر (د.خ) له کۆشکی ئیماره)):

له میژووی (طبری) دا هاتوووه که (عبیدالله کوری زیاد) ووتی سهری (حسین) م بۆ بینن ، لهناو تهشتیک سهری ئیمام (حسین) یان بۆ هینا ، نهویش داریکی به دهستهوه هیواش هیواش بهم داره له دهه و لیوی ئیمام (حسین) دهدا ! که ههموو سهر کرده کانی له چوار دهورهی دانیشتبون !! (زید کوری نهرقهم) که چاوی به (عبیدالله) کهوت به دار له لیوی ئیمام (حسین) (س) دهدا !! سهری سوپما و خۆی بی نهگیرا به دهنگی بهرز ووتی " ارفع قضيبك عن هاتين الشفتين ، فوالله الذی لا اله غیره لقد رایت شفتي رسول الله (ص) علیهما ما لا أحصیه ، ثم انتحب باکیا) واته: ووتی نهو دارهی ههنگره لهسهر نهم دوو لیوهی !! سویند بهو خودایهی که هیچ خودایهکی تر نیه تهنیا نهو نهبی ، من به چاوی خۆم لیوه کانی پیغمبهر (د.خ) م دیوه لهسهر نهو لیوانهی وا تۆ لیتی دهدهی ، که پیم نهژمیراوه !! چهندان جار ، پاشان به توندی گریاو چوووه دهروهه (کوری زیاد) والی کوفه ووتی " خودا چاوت پر گریان بکات !! نهوه بۆ سهر کهوتنی خودا دهگری !! بروانه ئیستا تۆ گهورهی له تمهنی پیربونی و عهقت له دهست داوه هورپنان ده کهی !! نه گهر نا من ئیستا له ملم دهدای و سهرتم دهبری !

ئینجا (زید کوری نهرقهم) (ر.ض) هاته دهروهه و نهیوانی سهیری نهم دیمه نه دل تهزینه بکات !! چونکه هاوهلی پیغمبهر (د.خ) وه دهیزانی که پیغمبهر چهند ئیمام (حسین) ی خوش دهویست !! ئیستاش نهمهویه کان وای لی ده کهن !! بۆیه که هاته دهروهه ، قیزیه کی کردوو ووتی " عاره بینه ، ئیستا ئیوه بهندهن لهم رۆژهوه ، کوری (فاتیمه ی زههرا) تان کوشت !! وه کوری (مرجان) تان کردۆته فرماندهی خۆتان ، پیاوه باشه کانتان ده کوژی و خرابه کانیشتان ده کاته بهنده ، ئیوه نهی (عاره بینه) رازی بوون بهسهر شوپی ، دووربی لیم نهو کهسهی به سهر شوپی رازیه !

پاشان : ژن و منداله کانیاں هینا ژوورهوه ، فرمانی دا له بهک لا دانیشن !! پاش کهمیک بی دهنگی ، (عبیدالله) دهستی بۆ (زینب) درپژ کرد ووتی " نهوانه کین ؟ وه لامی نه دایهوه ، دووبارهی کردهوه ! بی وه لام ، بۆ جاری سیهم ووتی نهم ژنه کیه ؟ یه کیک له سهر کرده کانی خۆی ووتی " نهوه (زینب کچی فاتمه) یه ، ئینجا (عبیدالله کوری زیاد) ووتی " سوپاس بۆ نهو خودایهی که نا بروی ئیوهی برد (ئیوهی کوشت) " !! وه داواکاری ئیوهی بۆ خیلافهت به درۆختهوه !!

(زینب) ووتی سوپاس بو نمو خودایه‌ی که نیمه‌ی پیروز کرد وه به محمد (د.خ) (وطهرنا تطهیرا) وه پاکی کردینهوه، نموک نموه‌ی تو دهیلی ی!

چونکه نموه‌ی نابرووی بچی (فاسق) ه! وه دروژنیش دهرچوره! وه نموش نیمه نین بملکۆ هی رن که شایینی نمون!

(عبیدالله) ووتی: چون کاری خودا دیت لسه‌ر نه‌لی بهیتی خوت??

(زینب) ووتی: کتب علیهم القتل فبرزوا الی مضاجمهم و یحکم الله بینک و بنهم نتحاجون الیه و تخاصمون عنده

(کوری زیاد) تووره بوو، هلساره ویستی په‌لاماری (زینب) بدات!! به‌لام (عمر کوری حرث) نه‌یهشت ووتی: خودا دلی دامر کاندم (طاغوت و هلگه‌پراوه و یاخی بووی نیوم کوشت له نه‌ل و بهیتی نیوه!؟

(زینب) ووتی: لعمری لقد قلت کهلی و ابرت اهلی، وا قتلعت فرعی، واجتشت أصلي، فإن یشفیک هذا، فقد شفیت!!

واته: (گهر دلت بهوه داده‌کهوی که گه‌وره و سرداری نیمه‌ت کوشت نیمه‌ت له بنج و بناوان دهره‌ینا ره‌چهلته‌کمانت برانده‌وه و گهر دلت خوش ده‌بنی باخوش بی!؟

(عبیدالله) ووتی: نمو ژنه (سیماعیه) واته زمان پاراوه و په‌خشان هاویژه!

(زینب) ووتی: نمو هه‌موو خه‌مه‌ی که من هه‌مه و به‌سهرم هاتوره دوورم له (سیماعه)

باشان (علی الاصر) یان هیتا ژووره‌وه و بو لای (عبیدالله کوری زیاد)

(عبیدالله کوری زیاد) ووتی: ناوت چیه?

علی ووتی: ناوم علی کوری حسین ه

(عبیدالله) ووتی: نه‌دی خودا (علی کوری حسین) ی نه‌کوشت لهم شه‌ره?

علی (بی‌ده‌نگ بوو!!

(عبیدالله) بو وه‌لام ناده‌یته‌وه?

(علی) ووتی: من برابه‌کم هه‌بوو نه‌ویش ناوی علی کوری حسین نم خه‌لکه کوشتیان له شه‌ره?

(عبیدالله) ووتی: خودا نه‌وی کوشت?

(علی کوری حسین) بی‌ده‌نگ بوو

(عبیدالله کوری زیاد): بۆ وه لامم ناده یته وه

(علی کوری حسین) ووتی "الله یتوفی الانفس حین موتها... (....)

(عبیدالله کوری زیاد) ویستی بیکوژی به لام (زینب) ههلساو وه خوئی به برازا که ی گرت و ووتی "به سه کوری زیاد لهو هه موو خوئنه ی رشتت که ست بۆمان نه هیشته وه؟

ئینجا (عبیدالله کوری زیاد) هاته دهره وه و خه لکان و سهر کرده کان له دوا ی هاتن و بۆ لای مزگه وتی گه وره رویشتن که به رامهر کۆشکی ئیماره ت بوو ئینجا (عبیدالله کوری زیاد) ووتی (الصلاة جامعه) چهند جار یك و پاسه وانان خه لکانیان کۆده کرده وه و زانیان عبیدالله ده یه وئ به سهر مینبهر که وئ و قسه بکات که خه لکان هاتنه ناو مزگه وت ، عبیدالله به سهر مینبهر که وت ووتی "الحمد لله الذي اظهر الحق و اهله، ونصر أمير المؤمنين يزيد ابن معاوية و حزبه، وقتل الكذاب ابن الكذاب الحسين بن علي و شيعته....) و اتا: سوپاس بۆ ئه و خودایه ی که حق و راستی دیار خست و لایه نگرانی راستی سهر خست، وه ئه میر المؤمنین یزید کوری معاویه سهر خست له گه ل حزبه که ی، وه دروژنی کوری دروژنی به کوشت دا که حسین کوری علی و شیعه که ی بوون) که (عبیدالله) ئه و قسه ی کرد ده یویست در یژه به ووتاره که ی بدات!

به لام یه کیک له ناو خه لکه کان ههلسایه وه هاواری کرد که ناوی (عبیدالله کوری عفیف الازدی) بوو سه روک هۆز بوو به دهنگی بهرز ووتی (یا ابن مرجانه ان الكذاب ابن الكذاب انت و ابوك والذي ولاك وابوه يا ابن مرجانه اتقتلون ابناء النبيين و تکلمون بکلام الصديقين) واته نه ی کوری مهرجانه: دروژن کوری دروژن تو ی و باوکتی وه نه وه ی تو ی دانا وه و باوکی، کوری مهرجانه نیوه کوری پیغه مبه ران (د.خ) ده کوژن و ده ته وئ قسه ی راستگو یانه بکه ن، کوری زیاد ووتی بۆم بگرن بۆم به یئین پاسه وانه کان بۆ لای هاتن تا بیگرن (هۆزی الازد) که ژماره یان گه له ک زۆر بوو له وئ هاواریان کرد (یامبرور) که هۆزه که گو ییان له م ووشه یه بوو، هه موو شمشی ریان هه لکیشار سهر کرده ی خو یان (عبیدالله کوری عفیف) یان رزگار کرد!

عبیدالله ووتاره که ی بری و هاته خواره وه ، له بهر ئه م نا زاویه پاشان (عبیدالله کوری زیاد) توانی (عبیدالله کوری عفیف) زیندانی بکات و بیکوژی ئینجا (عبیدالله کوری زیاد) بریاری دا که سه ری ئیمامی حسین (س) له کۆلانه کانی شاری (کوفه) بسور پئنه وه له سهر رمیکی بهرز، تا کو هه موو

خەلك بى بتوقى و بزائن كه نه گمر يه كيك له فرمانى (خەليفه) لابدا چاره نووسى وا نه بى نه گمر
نەوى پىغمبەرىش (د.خ) بيت پاشان نامەى (يزيد كورى معاويه) گەيشتە لاي (عبيدالله كورى زياد)
كه نووسرا بوو، ديله كانم بو بنيره شام له گەل سەرە كان .

((ناردنى ديله كان بو شام)):

(عبيدالله كورى زياد) كه فرمانى ناردنى ديله كانى پىگەيشت بريارى دا ديله كان ناماده بگەن
هەموويان زنجير بگەن، (على كورى حسين) دەست و ملى زنجير بگەن، ووشترى رووتيان بو بهينن
ناي جليكى لەسەر پشت بى تاكو نازار بخون تا دەگەنە شام، وەسندوقيان بو سەرە كان ناماده كرد و
بى ووتن له ريگا نه گمر گەيشتنه هەر ناوهدانيهك، سەرە كان دەريتن له سندووق، بەسەر ڤمه كانيان
بگەن و لەناو ديله كان برون تاكو له ناويه كان رەت دەبن، پاشان بيخەنەوه ناو سندوقه كانيان .
و بو نەم مەبەستە دوو فرماندەى بو دانان ئەوانيش:

(محضر كورى ثعلبة العائلى) و (شمر كورى ذى الجوشن) وەله ريگا (ام كلثوم و سكينه) كچانى
نيمامى حسين (س) داوايان له (شمر) كرد كه سەرە كان له پيش دا برون نەخۆ لەناو ديله كان، چونكه
نەم خەلكه سەيرى نيمه دەكات وەنيمەش نال و بەيتى پىغمبەرىن (د.خ) بەلام (شمر) گوئى نەدايه
پيشياره كەيان

له کتابی (مقتل الخوازمی) دا هاتوره که یه کتی له هاوه لانی پیغه مبهرد (د.خ) به ناوی (سهیل کوری سعد الساعدی) لهوکاتی له (بیت المقدس) ده گهراپهوه، که گهیشه دیمشق، بینی نهم شاره رازاوه تده و خه لکی که یف خو شن و قوماشی ناوری شم شوپراوه تده، خه لکانیک (دهف) لیده ده ن، گمه ده که ن و تهپل لیدانه نهویش چاوی به کومه له گه نیک کهوت له نریک ریگا وه ستابوون لتی پرسین ووتی "نه ی گه نجینه ده لیتی له شام جهژنیک هه یه نیمه نایزاین ووتیان نه ی شیخ تو ده لتی خه لکی نیره نی و غیری بی ووتم" من (سهیل کوری سعد الساعدی) هاوه لتی پیغه مبهرد (د.خ) و نهم دیوه و زور فهرمووده ی نهم له به ره !

ووتیان نه ی سهیل پیت سهیر نه بی نیستا خوین له ناسماندا بیاری و نهم خاکه رووچی و خه لک هه مووی له ناو بجی ووتم له بهر چی، چی روویداوه، ووتیان "نهم خه لکه چاوه پروانه، نیستا سهری نیمامی حسین (س) له غیراقوه دیت بو شام ده کریته به خشیش بو (یزید) ووتم جینگای سهر سوپرمانه، سهری نیمامی حسین (س) بیری ده بی خه لک که یف خوش بیت، دیسان ووتم له کام ده رگا دیته ژوروه وه، ده ستیان بو دریز کردم و ووتیان له ده رگای (الساعات) به ره وه ده رگای (ساعات) رویشتم له گه ل خه لک، که دیتم نالاکان هاتن یه که له دوا ی یه که، سواری کم دیت که رمیکی دریزی هه لگرتبوو، سهری کی له سهر بوو، که له هه موو کهس زیاتر به سهری پیغه مبهرد (د.خ) ده چوو وه هه ندی ژن و منالم دیت به سواری ووشتری رووت، منیش خو م نریک کرده وه له کچیک و پیم ووت، تو کیت ووتی (سکینه) کچی نیمامی حسینم، ووتم نه ری نیوه هیچ کاریکتان به من هه یه، چونکه من (سهیل کوری سعد) م هاوه لتی پیغه مبهرد (د.خ) م، سکینه ووتی "گه ر ده توانی وا بکه نهم سه رانه له ناو نیمه بهرز نه که نه وه، با سه ره کان پیش بخن تا کو نه وه نده خه لک ته ماشای نیمه نه کات!

منیش خو م نریک کرده وه له وه که سه ی که سه ری نیمامی حسین هه لگرتبوو، ووتم کاریکم بو بکه و (۴۰۰) چوار سه د دینارم هه ر نیستا لیوه ریگه، چی ی ده لی ی ووتی بلی کاره که ت چیه ووتم نه وه پاره که که هه ر نه وه نده م پی بوو نهم سه رانه پیش بخن له ناو ژن و مندال جیایان بکه نه وه یا که مینک لیک دوور بن ووتی بینه پاره که ت تا و ابکه م پاره که م دایه دهستی و به قسه ی منی کرد پاشان هه موو دیله کانیا ن هینایه ژیر پایه ی مزگهوت شوینی راگرتنی هه موو جو ره دیلیک بوو خه لکی شامیش

دهوریان لیدان، لهوکاتی پیاویکی ریش سپی لییان هاته پیش و ووتی "سوپاس بۆ خودا که خودا به کوشتنی دان و له ناوی بردن پیاو و خه لکانی نیمه ناسورده بون له دهستان و نیمیر المومنین (یزید) سهر کهوت به سهرتان نیمام (علی کوری حسین) ووتی "نهی شیخ تو قورنانت خویندۆتهوه شیخ ووتی "بهلی زۆر جا خویندۆمه تهوه وه زۆریشم له بهر کردووه (علی کوری حسین) پی ی ووت "نهم نایه تهت گوی لئی بووه (... قل لا اسئلكم علیه اجرا الا الموده فی القربی...)"^۱

شیخ ووتی بهلی وایه خویندۆمه تهوه نیمام ووتی نهی شیخ نهو (القربی) یه نیمهین نیمام ووتی "له سورتهی بنی نیسرائیل دیوته (وات ذا القربی حقه)"^۲

شیخ ووتی "بهلی نهویشم دیوه نیمام ووتی نهویش نیمهین پاشان نیمام ووتی "نهوهشت خویندۆتهوه (واعلموا انما غنمتم من شیء فان لله خمسہ وللسول و لذی القربی)"^۳ شیخ ووتی "بهلی نیمام ووتی" (القربی) لیرهش نیمهین که سه ده قه مان لی (حرام) ه وه له جیاتی نهو (خمسه) مان ههیه (بهشیک) نیمام ووتی "نهی شیخ نهم نایه تهشت خویندۆتهوه (انما یرید الله لیذهب عنکم الرجس اهل البیت ویطهرکم تطهیرا)"^۴ شیخ ووتی "بهلی راسته نهوهشم خویندۆتهوه نیمامی علی کوری حسین فه مروی نهی شیخ نیمهین نههل و بهیت که خودا نهو نایه تهی بۆ نیمه تایهت مه ند کردووه .

شیخ: کهمیک داده مینی و چه په سا وه په شیمان بۆوه لهو قسه ی که کردی بهرام بهر نیمام (علی کوری حسین) ووتی خودایه من تو به ده کهم لهو قسه ی که کردم، لهو رق و کینه ی دهرم بری بهرام بهر نهوانه خودایه من دوژمنی نهو که سانهم که دوژمنی نههل و بهیتی پیغه مبهرن (د.خ) له ناده مزاد و نه جنده، خودایه من په شیمانم

((هینانی نههل و بهیتی پیغه مبهرن (د.خ) بۆ کۆشکی فه مانده ی یزید کوری معاویه))

له میژووی (طبری) داهاتوو که (یزید کوری معاویه) له سهر کورسی خیلافهت دانیشته له گه ل ناودارانی خه لکی شام، داوای کرد که دیله کان بینه زووره وه، نهوانیش یهک له داوای یهک هاتنه زووره وه تیکرا خه لکی چاوی لییان بریوو!!

^۱ سورة الشوری ۲۳:

^۲ سورة الاسراء ۳۶:

^۳ سورة الانفال ۴۱:

^۴ سورة الاحزاب ۳۳:

(یزید کوری معاویہ) رووی له (علی کوری حسین) کردوو ووتی "باوکت خزمایه تی منی ره چاو نه کردوو نه فامی کرد بهرامبهر مافه کانم ویستی بگاته دهسلات و من لابه ری و هتوش بینیت خودا چی بهسهر هینا (علی کوری حسین) (س) ووتی "ما اصابکم من مصیبة فی الارض ولا فی انفسکم الا فی کتاب من قبل ان نبراهما (یزید) ووتی "ما اصابکم من مصیبه فبما کسبت ایدیکم ویعفوا عن کثیر! (علی کوری حسین) ووتی "نهو نایه ته بو سته مکارانه نه وهک بو ستهم لیکراوان ، ئینجا (یزید) داوای کرد که سه ری ئیمامی حسینم بو بینن له ناو ته شتیک سه ری ئیمامی حسینان بو هیناو له پیشیان دانا (یزید) داریکی به دهسته وه بوو ، ووتی "ابو عبدالله) دهه و لیوی جوان بوو ئینجا داره که ی له لیوه کانی ئیمامی حسینی ده دا ، یه کئی له هاوه لانی پیغمبهر (د.خ) که ناوی (ابو برزه الاسلامی) بوو، له دیوه خانی یزید دانشتبوو، ووتی "نایا ناوایه دار له لیوی ئیمامی حسین ده دهی ، داره که ت شویتیکی کاری گه ری گرتوو، چونکه به چاوی خووم دیومه که پیغمبهر (د.خ) نهو شوینه ی ماچ ده کرد که تو داری لی ده دهی ، (یزید) بزانه تو روژی دوایت لی دادی و کوری زیاد ده بیته شه فیعت ، به لام ئهم سه ره له روژی دواپی پیغمبهر (د.خ) شه فیعه تی پاشان هه لساو چوو ده ره وه دیسان (یزید کوری معاویه) گوئی

بهم قسانه ی نه داو، ههر به دار دهسته که ی له لیوی ئیمامی حسینی ده دا و له گهل لیدانه که ی ئهم هونراوه ی (ابن الزبیری) ^۱ ده ووت

لیت اشیاخی بیلر شه دو	جزع الخزرج من وقع الاسل
لاهلوا واستهلوا فرحا	ثم قالوا یا یزید لا تسل
قد قتلنا القرم من ساداتهم	وعدلنا میل بدر فاعتدل
لست من عتبه ان لم انتقم	من بنی احمد ما کان فعل

واته: خوژگه پیاوه ریش سپی و ماقولانم له شه ری به در لی ره ناماده بان که هوزی خه زره جیان نازاردا له شمشیر راکیشانیان هه موویان که یف خووش بوون و (لا اله الا الله) یان ووت که ما قولانمان کوژران نیستاش ده لین یزید لییان گه ری (شمشیریان لی رامه کیشه) .

^۱ نهم هونراویه (ابن الزبیری) ده بینری له سیره ابن هشام جزء ۳ ص ۹۷. وشرع نهج البلاغه لابن ابی حدید المعتزلی جزء ۲ ص ۳۸۲ وفتوح ابن اعثم جزء ۵ ۲۴۱. و تاریخ ابن کثیر جزء ۸ ص ۱۹۲ و مقتل الخوارزمی جزء ۲ ص ۵۸

نیمش گمورهی نهوانمان کوشتووه، که نیمامی حسینہ نینجا یہ کسان بوون، تۆلہمان کرایہوه که له شهری (بدر) گموره کانیان کوشتین من له (عوتبه) نیم نه گهر تۆلہی خۆم نه که مدهوه له نهوهی (احمد پنه مبر) (د.خ) له سهر نهو کارهی که کردوویان ((ووتاری زهینهب له دیوه خانی یزید)):

که زهینهب خوشکی نیمامی حسین (س) دیتی یزید چی ده کا و چی ده لئی (خۆی بو نه گیراو ههلسایهوه سهر پی و ووتی"

((الحمد لله رب العالمين ، وصل الله على رسوله واله اجمعين ، صدق الله سبحانه حيث يقول (ثم كان عاقبة الذين اساءوا السوء ان كذبوا بأيات الله وكانوا بها يستهزون) أضنت يا يزيد حيث أخذت علينا اقطار الارض و افاق السماء ، فأصبحنا نساق كما تساق الاسارى ان بنا على الله هواناً وبك عليه كرامة، وان ذلك لعظم خطرک عنده فشمخت بأنفک ، ونظرت في عطفک جذلان مسروراً، حيث رأيت الدينا لك مستوسقة والامور متسقة ، حين صفا لك ملكنا وسلطاننا فمهلاً، انسيت قول الله تعالى (ولا تحسبن الذين كفروا انما نملي لهم خيراً لانفسهم انما نملي لهم ليزدادوا اثماً ولهم عذاب مهين) امن العدل يا ابن الطلقاء ، تخديرك حرائرك وأمائك وسوق بنات رسول الله سبايا، قد هتكت ستورهن، وابدیت وجوههن، تحدو بهن الاعداء من بلد الى بلد ويستشرفهن اهل المناهل والمعائل ، ويتصفح وجوههن القريب والبعيد ، والدني والشريف، ليس معهن من حماتهن حمي ولا من رجالهن ولي ، وكيف يستبطن في بغضنا اهل البيت من نظر الينا بالشغف والشنان، وألامن والاضغان، ثم لا متائم ولا مستعظم: تقول لأهلوا واستهلوا فرحا ثم قالوا يا يزيد لاتسل منحينا على ثنايا (ابى عبدالله) سيد شباب اهل الجنة تنكت بحضرتك وكيف لا تقول ذلك وقد نكات القرحة، واستأصلت الشافة بأرأقتك دمه ذرية محمد (ص) ونجوم الارض من ال عبد المطلب ، وتهتف بأشياعك ، زعمت انك تناديهم ، فلتردن وشيكا مورداهم ولتودن انك شلت وبكمت ولم تكن قلت وفعلت ما فعلت اللهم خذلنا بحقنا ، وانتقم ممن ظلمنا ، واحلل غضبك بمن سفك دمهنا ، وقتل حماتنا فو الله ما فريت الا جلدك ، ولا حززت الا لحمك، ولتردن على رسول الله (ص) بما تحملت من سفك دمه ذريته وانتهكت حرمة في عترته و لحمته ، حيث يجمع الله شملهم ويلم شعثهم ، وياخذ

بحقهم ((ولا تحسبن الذين قتلوا في سبيل الله امواتا بل احيه عند ربهم يرزقون))
 وحسبك بالله حكما، وبمحمد (ص) خصيماً، وبجبرائيل ظهيراً، وسيعلم من سول له ومكنك
 من رقاب المسلمين بئس للظالمين بدلاً (وايكم شر مكانا وأضعف جنداً) ولئن جرت
 على الدواهي مخاطبتك، انى لا ستصفر قدرك، واستعظم تقريعك واستكثر توبيخك
 ،ولكن العيون عبرى والصدور حرى، الا فالعجب كل العجب (لقتل حزب الله النجبه)
 بحزب الشيطان الطلقه، فهذه الايدي تنطف من دملنا والافواه تتحلب من لحومنا، وتلك
 الجثث الطواهر الزواكى تتابها العواسل وتعفرها أمهات الفراعل ولان اتخذتنا مغنما
 ،لتجدن وشيكا مغرما، حيث لاتجد الا ما قدمت يداك (وما ربك بظلام للعبيد) و الى الله
 المشتكى وعلية المعول، فكد كيدك، واسع سعيك، وناصيب جهدك، فوالله لا تمحوا ذكرنا
 (ولا تميت وحيانا) ولا يرحض عنك عارها، وهل رأيك الافند، وايامك الاعدد، وعمرك الا
 بدد، يوم ينادي المنادي، الا لعنة الله على الظالمين، والحمد لله رب العالمين الذى ختم
 لاولنا بالسعادة و المغفرة، ولا خرنا بالشهادة والرحمة، ونسأل الله أن يكمل لهم الثواب
 ويوجب لهم المزيد، ويحسن علينا الخلافة، أنه رحيم ودود، وهو حسبنا ونعم الوكيل¹

كه (زهينهب) له ووتاره كهى بؤوه دانيشت، ههر هه مووى گويان بؤ راگرتبوو چونكه نهم ژنه قسهزانه
 له خوږايى بينى ناووترئى (عه قيلهت بنى هاشم)، هه موويان سه رسام بوون له ووته كانى زهينهب
 ،چاويان له مؤلهق وه ستابوو، ئينجا (يزيد كورى معاويه) وه كو نه وهى هيچ روى نه داينى ووتى "يا
 صيحه محمد من صوائح - ما أهون النوح على النوائح

هزم كرد ووتاره كهى زهينهب به زمانى عربى وه كو خوئى بهينمه وه، ههروه كو ميژوونوسان
 گيږاويانه وه بؤ نه وهى سوودى زياتر بيت و چيژى زياتر لى وه رده گيرئى چونكه قسهى بهرزو به نرخن!!
 واتا كهى: سوپاس و ستايش بؤ خوداى هه موو بوونه وهرو دروود له سه ر گياني پيغه مبه ر (د.خ) وهه موو
 نال و به يت ، خودا راستى فهرمووه له قورنان (پاشان پاشه روژى خراپه كاران ههر خراپه يه ، كه درؤيان
 به نايه ته كانى خودا كردوو گالته يان بين ديت) نايا تو نهى يزيد واگومان ده كه يت كه خاكت له سه ر

¹ معالِم المدرستين / تاليف العلامة السيد مرتضى العسكري جزء ٣ ص ٢٠٤ - ٢٠٦ طبعة الاولى ١٤١٢ هجرى

نیمه تنگ کردوه، ناسمانت لی گرتووین، وه کو دیل دهمان هاژون، نایا نیوه وا دهزانن نیمه له لایه دن
خودا بی نرخین وه تو پیروزی، لای نهو یان ههنده بهرتری لای خودا !!

لروتت بهرز ده کهیت و، پیشه خوت نابینی، خوت با ددهی کهیف خوشی، که دیتت دونیات بو
هاژوته پیش، وه فهرمانه کانت جی به جی ده کری، مال و مولک و دهسه لاتی نیمهت بو به جیما
، چاوه پروان که، نایا نه م فهرموودهی خودات له بیرچووه له فورنان (وامهزانن نهوانه ی گاورن نیمه
پیان نه به خشین، نه م به خشینه مان چا که یه بو یان، چونکه نهو به خشینه مان بو نهوه یه تاکو گوناحیان
زیاتر بیت و نازاری سهخت چاوه پروانیه) نایا نهوه دادپهروه ریتته (نه ی یزید) کوری بهره لا کراو
، کچ و ژنه کانی خوت داپوشیوه کچه کانی پیغه مبه ریش (د.خ) دههاژون وه ک دیلان، بی
سهربوش، وه ده م و چاویان دیاره له خه لک، دوزمن سهیریان ده کات، له م شارو دینه بو نهو شارو دی
، دوورو نریک سهیریان ده کات، باش و خراب ناوریان لی ده داتهوه، پاریز گاریکی خویان له گه ل نیه
پیاویکی خویان له گه ل نیه به لام چی له که سیلک چاوه پروان ده کری که نهوه ی نهوانه بیت که جهرگی
له خواتر سانیان خوار دووه، گوشتیان به شهید کردنی خواناسان گرتووه، وه چون درینخی ده کات له
رک و کینه بهرام بهر نههل و بهیت، که یه کیلک به چاوی تووره یهوه سهیرمان بکات، وه بهرک و کینه ی
دل تیمان پروانی، پاشان نه م هونراوه ی ده لی ی بی نهوه ی بزانی و اخوت دوو چاری گوناح ده که ی
، یان نازانی نه مه گران له سهرت ده وهستی :

نهوان له خوشیان (لاله الا الله) یان دهوت پاشان ده یانهوی من شمشیریان لی رانه کیشم وه نه یان کوژم
خوت خوار کردوتهوه سه ر لیوانی (ابا عبدالله الحسین) که گهوره ی گه نجانی به هه شته، به دار لی ی
ددهی به په نجه کانت، به لام تو چون وا نالی ی برینیت ساریژبوون تو قره ی دلت داکت، به رشتی
خوینی کوره کانی محمد (د.خ) وه نه ستیرانی ناسمان له نالی عبدالملتب وه بانگهوازی باپیرانت
(شیخه کانت) ده که ی که خوت ده لی ی وا بانگیان ده که م، نریکه بگه یه لایان، به لام نهو کاتی نهوان
خوزگه ده خوازن که زمانت نه بایه و لال بای وه نه م قسه و کارانهت نه کردایه که نیستا ووتت و
کردت له م دیوانه، خودایه مافمان وه ربگره، تو له مان بکهوه لهوه ی سته می لیکردین وه رک و
تووره یی خوت برژینه سه ر نهوانه ی خوینیان رشتین وه پاریز گاران یان کوشتین سویند به خوا نه ی یزید

^۱ «الطلفه (بهره لا کراو) له ۸ کزجی به مبه ر (د.خ) مه که ی رژگار کرد و عه لکه که ی کز کردوه به مبه ر (د.خ) بی وون نیوه بهره لا کراون (الطلفه)
که معاویه و باوکی به کیلک بوون لهوان

تۆ پیستی خۆت هەلکەند گۆشتی خۆت پارچە کرد، و دەه گەریندریهوه بو لای پیغه مبهری (د.خ) خودا، بهوهی کردت بهرامبه رشتنی خوینی نهوه کانی نهو وه نهتهك کردنی ریزی نال و بهیتی نهو بزانه که خودا کویان ده کاتهوه، هه موویان ده گهیه نیتهوه لای یهک وه مافیان وهرده گری (ولا تحسبن الذين قتلوا فی سبیل الله امواتا بل احیاء عند ربهم یرزقون) بهسه بوّت که خودا دادوهره و فرماندهری روژی دوایی یه وه محمد (د.خ) دوژمنته، وه حهزرتی جبرائیل پشتگیریهتی نهو کاتی دهزانی نهوهی تۆی لهم جینگایه دانا، تۆی کرده خهلیفه وه ملی مووسلمانانی خسته دهست تۆ، ههر خراپه دیته ری سته مکاران، وه نهو کات دهزانی کئی دهخریته پیس ترین شوین و بی هیرو دهسهلات و لایهنگره !!

بهلام روژگار وای لهمن کردووه، که من قسه له گهل تۆ بکهه نه گینا تۆ زور زور بچو کتری لهوهی که ریزت هه بی و له گهلت بدویم بهلام گوناحت گهلهک گهلهک گهورهیه سزات ده بی گهلهک زور بی که چی ههچ ناگری، چاومان دهبینی و پر فرمیسه که دلمان گهرمه له بهر نهه کاره ساته به راستی نهه کاره ساته جینگای سهرسورمانه به هه موو شیوهی سهرسورمان که که سانیک له حزبی ههلبژاردهی خودا بکوژرین به دهستی حزبی بهره لا کراوی شهیتان، ههروا نهو دهستانهتان خوینی نیمهیان لی دهچو ریتهوه، دهمتان پر له گۆشتی نیمه، وه نهه لاشه پاک و پیروزانه وه کو قوربانی راکشاون له چوّل و بیابان وه نه گهر تۆ نیمهت کرده (غهنیمه) دهستکهوتی زیاده زورت نهمايه ده بی سزاکه ی بدهی نهو کاتهی که ههچ شتیک فریاد ناکهوی، ته نیا کرده وه کانت نه بی، (وما ربک بظلام للعبید) وه سکالامان بو لای خودایه، وه ته نیا پشت به نهو ده بهستین!

نه ی یزید، فرو فیلت بخهره کار، ههرچی دهیکه ی بیکه، ههولت بخهره کار خۆت ماندوکه، چی له دهست دی به زیاده وهش، سویند بهخوا یادی نیمهتان بی رهش نابیتهوه و بز نابی سروش (وحی) نیمه نامری، وه نهو نابروو چوونهی نیوه له سهرتان لانا کهوی، وه نایا بیرو بوچونت ته نیا پوچه لی نیه وه زیانت ته نیا چهند روژانیک نیه وه نهو کۆمهلهی له دواتن پهرش و بلاو نابن نهو روژهی که بانگ کهر بانگ ده کات (یوم نیادی المنادی الالغه الله علی الظالمین) که خودا له عنهت له سته مکار و زورداران ده کا وه سوپاس و ستایش بو نهو خودایه ی که خوشی و لی بووردنی به یه که مینمان به خشی و شهادهو بهزه بی به داوینمان به خشی وه له خودا ده پارینهوه که پاداشمان بو تهواو بکه، وه زیاترمان

بداتی، و هخیلافه تمان به باشی بۆ بگهر یتیمه وه خۆی میهره بان و بهزهیی بهخشه وه ههر ئهه بهسمانه که لایهن گرمان بیت .

که زهینهب له ووتاره کهی بۆوه له دیوه خانی (یزید کوری معاویه) نینجا (یزید) ئهم دیره هۆنراوهی روت که لهسهروهه باسمان کردوه، وه له میژووی (طبری) دا هاتوه لهوکاتی (هند کچی عبدالله کوری عامر کوری کریر) که خیزانی (یزید کوری معاویه) بوو له مالتی هاته دهره وه بهسهری کۆت و پئی ی خواس سهری به دیوه خانی (یزید) دا گرت و ووتی "ئهی امیر و المومنین ئهوه سهری ئیمامی حسین کوری فاتمه ی کچی پتغمبهره (د.خ) له مالتی ئیمه یزید ووتی "بهلی، پاشان (یزید) ههلساوه لهناو کۆشک هاته دهره وه، وه ههموو ئهه کهسانه ی که لهوئ دانیشتبوون له گهلی هاتنه دهره وه و بهره مزگهوت رویشت که لییان نزیك بوو، وه نیمام علی کوری حسین (زین العایدین) یان له گهگن خۆیان بردننجا (یزید کوری معاویه) داوای له (خطیب) ووتاریژی خۆی کرد که بهسهر مینبهر بکهوئ و ههندی قسهمان بۆ بکه باسی ئهم سهر کهوتنه بکه:

ووتاریژی، بهسهر مینبهر کهوت، بهریزو سوپاسه وه باسی یزید و معاویه ی کردوو دهستی کرد به جیۆدان به ئیمامی علی و ئیمامی حسین که چۆن ئهوانه له ناین دهرچوون و شهریان کردوه له گهگن (امیر المومنین)، وه زۆر به خراپه باسی ئیمامی علی کرد... نینجا ئیمامی علی کوری حسین (س) هاواری کرده (خطیب) ووتاریژی ووتی "ایها الخطیب، اشتريت رضا المخلوق بسخط الخالق فتبوء مقعدك من النار) واته: ئه ی ووتاریژی تۆ رهزامهندی خه لک ده کری به تووره یی و پئی ناخۆشی خودا شوینی خۆت دیاری بکه لهناو ناگر (نینجا ئیمام علی کوری ئیمامی حسین (امام زین العایدین)، که نهخۆش بوو، رهنگی زهرد بوو بوو، له بهر نهخۆشی و ئهم مهرگه ساته ی که بهسهریان داها توه، داوای له (یزید کوری معاویه) کرد که مؤله تی بدات، بهسهر مینبهر کهوئ ووتی: چه ند قسه یه که ده کهم که رهزامهندی خودای تیدابیت، وه ئهم خه لکهش پاداش و سوودی پئی بگات!

(یزید) ووتی "نه خیز نابی خه لکه که داوایان کرد ووتیان ئه ی (امیر المومنین) ئی گه پئی با قسه یه کی ئه مان گوئ لیبت نابی تۆ ئهه کاره بکه ی که نه هیلی قسه ی خۆی بکات (یزید کوری معاویه) ووتی "گهر سهر کهوئته سهر مینبهر نایه ته خواری تا کو نابرووم نه باو نابرووی ئالی ئه بو سفیانیش نه با، خه لکه که وازیان نه هینا ووتیان ئهم پیاوه نهخۆشه واده له رزی، رهنگی زهرد ده یی چی بزانی ده لی ی گه پئی با سهر کهوئته سهر مینبهر بزانی چی ده لی (یزید کوری معاویه) ووتی "ئیه نازانن ئه وه له چ

نهمل و بهیچکه که زانست و زانیاری لیان ده تکیتهوه خه لکه که وازیان نههینا زیاتر پهروشی نهوه
 بوون که (علی کوری حسین) بهسهر مینبهه کهوی تا کو بزنانن چی دهلی نینجا (یزید کوری معاویه)
 له شهرمی خه لکه که و پینداگریان مؤله تی دا .

((وتاری نیمام علی کوری حسین (امام زین العابدین) له شام)):

نیمامی علی کوری حسین (س) بهسهر مینبهه کهوت و پاش سوپاس و ستایش بو خودای مهزن و
 دروود لهسهه پیغمبهه (د.خ) و نالی فهرموی "ایها الناس اعطینا ستاً و فضلنا بسبع، اعطینا
 العلم، والحلم، السماحة و الفصاحة، والشجاعة، والمحبة فی قلوب المومنین، وفضلنا بأن
 منا النبی المختار محمد (ص) و منا الصدیق و منا الطیار، و منا اسد الله و اسد الرسول، و منا
 سیلة نسله العالمین فاطمة البتول و منا سبطی هذة الامة و سیدی شباب اهل الجنة، فمن
 عرفنی فقد عرفنی و من لم یعرفنی أنباته بحسبی و نسبی أنا ابن مکه و منا، أنا ابن زمزم
 و الصفا، أنا ابن من حمل الزکاة بأطراف الردی، أنا ابن خیر من اتزر و ارتدی، أنا ابن
 خیر من انتعل و احتفی، أنا ابن خیر من طاف و سعی، أنا ابن من سمع و لبی، أنا ابن من
 حمل علی البراق فی الهواء، أنا ابن من اسرى به من المسجد الحرام الی المسجد
 الاقصی، فسبحان من أسرى، أنا ابن من بلغ به جبرائیل الی سدره المنتهی، أنا ابن من دنا
 فتدلی فكان قاب قوسین أو أدنی، أنا ابن من صلی بملائکة السماء، أنا ابن من أوحی الیه
 الجلیل ما أوحی، أنا ابن محمد المصطفی، أنا ابن من ضرب خراطیم الخلق حتی قالوا
 لااله الاالله، أنا ابن من بايع البیعتین و صلی الی القبلتین، و قاتل بیدر و حنین، و لم یکفر
 با الله طرفه عین یعسوب المسلمین، و قاتل الناکثین^۲ و القاسطن^۳ و المارقین^۴، سمح سخی

^۱ الصدیق واته علی کوری ابی طالب قال صلی الله علیه و اله وسلم: الصدیقون ثلاثة حبیب النجار مؤمن ال یاسین قال: یاقوم
 اتبعوا المرسلین... و حز قیل مؤمن ال فرعون قال اتقتلون رجلاً ان یقول ربی الله... و علی بن ابی طالب وهو افضلهم بو نعم فهرموده
 بروانه: شواهد التنزیل للحسکان الحنفی جزو ۲ ص ۲۲۳ حدیث ۹۳۸-۹۳۹ تاریخ دمشق لابن عساکر الشافعی جزو ۷۹ حدیث ۱۲۸، الجامع
 الصغیر للسیوطی جزء ۲ ص ۴۲ طبع المیمنة-مصر منتخب کنز العمال بهامش مسند احمد ابن حنبل ج ۵ ص ۲۰۲ ابن محر الحسقلانی
 /الصواعق المحرقة، الفصل الثانی - باب ۹ ص ۷۴

^۲ الناکثین: نهوانه ی بلینان شکاندو شهریان کرد له کهل نیمامی علی (س) له شهری (جل)

^۳ القاسطین: معاویه و خملکی شام که شهری (صفین) یان نایهوه دژی نیمامی علی (س)

^۴ المارقین: نهوانه (خوارج) بوون که له شهری (صفین) له نیمام هملکه نهوه لهوکاتی که فرماندهی له شکرى شام فرمانی دا قورتانیاں بهرز کردهوه که
 زانیاں ژیر کهوتن له شهر نیمامی علی (س) ده فهرموو (امرت بقتال الناکثین و القاسطین و المارقین) ده بیری لهم کتابانه: صدق رسول الله (ص) تالیف علی

بهلول زکی، لیث الحیجاز وکبش العراق، مکی مدنی، أبطحی تهامی، حنسی عقبی، بدری
 احدى، شجری مهاجری، ابی السبطين، الحسن والحسین، علی ابن ابی طالب أنا ابن فاطمة
 الزهراء، أنا ابن سيدة النساء، أنا ابن بضعة رسول الله (ص) .. أنا ابن المذبوح بكریلاء، أنا
 ابن من رأسه الی یزید یهدی.. أنا...!

تا نیره ووتاره که ی نیمام علی کوری حسین بهردهوام بوو، بهلام له بهر قیژه و گریان و هاواری خملک
 (یزید کوری معاویه) ترسا تهختی و هر گهری، بویه هدرزوو بانگی کرده (بانگ دهر) ووتی سدرکهوه
 بانگ بده نیوران!

بانگ دهر سدرکهوت و چوار جار به دهنگی بهرز هاواری کرد (الله الکبر) نیمام علی کوری
 حسین (س) هدر له سدر مینبهر بوو، قسه کانی خوی بری و وهلامی بانگی دایهوه و ووتی: (کبرت
 کبیرا لا یقاس ولا یدرک بالحواس ولا شیء اکبر من الله)، بانگ دهر ووتی (اشهد أن لا اله الا الله)
 نیمام ووتی (شهادت بها سمعی وبشری ولحمی و دمی و مخی وعظمی) بانگ دهر ووتی (اشهد ان محمداً
 رسول الله) نیمام له سدر مینبهر رووی له یزید کردوو فهرمووی، نهی یزید نهو محمدهی ناوبانگ
 باپیری منه یان باپیری تویه نه گهر بلی ی باپیری منه، درو ده که ی، وه نه گهر بلی ی باپیری تویه، نهی
 بو وات لی کردین و نهمل و بهیتی نهوت هه موو کوشت ؟

نینجا نیمام علی کوری حسین (س) له سدر مینبهر هاته خوارهوه، خه لکه که له دهوری کوبونهوه
 دهستیان ماچ ده کرد، بهلام (یزید کوری معاویه) ووتی "نیقامه بکهن بو نویتز پاش نهوه ی له نویتز
 بوونهوه (یزید کوری معاویه) فهرمانی دا، که نیمامی علی کوری حسین له گهل دیله کانی تر جینگای
 باشیان بو دابین بکهن و نه هیلتن کس نزیکیان بیتهوه تا کور ره وانیان ده کاتهوه.

مطری - مطبعة لیلی ۱۴۲۷ کوجی، فضائل الخمسة من الصحاح الستة جزء ۳ ص ۳۹۸، تلخیص ابن عساکر جزء ۵ ص ۴۱، تلخیص ابن کثیر
 جزء ۷ ص ۳۰۶، کنز العمال جزء ۶ ص ۸۸، جزء ۶ کنز العمال جزء ۱۱ ص ۱۳۳، طبع المطبعة العلمية - بیروت.
 الفتح لابن الاثم جزء ۵ ص ۲۴۹، مقتل الخواریزمی جزء ۲ ص ۶۹-۷۱

(گهراڻهوهي نهوهي پيغمبر(د.خ) بؤ شاري مهدينه):

که خهليفه مووسلمانان(يزيد) ههستي کرد مانهوهي نم ديلاڻه له پايتهختي خيلافت کارئکي باش نيمو له بهرزهوهندي نهو دانيه، چونکه نهمانه خهټکي لي هان دهدهن و خراپه کانين لي لاشکرا دهکدن بؤ خهټک، بؤيه برياري دا که بيان گهريتهوه بؤ نهو شوينههي که خوڻان دهيانهوي، بؤ نم مههستمش بانگي (بشير کوري خهولم) ي کردوو تي گهيانده که ههموو پيداويستيه کانين بؤ ناماده بکات و خواردني ريڱاو تهواوي پاسهوانان و وولاغ و ووشر ههمووي ريڱ بخري بؤيان، بؤيه (بشير کوري خهولم) خهريکي ريڱ خهستي کل و پهټي سهفهي ريڱا بوو له پايتهختي خيلافت، لهوکاتي نيمام (زين العابدين) (علي کوري حسين) هاته دهرهوه بؤ دهست نوڙ شووشن، يهکي له خهټکي شام که ناوي(منهال) ^۱ بوو له نيمام هاته پيشهوه و ووتي "نهي کوري پيغمبر(د.خ) نم شهوتان چؤن کردهوه؟؟

نيمام (زين العابدين) فهرمووي نهي (منهال) عهرو ب شانازي دهکات بهسهر ههموو ميلهتاني تر که پيغمبر محمد(د.خ) لهوانه، هؤزي قورهيشيش شانازي دهکات بهسهر ههموو هؤزهکاني تري عهرو ب که پيغمبر(د.خ) لهم هؤزهيه نهوهي هاشميش شانازي دهکدن بهسهر ههموو تيرهکاني تري قورهيش چونکه پيغمبر(د.خ) لهوانه!

تيمش نهوهي نم پيغمبرهين (د.خ) مافمان زهوت کراوه، تووره کراوين، پارچه پارچه کراوين، دهرهدهر کراوين، دل پر غم کراوين، سهر براوين! نهي (منهال) تيمه چؤن شهومان کردهوه وهک نهوهي نيسرائيل له دهستي فيرعون!

(يذبحون ابناوهم ويستحون نيساوهم.....)، (انا لله وانا اليه راجعون) نهي (منهال) پاشان نيمام (زين العابدين) سهرهکاني ههمووي له (يزيد) وهرگرتهوه ^۲ و له گهل (بشير کوري خهولم) کهوتنه ري بهرهو (کربلاء) بهلام (بشير) پياويکي دل نهرم بوو زور ريڙي له نيمام و ديلهکان گرت، پاسهوانهکاني خؤي کرده دوو بهش ههنديک له پيشهوه برؤن له دواي ريپيشان دهر (دهليل)

^۱ منهال: يهکي بوو له هارهلاني پيغمبر(د.خ) بشير کوري خولم، فوح ابن اعثم جزء ۵ ص ۲۴۷-۲۴۹، مقتل الخوارزمي جز ۲ ص ۶۹-۷۱
^۲ بهلام ميزرو نووسان دهلين سعري نيمامي حسين (س) (۳) رؤزان لهسهر رميک جهقا بوو بهرامبر خهټک لهشاري (دمشق) ي پايتهختي خهلافت، مقتل الخوارزمي جزو ۲ ص ۷۵، تاريخ ابن کثير جزو ۳ ص ۲۰۴، تاريخ ابن عساکر الحديث رقم ۲۹۶، خطط المقرئ جزو ۲ ص ۲۸۹، الاحناف بحسب الاشراف ص ۲۳، وسر اعلام النبلاء جزء ۳ ص ۲۱۶

واته: نهی خه لکی مه دینه (یثرب) نهم شوینه به خو تان هه لته گری (حسین) کوژراوه و فرمیسم وه کو
باران دینه خواره وه.

لاشه که ی له (کربلاء) له خوین نالاه و سه ره کهش له سه رمان بهرز کراوه ته وه له شاران ده بیان
سوراند پاشان ووتی "نهمه (علی کوری حسین) ه والسهم نزیکانه یه له گهل پوره کان و پله که کانی و
منداله کان، منی ناردووه تا پیتان بلیم!! (بشیر) ووتی "سویند ده خو م بوو به هاوار و قیژه لسم شاره
گهوره و بچوک و ژن و پیاو کچ و کور هه مووی به سواری و پیاده به غار هاتن به گریانسه وه ده لی
هه ندیکیان پیش من گه یشتنه لای نیمام (علی کوری حسین)!

وه ده لی من هیچ روژیکم نه دیوه له زیانم وه کو نهم روژی تال بئ له سه ر خه لکی شاری مه دینه!
(بشیر) ووتی " که گه رامه وه زور که سم دیت پیش من له وی بوون، من ته ماشای نیمام (زین
العابدین) م کرد له خیمه که ی

هاته ده ره وه که ده سه سرتکی به ده سه ته وه بوو فرمیسمکی خو ی بئ ده سه ریوه وه، ده سستی بلند کرد بو
خه لکه که و بئ ی ووتن دانیشن نه وانیش هه مووی دانیشن تا کو خه لکیکی گه لکه زور له وی
کو بووه !!

نينجا نيمام (زين العابدين) فهرمووى:

(الحمد لله رب العالمين مالك يوم الدين، يارب الخلائق اجمعين، الذى بعد فارتفع في السموات العلى و قرب فشهد النجوى، نحملة على عظام الامور و فجائع الدهور، وجليل الرزء و عظيم المصائب، ايها القوم ان الله وله الحمد ابتلانا بمصيبة جليلة وثلمة في الاسلام عظيمة، قتل ابو عبدالله و عترته، وسبى نسائه وصبيته، وداروا براسه في البلدان من فوق على السنان، ايها الناس فأى رجالات يسرون بعد قتله، واية عين تحبس دمعا وتضن عن أنهما لها، فلقد بكت السبع الشداد لقتله، وبكت البحار والسموات والارض والاشجار والحيتان، والملائكة المقربون واهل السموات أجمعون!! أيها الناس أى قلب لا يصدع لقتله؟

أم اى فؤاد لا يحن اليه ام اى سمع يسمع هنة الثلمة في الاسلام فلا يصم؟
ايها الناس اصبحنا مطرو دين، مشردين، مذودين، شاسعين، كأنا اولاد ترك أوكابل !!
من غير جرم اجترمناه، ولا مكروه ارتكبناه، ماسمعنا بهذا في ابائنا الاولين، ان هذا الا اختلاق، والله لو أن النبي (ص) تقلم اليهم في قتالنا كما تقلم اليهم في الوصاية بنا لما زادوا على ما فعلوا فانا لله وانا اليه راجعون).

((نیمام زین العابدین له شاری مه دینه)):

میژوو نووسان ده گپ نهوه که نیمام زین العابدین (علی کوری حسین) سلاوی خودای له سهر بیت، ماوهی چل سال به رۆژوو بووه و شهوان شهو نویژی کردووه، وه له کاتی بهربانگی نیوران، خواردنیان بۆ داده نا، نهی ده خوارد و فرمیسکی ده هاته خواره وه و دهی ووت باو کم کوری پیغمبهر (د.خ) بوو کوژرا به تینهوتی، ناویان نه دایه، تا کو دلی داده کهت یادی نیمام حسین (س) ی ده کرده وه، پاشان نانه کهی ده خوارد یه کئی له خزمهت کاران ده لی رۆژنیکیان (نیمام زین العابدین) م بینی رووی کرده چۆل و بیابان، منیش له دوا ی چووم به نهینی پاشان بینیم که سوزدهی برد له سهر بهردیکی در منیش لی ی چوومه پیش، به لام ناگاداری من نه بوو گویم له دهنگی ههناسه برکی ی بوو، نهم ووتهی دوو باره ده کرده وه (لا اله الا الله حقا حقا، لا اله الا الله تعبدنا ورقا، لا اله الا الله ایمانا و تصدیقا) ژماردم تا کو ههزار جار دوو باره ی کرده وه، پاشان سهری بهرز ده کرده وه که روانیم هه موو دهه و چاو و ردینی تهر بوو بوون له ناو فرمیسکه کانی و وتم گه ورهه بهس نیه نهم گریان و غمباریه، تا کهی واده کهی؟

نیمام فهرمووی "هاوار به مالت یعقوب کوری اسحاق کوری ابراهیم، پیغمبهر (د.خ) بوو وه کو کوری پیغمبهر بوو، دوا نزه کوری هه بوو، یه کیکیان بزر بوو، سهری و ریشی سپی بوون، پشتی چهماوه، چاوه کانی کویر بوون له بهر گریان، کوره کهش له ژیان ما بوو! به لام من باو کم و برا کانه (۱۷) کهسم دیت له نههل و بهیتی خۆم به کوژراوی به بی سهر وه کو قوربانی له پیشم دریز کرابوون، چۆن غهه و په ژارهه کوتای دیت^۱ (نیمام زین العابدین) شۆرشیی نیمامی حسینی له خه لک ده گه یاند، به هه موو گفتارو کرده وهی خۆی، به دریزایی ژیانی نیمام حسین له بیرنه کردووه! رۆژنیکیان له بازاری گوشت فروشان ده سوپایه وه، بینی قهسابیک کوشته یه که ده کوژیته وه (نیمام زین العابدین) راوه ستاو ته ماشای قهسابه کهی کرد، بینی قهسابه که ههندی ناوی بۆ کوشته یه که هینا پیشه وه، پیش نه وهی سهری بیری!

(نیمام زین العابدین) دهستی کرد به گریان و قهسابه که وای زانی هه له یه کی شهرعی کردووه بۆ به له نیمامی پرسیی نهی نه وهی پیغمبهر (د.خ) من چی هه له یه کم هه یه تو نه وه نده سهیرم ده کهی نیمام

^۱ مشیر الاحزان ص ۱۰۹۲، اللهوف ص ۸۰، معالم المدرستین جزء ۳ ص ۲۱۵

فرمودی "نه خیر به لآم باو کم نیمامی حسین(س) که کوشتیانهوه داوای ناوی کرد نهیان دایسی نینجا
قهسابه کهو دوکاندارانی دهووروبهر هموو دهستیان به گریان کرد!

(نیمام زین العابدین) زور دوعای ده کرد لهبر خودا دهپاراپهوه، به تایهتی لهوکاتهی که خهتک
نووستون ناوبانگی ده کرد به دوعاکانی و که سهرنجی ووردوو دهبرینی جوان، ووشهی کورت و
پرمانای به کارهیناوه، ههندیک له دوعاکانی کوکراوتهوه لهناو کتابیک بهناوی ((الصحیفه
السجادیه) که زانایان ناویان لهم کتابه ناوه (زهبور نال محمد(ص) (نیمام زین العابدین) زور حمزی
ده کرد که سوزدهی دورو دریز بیات، که نهوانهی لی ی نریک بوون، دهیان ووت پاش نویژی
بهیانان زور جارن سهیرمان ده کرد سوزدهیهکی دهبرد بو خودا سهری بهرزنده کردهه تاکو پاش
روژههلاتن که دههاته زیارهتی (کهعبه) ی پیروز خهتکان تیکرا رادههستان بو ی و ریگیان دهگرت
تاکو به دلی خوی دهگهشته لای (حجر الاسود) بهرده رهشه که وه زیارهتی ده کرد و دهگهراپهوه
نینجا خهتکه که دهستیان به سورانهوه ده کردهوه.

میژوو نووسان دهگیرنهوه له کاتی که (ولید کوری عبدالملک) خهلیفه ی مووسلمانان بوو (هیشام
کوری عبدالملک) ی برای له گهل چهندهها پیاو ماقولانی شام هاتن بو زیارهتی حج، که گهشته
بهرامبر (کهعبه) له شاری مهککه (هیشام) وویستی زیارهت بکات بولای بهرده رهشه که هات، بهلام
لهبر زوری نهم خهتکه، کهس رتی بین نه داو نهیتوانی لهناو ناپوری خهتک خوی بگهینه نیشه (بهرده
رهشه که) بو بهسهر خوی نهینا که خهتک ریژیان لی نهگرت (هشام) ووتی چهند کورسیه کمان بو
دانین دیمه نیکی گهتک جوانه جارئ دههوی ههندیک سهیری نهم دیمه نه پیروزه بکم و دواتر که چول
برو زیارهت ده کم، کورسیان بو دانان و خهتکانیکی زور له دهوریان بوو، لهوکاتی نیمام زین
العابدین - علی کوری حسین) به دیار کهوت چاوی خوی دایه بهرده رهشه که خهتکان وه کو شهپوتی
دهریا لهم لاو لهولا بو ی راوهستان و ریگیان بو کردهوه تاکو به ههوستی خوی گهشته بهرده کهو
زیارهتی کردوو گهراپهوه نینجا شهپوله کانی خهتک خوی لیک داوهوه، پیاو ماقولانی شام سهریان
سورر ماو له ریژی نهم پیاهه لهناو خهتک که چون نهم خهتکه ریگیه به (هشام کوری عبدالملک)
نهدا بهلام ریگا بهم پیاهه دهدهن ناخو نهوه دهبی کئی بیت! بو به پرسیار له (هشام) کرا نایا نهم
پیاهه بهریزه کئی یه خهتک واریژی دهگرن بهم شیوهیه؟

(هشام كورى عبدالمملك) ووتى "من ناى ناسم ونازانم كى يه؟ كه چى دهى ناسى ، بهلام له ترسى پياوه ماقولانى شام نه وپرا ناوى بلتى نه خو ريزى نه ويان لازياتر بيت له ريزى خوى شاعيريكى ناودار كه ناوى (فرزدق) ه نهوكاتى له وى وهستا بوو ؟

به دهنگيكى بهرز (فرزدق) ووتى "له من بپرسه .. نهى خهلكى شام من دهزانم نهوه كى يه و بيت دهليم ؟

نينجا (فرزدق) نه چهنده ديره هونراوه به ناوبانگهى ووت بهرامبر هيشام و ماقولانى شام بهلام كه لى بووه زيندانى كرا له لايهن هشام ؟

والبيت يعرفه والحل والحرم
هذا التقى النقى الطاهر العلم
ركن الحطيم اذا جاء يستلم
الى مكارم هذا ينتهى الكرم
العرب تعرف من انكرت والعجم
لاولية هذا اوليه نيعم
فالدين من بيت هذا ناله الأمم
طابت مغارسه والخيم والشيم
كفر وقربهم منجى و معتصم
في كل بر ومختوم به الكليم
أوقيل من خير خلق الله قيل هم

هذا الذى تعرف البطحه وطأته
هذا ابن خير عباد الله كلهم
يكاد يمسكه عرفان راحته
اذا رآته قریش قال قائلها
وليس قولك من هذا بضائره
أى الخلائق ليست في رقابه
من يعرف الله يعرف أولية ذا
مشتقة من رسول الله بنعته
من معشر حبههم دين وبغضهم
مقلم بعد ذكر الله ذكرهم
أن عد أهل التقى كانوا أئمتهم

كه (هيشام كورى عبدالمملك) گوئى له (فرزدق) بوو، نه هونراوهى ووت له پيش پياوه ماقولانى شام و خهلكى مه ككه، دهست به جى فهرماني دا (فرزدق) زيندانى بكرىت ، چونكه والى شارى مه ككه له وى وهستا بوو ، ههر به پهله (فرزدق) دهستى به ستر او راپيچى زيندان كرا!!
بهلام چهند روژيك (فرزدق) له زيندان نه دوو ديره هونراوهى ووت و به (هيشام كورى عبدالمملك) يان گه ياند نينجا فهرماني دا نازاد بكرى ، نه مهش دوو ديره كه يه:

¹ ديوان الفرزدق جزء ٢ ص ١٨٠، طبع دار صادر فى بيروت.

أتجبسنى بين المدينة والتى اليها قلوب الناس يهوى منيها
 يقلب رأساً لم يكن رأس سيد وعيناً له حولاء بأد عيوبها

واته: تو من زيندانی ده کهى لهم شاره پيروزه که دلى هموو خه لک بو نم شوينه ديت، وهمن پياوئىکى به ناوبانگ و گموره نيم تازيندانيم بکهى به لکو چاو خيلئىکى پر کهم و کورئيم که (نيمام زين العابدين) بهم قسه يهى زانى (۱۰) ده ههزار درهه ميان هه بوو، همموى له ناو په روئيهک پيچاو ناردى بو (فرزدق) به لام (فرزدق) وهرى نه گرت، ووتى "سوئند به خوا من له بهر هيچ پاداشتيک نم هؤنراوم نهوت، ته نيا وويستم ووشهى راستى بلئيم به رامبهر نهو پيشهوا سته مکاره، نم قسانه م بو خودا کرد به لام (نيمام زين العابدين) ديسان بوى ره وان کرده وه فرموى ئيمه نه هل و به يتين گه شتيکمان نارد بو يه کئىک نايئ بيگيرنه وه، چونکه نهو له سه ر ئيمه زيندانی کراوه و ووشهى راستى در کاندوه به رامبهر نه يارانمان بو يه ده بي وهرى بگرى ئينجا (فرزدهق) پاره کهى وهر گرت .

((سهري عبیدالله کوری زیاد کهوته ژیر دهستی نیمام زین العابدین)):

(مختار کوری عبید الثقفي) شورشیکي گهورهی هه لگير ساند بۆ تۆله سه ندنه وهی نیمامی حسین و یاران، وه توانی سهر کرده گهوره کان بکوژی، لهوانه (عبیدالله کوری زیاد) و (عمر کوری سعد) و (حصین کوری نمیر) وه سهري ههرسیکیانی بری و لهناویان سهري (عبیدالله کوری زیاد) کرده دیاری به پیاوئیکی خۆی رهوانی شاری مه دینهی کرد بۆ لای (نیمام زین العابدین) وه به نیراوه کهی خۆی ووت، که گهیشتی، بپروانه لهم کام ده رگا خواردن ده بن بۆ (نیمام زین العابدین) توش لهم ده رگه برۆ ژووری، چونکه هه موو میوانان و خه لک ده چنه ژووره وه به دهنگی بهرز ووتی "تهی نه هل و بهیتی پیغه مبهري خودا، نهی شوینی هاتنه خواره وهی فریشته کانی خودا و دابه زینی سروش، نهی کانگای په یامه کانی خودا، من نیر دراوی (مختار کوری عبید الثقفي) م سهري (کوری زیاد) م به دیاری هیتاوه بۆتان، نهو سهري که فه رمانی ده دا نیمام حسین و یاران له ت و پت کرین و هه مووی کوشتن!!

ئینجا بوو به ههرا له ناو (تیره ی هاشم) گهوره و بچوک هاتنه پیشه وه نهویش سه ره کهی ده رهیتاوه له پیش دهستی (نیمام زین العابدین) ی دانا نیمام که دیتی فه رمووی دووری که نه وه لیم، خودا دووری خاته وه بۆ ناوناگر!

وه میژوو نووسان ده لئین نه مان دیوه پاش کوژرانی نیمام حسین (س) که جاریکیش (نیمام زین العابدین) زه رده خه نه بیگری به لام لهو روژی زه رده خه نه دای گرت و بریاری دا لهو روژی نهو هه موو میوه جاتهی نهو که له شام بار کرابوو گهیشته وه شاری مه دینه هه مووی له رینگای خودا دابهش بکریت به سه ر خه لک .

وه بوو به جهژن له نیو ژن و مال و مندالانی نیمام حسین و هه موو تیره ی هاشمیه کان .

((ده ره نجامه کانی شورشیکي نیمام حسین (س)):

نیمامی حسین (س) گهوره ترین که سایه تی مو سلمانی سه رده می خۆی بوو، وه ههروه ها پیرو زترین که سایه تی بوو که مو سلمانان چاویان تی بریبوو، ههستی به لپسراوی خۆی کردوو بینی که نۆمه ته کهی بی دهنگه و ورتهی لیوه نایهت به رامبه ر نهو هه موو سته م و زۆرداریه ی ده سه لات داران، زانی گه ر به م شیوه یه پروات مو سلمانان به ره و دوور که و تنه وه له ناین و، به زر کردنی رینگای خودا، جی به جی نه کردنی فه رمایشته کانی پیغه مبه ر (د.خ)، به ره و ا زانینی کاری سته مکاران جیگر

دهبیت له ناو کۆمهڵگهی موسلمانان، بۆیه لهو سهردهم کۆمهڵگهی موسلمانان پتویستی به ههژانیکی گهوره ههبوو، که دل و دهروونی تیکرای نهم خهڵکه بههژینی، خهڵکان لسهدهریای خهو بهناگابهینی، سهرنجی نهم خهڵکه رابکیشی بۆ گهراوه بۆ راستی و درووستی، بۆ پاکی بۆ رهوایی بۆ دادپهروهری بۆ یه کسانی، بۆ ههموو رهوشته بهرزه کانی پتغمهبری (د.خ) خوشهویست!

بۆیه خوینی خۆی و نالی پاک و یارانانی دلسۆزی خۆی کرده قوربانی بۆ نهم مه بهسته، بۆ نهم مه بهسته پلان بۆ دارپهراوه له لایه ن خوداو پتغمهبر (د.خ)، وه به لگهی نهم شههید بوونهی له تهورات^۱ و نیجیلیشدا^۲ ههیه، نهمه سهره رای نهوی که حهز رتهی جبرائیل (س) به پتغمهبری (د.خ) خوشهویستی راگه یانده بوو که شههید ده کری!! و پتغمهبر (د.خ) به (ام سلمه) ی راگه یانده بوو، باسی شههید کردنی ئیمام حسین! ههروهها (ئیمامی علی) سلاوی خودای له سهر بیت له شهری سهفین که لهو شوین هاته خواره وه، ههموو جینگا کانی دهست نیشان کرد بۆ یاره کانی خۆی، نهوانیش سهریان سورما لهم کارهی (ئیمامی علی)، نهمه سهره رای نهم ههموو نامۆز گاریانهی نهم خهڵکه که به (ئیمامی حسین) یان ووت "مه رۆ بۆ عیراق، به لام چونکه نهو له ههموو که سیک شاره زاتر بوو، وه دلتیا بوو له نهجامدانی نهم کارهی خودایی بۆیه له کاتی له شاری (مه ککه) هاته دهروه باسی پیشکش کردنی سهری (یحیی) پتغمهبری (د.خ) گه رابه وه بۆیه کئی له سته مکارانی جووله که! وه بهو که سانهی دهووت که له گه لتی دابوون، نهوی که له گه ل من بیت شههید ده بی وه نهوی بگه رتسه وه لهم سهر کهوتنه له شه هاده بی بهش ده بی!

وه چندن جار ان دهیووت (ان کان دین محمد) ص لم یستقیم الا بقتلی... فیا سیوف خذینی^۳ واته: (گه ر نایی پاکی پتغمه بر راست نه بیته وه ته نیا به کوشتنی من نه بی نهی شمشیر وه ره بگره خو) نه خو هه ر ئیمام نهجامی نهم کارهی له پیش چاوو روون بوو! دهیویست ویستی خودایی نهجام بدات، به لکو یاره کانی لهم ههموو مه بهسته گه یشت بوون بۆ وینه ابو (الفضل العباس) ی برای ئیمامی حسین که دپته مهیدان، هاوار ناکات بلی من بهرگری له براکم ده کم به لکو ده لی"

انی ابداء احامی عن دینی - وعن امام صادق یقینی

^۱ تورات: سفر التکوین، الاصحاح ۱۷، آیه ۲۱، اصحاح ۴۶، من سفر ارمیا (للسید ذبیحه بشط الفرات)

^۲ الانجیل: الاصحاح ۱۲، آیه ۱، فی رؤیا یوحنا

^۳ معالم المدرستین / العلامة السید مرتضی المسکری / جزء ۳ ص ۳۸۱

واته: بمرگري كردني من له سمر نايته كه مو له سمر نهو پيشه وايه كه له ناخي دلتم بروم پيشه تي كه پيشه وای راستيه!

بهلام سعد دهرسهد له شكري نه مهوي پيچه وانهي نهم بيرو بو چونه بوو ، نامانجيان دوا روز نه بوو، وهر زمانه ندي خودا نه بوو! بهلكو ته نيا ناواتي دونيا و رازي كردني چهند سهر كرده يه كي گومرا له خويان بو وينه: (عمر كوري سعد) فهرانده ي گشتي سوپاي نه مهوي دهلي" (اشهدوا لي عند الامير اني اول من رمي) واته: شايديم بو بدن لاي سهر كرده (عبيدالله كوري زياد) كه من يه كه م كس بووم تير بارانم كردن، تاكو پاداشي باشي بداتي، بهلام خودا چي لي ده كا نه مه شتيكي تره! وه (سنان كوري انس) كه ديت و سهر ي نيمامي حسين (س) ده بري سهره كه به سهر رم بهرز ده كاته وه پاشان به سواري نه سپ ده سو رپته وه و دهلي :

انا قتلت الملك المحجبا
وخيرهم اذ ينسبون نسبا

اوقر ركابي فضة وذهبا
قتلت خير الناس اما و ابا

واته: ركابي وولاغه كه م پر بكن له زيرو زيو چونكه من فرشته يه كي پو شراوم كوشت كه سيك كوشت خاوه ني باشترين دايك و باوكه له دونيا وهر چه له كي نهو له هممو كه سيك باشتره بو يه (عمر كوري سعد) بانگي كردو ووتى "هه ي گيله تو ده زاني چي دهلي ي ؟

نه گهر وايه بو كوشتت !! من شايدتي ددهم كه تو شيتي گهر (عبيدالله) گوي ي له قسه كانت بي له سهرت دهدات نه وان ده يانزاني كه نيمامي حسين يه كي كه له پياواني به هشت و نيتا له سهر خاك ده روات به ده قي فهرانده ي پيغه مبه ر (د.خ) به لام چي ده كه ي! (و جحدوا بها واستيقنتها انفسهم ظلما و علوا...) ¹ وه به شهيد كردني نيمامي حسين (س) بو هممو خه لك روون بو وه كه (يزيد كر ي معاويه) شايدني خيلافه ت نيه ، ده تو ته ماشا بكه له كتابي (مروج الذهب) ي (مه سعودي) كه دهلي له وكاته ي ستم و زورداري ي زيد و واليه كان و هممو خه لكي گرته وه ، وه ناشكرا بوو بو خه لك كه ي زيد (فاسق) ه وه كوري كچي پيغه مبه ر (د.خ) كوشت له گهل ها وه له كاني ، وه بي ترس مه ي

¹ سورة النمل: ١٤

ده خواردهوه، له سهر رهوشتی (فرعون) دهرۆیی بویه (عبدالله کوری زبیر) کوری عموام رازی نهبوو به خيلافهتی (يزيد) وهناری له يزيد نابوو (السکیر الحمير) وه که (عبدالله کوری زبیر) زانی نیمامي حسین(س) کوزراوه له گهل هاوه له کانی، بریاری شورشى دا له شاری مه ککه و والی شاری (مه ککه) ی زیندانی کرد خوی بووه فرماندهو خه لکی شاری مه ککه هموو هاتنه لای هر که سیك به جورتيك گوی رایهلی خوی دهردهبری بو (عبدالله کوری زبیر) و پاشگهز ده بووه له گوئی رایهلی بو (يزيد)، ئینجا شاری مه ککه به تهواوی له دهست نه مهویه کان دهرچوو، عبدالله کوری زبیر که عبه که ی فراوان کرد و ریکی خسته هوه، ئینجا نامه یه کی نارد بو شاری (مه دینه) داوای لی کردن نهوانیش دزی نه مهویه کان شورش بکه ن و یارمه تی (عبدالله کوری زبیر) بده ن، که نامه که گه یشه دهست (عبدالله کوری حنظله) ^۱ نهویش خه لکی مه دینه ی کو کرده وه ووتی "یا قوم اتقوا الله ماخرجنا علی یزید حتی خفنا أن نرمى بالحجارة من السماء.. یزید ی شرب الخمر ویدع الصلاة).

واته: نه ی خه لکینه له خودا بترسن ئیمه دهر نه چووین له دزی یزید تا کو ترساین که خودا له ناسمان به ردبارانمان بکات چونکه نهو مه ی ده خواته وه و واز له نویتز دینی، وه شاری مه دینه ی پیروز هه مووی له گریان و رهش پۆشی ده زیان به هو ی کوشتنی نیمامي حسین(س) بویه کاته که زور گوئجاو بوو، بو نه وه ی هه موو خه لکه که له (عبدالله کوری حنظله) کو بیته وه و دزی (يزيد) بوهستی وبه م جو ره شاری مه ککه و مه دینه له ژیر فرمانی نه مهویه کان دهرچوو که (يزيد کوری معاویه) به دهنگ و باسی شاری مه ککه مه دینه ی زانی له شکر یکی (۱۲) ^۲ هزار که سی بو رهوان کردن تا کو نازاوه ی نه م دوو شاره هیمن بکاته وه به م جو ره که له شکره که گه یشته شاری (مه دینه) له پیشدا، به لام من نامه ی باسی نه م له شکره وه رهوشته کانیا ن و چی به سهر شاری مه دینه ی پیروزیان هینا و چه ند ها وه لی پیغمبه رو تایفیان کوشت و به چ شیوه یه ک هه لسو که وتیان له گهل خه لکه که کرد، نه وه ی جیی ديلم بو خویننه ری به ریز که نه م باسه بخویننه وه له شه ری (واقعه الحرة) ^۳، وه توانیا ن (عبدالله کوری زبیر) له ناو

^۱ (عبدالله کوری حنظله) حنظله ها وه لی پیغمبر بوو، له شریکا شهید کراو پیغمبر(د.خ) ناوی لی نابوو (غسل الملائکه)، نه م ها وه له به نا وه ناوبانکی دهر کرده وو (عبدالله) کوری نه م پاوه بوو، بو به دزی نه مهویه کان هه لسو شاری مه دینه ی خسته زیر دهستی خوی، دهسه لاتی یزید له سریان نه ما

^۳ فرمانده ی نه م له شکره هر وه کو له میژوی طبری دا ها تو وه ناوی (مسلم کوری عقبه) بوو، که شاری مه دینه ی هتایه سه ر فرمانی (يزيد) به رهو (مه ککه) که مه ری و له رنگا مرد، به لام پیش مردن بانگی (حصین کوری عمر) کرد له شوینی خوی دایناوو بی ووت نه ی کوری کهو (سوئید به خوا

که عبه بکوژن پاش نهوهی که عبه یان دایه بهر (مهنجیق) و ناگری تیهه بوو^۱ وه پاش تیهه بوونی
 (۴) چوار سال به سهر شهید کردنی نیمامی حسین (س) شورش (التوابین) دهستی بی کرد بهناوی
 (یا لثارات الحسین) واته توله کردنهوهی نیمامی حسین (س) نهم شورشه به سهر کردایه تی (سلیمان
 کوری صردی خوازعی) و (مسیب کوری نجیه الفزاری) بوو له شهیری (عین الورد) شهریکی
 گه وره یان له گهل نه مهویه کان کردو زور لهو سهر کرده و که سانهی به شداریان کردبوو دژی نیمامی
 حسین (س) لهم شهره کوژران!

پاشان شورش تر دهستی بی کرد له سالی (۶۵) کوچی به سهر کردایه تی (مختار کوری عبیده الثقفی)
 و (ابراهیم کوری مالک الاشتر) نه مانه توانیان هموو سهر کرده کانی نه مهوی بکوژن که به شداریان
 کردبوو دژی نیمامی حسین (س)، وه سهری (عبیدالله کوری زیاد) یان به دیاری نارد بو نیمامی (زین
 العابدین) له شاری مه دینه وه سهری (عمر کوری سعد) و (حصین کوری غمیر) یان بری و چه ندانی تر
 پاشان شورش (زید کوری نیمام زین العابدین) دهستی بی کرد و زور بهی زوری زانایانی موسلمانان
 پشتگیری نهم شورشه یان کرد، دژی دهوله تی نه مهوی، دیسان شورش (یحیی کوری زید کوری نیمام
 زین العابدین)!!

وله کوتایی دا شورش گه وره ی (عباسیه کان) که هر بهناوی تو له سهندنهوهی نه هل و بهیت بوو
 دژی نه مهویه کان، نهمه له سهره تای شورشه که تا کو چه سپاو خو یان توند کرد، پاشان ههروه کو
 نه مهویه کان که وتنه بهر بهره کانی کردنی نه هل و بهیت ولایه نگرانی نیمامه کان! هر چون بی شورش
 نیمامی حسین (س) هموو پهند و ناموژ گاریسه بو هر کنی که له راستی بگه ری، تی ده گا
 هه مه لاینه یه، سهر کرده ی گه وره ی گه نجانی به هه شته یاره کان بریتی بوون له مندال و جوان و گه نج و
 جوامیرو پیرو نه خوش و مندالی شیر خوره ش تیدا شهید کرا، دوژمنه کانیان نهو پهری درندایه تیان
 به کار هیناوه له هه لسو کهوت کردن له گه لیان، نه وانیش به دلنکی گه وره و میهره بانه وه سهیری نهم
 خه لکه یان ده کرد و فرمیسکیان له چاوان ده هاته خواره وه بو یان چونکه به هوی نه وانه وه دو چاری

کهر بدهستی من بابه توم دانه دهن، به لام له رمانی (یزید) ه چی بکم نهمه پیش شورش مختار بوو. تاریخ طبری جزو ۷ ص ۱۴، تاریخ ابن الاثیر جزو ۳
 ص ۴۹، و تاریخ ابن کثیر جزء ۸ ص ۲۲۵

^۱ - تاریخ ابن کثیر جزو ۶ ص ۲۳۴ سیوطی تاریخ الخلفه ۲۰۹ تاریخ الطبری جزء ۷ (عبدالله)

۵ مروج الذهب للمسمودی جزء ۳ ص ۷۱-۷۲، تاریخ یعقوبی جزء ۲ ص ۲۵۱-۲۵۲، تاریخ الخميس جزء ۲ ص ۳۰۳، تاریخ السیوطی ص
 ۹، معالم المدرستین للسید مرتضی العسكري جزء ۳ ص ۲۴۳

نەشكەنجەو نازاری خودایی دین، وە لە لایکی تر ووتەو بانگەوازییە کانی ئیمامی حسین (س) ھەر بۆ کاتی
خۆی نەبوو بە لێکو بۆ ھەموو ئان و ساتیکە تا دنیا رۆژنیک مابێ، تۆ بیر کەوێ لەم ووتەییە (مثلی
لایبایع مثله) واتە: ھەر کەسێ وە کو من بئی (نازادبئی) یە کێکی وە کو ئەو (یزید) ە
ھەلنا بژێری، ئەمەری پێشان دانە بۆ تەواوی خەلک، گەر مووسلمانیش نەبێ، بۆیە (غاندی) سوودی لە
ووتە کانی ئیمام وەرگرتووە!

و ھەندێ جار واباس دەکری کە ئەم شۆرشە زیاتر لە ھەزار سالی بەسەردا تێ پەریوە ئیتر پێویست
ناکات ئەو ھەندە پێیدا ھەلبگوتری؟

ئیمە بەژداریمان نەکردوو و لەوکات وسات نەژیاوین! خودا دەستی ئیمە ی پاک کردۆتەو لە خوین
رشتیان دەبا دەمیشمان پاک بێت لە باس کردنیان؟؟

بەلام ئەم جۆرە بیر کردنەو خۆدزینەو ھەبە لە ھەست کردن بە لێسراوی، چونکە ئیمە ھەموومان
دەزانین کە پێغەمبەر (د.خ) دەفەرموی (المرو مع من احب) واتە مرۆڤ لە گەل ئەو کەسە یە کە خوشی
دەوی وە لە فەرموودە یە کێ تردا (د.خ) دەفەرموی: گەر یە کێک بکوژی بێتاوان لە رۆژھەلات یە کێک
لەرۆژئاوا بێ رازی بێت ئەو ھەبە بەشدارە لەم کوشتنە، بۆیە لەورۆژھە ی ئەم مەرگەساتە رۆوی داو
تا کو ئیستا خەلکان بە کو مەل یادی دەکەنەو بۆ دەربرینی گوێرا یەلی بۆ ئەم سەرکردە مەزنە، متمانە ی
لایەنگری خۆیانی بێ ئەبەخشن، بایەخ بە گۆرۆ زیارەت و ووتە کانی دەدەن، بەم شێو ھەبە لە لایەنی
سەربازی ئیمامی حسین (س) و یارانێ راستە شەھید کران و دوژمنانیان سەرکەوتن، بەلام گەر
شۆرشە کە ھەموو لێک بەدەینەو وە زۆر رۆون و ناشکرایە کە براو ھەبە گەورە ئیمامی حسین (س)
و یارە کانی بوون لەم شەپەرە دەستەو یەخە یە دا بۆیە خوین سەرکەوت بەسەر شمشیر.

(سەرچاوه كان - المصادر) :

- ١- القرآن الكريم.
- ٢- صحيح البخارى.
- ٣- مسند احمد ابن حنبل - طبع الميمنه - مصر.
- ٤- سنن الترمذى - كتاب المناقب.
- ٥- الفصول المهمه لابن صباغ المالكى .
- ٦- ينابيع الموده للقندوزى الحنفى - طبع الحيدرية وطبع اسلامبول.
- ٧- نور الابصار للشبلنجى (طبع السعيدية) وطبع العثمانية.
- ٨- مجمع الزوائد للهيثمى.
- ٩- مستدرک على الصحيحين - للحاكم.
- ١٠- الكامل فى التاريخ (ابن كثير) - طبع بيروت عام ١٩٦٥ .
- ١١- انساب الاشراف - بلاذرى .
- ١٢- الخطاب الحسينى فى معركة الطف - د. عبدالكريم معسن الياصرى
- ١٣- تاريخ الطبرى .
- ١٤- تاريخ ابن عساكر.
- ١٥- طبقات ابن سعد.
- ١٦- اخبار الطوال للدينورى.
- ١٧- المناقب لابن شهر اشوب.
- ١٨- اسد الغابه فى معرفه الصحابه.
- ١٩- تفسير الكبير - امام الفخر الرازى طبع البهيه - مصر وطبع دار الطباعة مصر.
- ٢٠- تفسير القرطبى.
- ٢١- تاريخ الاسلام للبذهبى.
- ٢٢- مقتل الامام الحسين للخوارزمى .
- ٢٣- تذكرة خواص الامه - ابن الجوزى.
- ٢٤- شرع نهج اليبلاغه - ابن حديد المعتزلى.
- ٢٥- الصواعق المعرقة لابن حجر طبع المحمدية.
- ٢٦- تاريخ اهل البيت تحقيق السيد محمد رضا الحسين طبعه الاولى ١٤١٠ هـ .
- ٢٧- مروج الذهب - للمسعودى .

ناوه روک (فهرست)

.....	خوینهری بهرئیز
۴.....	رهوشتی له شکرى نهمهوى
۸.....	خوینهرى بهرئیز
۹.....	جیاوازی له نامانج
۱۰.....	جیاوازی له ده ره نجامه کان
۱۱.....	که سایه تی ئیمامى حسین (س)
۱۳.....	والى شارى مه دینه داواى ئاماده بوونى نهم سئى که سایه تیه ده کات
۱۹.....	ئینجا ئیمامى حسین (س) به ههردوو کیانی ووت
۱۹.....	ئیمامى حسین (س) ده چیه لای والى مه دینه
۲۰.....	ئیمامى حسین (س) شارى مه دینه جئى دئیلی
۲۲.....	خوینهرى بهرئیز:
۲۳.....	پیشناری عبدالله کورى مگیع:
۲۴.....	ئیمامى حسین (س) له شارى مه ککه
۲۵.....	ئیمام حسین (س) مسلم کورى عه قیل بو کوفه ده نئیرئى
۲۶.....	گه مارو دانى مسلم کورى عه قیل
۳۱.....	ووتو وئیزى نیوان مسلم کورى عه قیل و عیبدا لله کورى زیاد
۳۲.....	نامه یه كه له عیبدا لله کورى زیاد بو یزید کورى معاویه
۳۴.....	وهلامى یزید کورى معاویه بو عیبدا لله ..والى کوفه
۳۵.....	نامه ی ئیمامى حسین (س) بو سه روک هوزه کانى بصره
۳۶.....	ئیمام که نهم نامه ی والى پینگه یشت بهم جو ره بو ی نووسیه وه
۳۹.....	به دیل گیرانى قیس کورى مسهر الصیداوى
۴۱.....	نامه ی یزید کورى معاویه بو والى شارى کوفه عیبدا لله
۴۲.....	ئیمام کوشتنى مسلم کورى عه قیلئى را گه یاند
۴۵.....	پینگه یشتنى ئیمام (س) له گه ل هئیزئیکى نهمهوى
۴۷.....	

- ۵۱..... واته: نهی خه لکینه پیغه مبهرد (د.خ) فەر موویه تی
- ۵۳..... گه یشتن به قصر بنی مقاتل.....
- ۵۴..... گه یشتنی نامه ی عبیدالله کوری زیاد بو حر الریاحی.....
- ۵۸..... نامه ی حر کوری یزید الریاحی بو والی کوفه عبیدالله.....
- ۵۹..... عمر کوری سعد بو شهردی نیمام (س) هاته کربلاء.....
- ۶۱..... عمر کوری سعد نیراویک بو لای نیمامی حسین (س) ده نیروی.....
- ۶۳..... نامه ی عمر کوری سعد بو عبیدالله کوری زیاد (والی کوفه).....
- ۶۴..... نامه ی عبیدالله کوری زیاد بو عمر کوری سعد.....
- ۶۵..... هیزه کانی نه مهوی به ره و کربلاء دین.....
- ۶۶..... ژماره ی هیزه کانی سوپای نه مهوی له کربلاء.....
- ۶۷..... ژماره ی سهربازانی نیمامی حسین (س).....
- ۶۸..... قه دهغه کردنی ناو له سهربازانی نیمام (س) له روژی ۷ محرم.....
- ۶۹..... بو چایه تی عبدالله کوری ابی الحصین الازدی.....
- ۷۰..... ووت و ویزیک له نیوان نیمامی حسین (س) و عمر کوری سعد.....
- ۷۱..... نامه ی عبیدالله کوری زیاد بو عمر کوری سعد.....
- ۷۲..... روژی نویه می محرم.....
- ۷۳..... نیمام هاوه لانی تاقی ده کاته وه.....
- ۷۴..... وه لام دانه وه ی نه هل و بیت بو نیمام س.....
- ۷۵..... یاران ی نیمام وه لام ده ده نه وه.....
- ۷۶..... ۱۰ محرم / ۶۱ کۆچی روژی پینک گه یشتنی ههردوو له شکر.....
- ۷۷..... هیزی نه مهوی خوی ریک دینخی.....
- ۷۸..... نیمام (س) ووتاریک بو هیزی نه مهوی ده دات.....
- ۸۱..... زهیر کوری قین ناموژگاری له شکری نه مهوی ده کات.....
- ۸۳..... بریر کوری خچیر ناموژگاریان ده کات.....
- ۸۸..... ده ست پینکردنی شهر له نیوانیان.....
- ۹۰..... شههید بوونی مسلم کوری عه وسه جه.....
- ۹۱..... شههید بوونی بریر کوری خچیر.....

- ۹۳..... شهيد بوونی حر کوری یزید الریاحی
- ۹۴..... نوژی ترس صلاه الخوف
- ۹۵..... شهيد بوونی حیب کوری مفاہر
- ۹۶..... شهيد بوونی زہیر کوری قین
- ۹۷..... نافع کوری ہلال بہدیل دہ گیری
- ۹۸..... شهيد بوونی نال و بہیتی پیغمبر (د.خ)
- ۱۰۰..... قاسم کوری نیمامی حسن س
- ۱۰۱..... شهيد بوونی ابو الفجّل (العباس) کوری امیر المؤمنین علی (س)
- ۱۰۳..... شهيد بوونی نیمامی حسین (س)
- ۱۰۴..... نیمامی حسین و عبداللہ شیرہ خور
- ۱۰۵..... نیمامی حسین (س) ہیرش دہ کاتہ دوزمن
- ۱۰۶..... کہ مایہ تی لہ شکری نہ مہوی
- ۱۱۲..... نہل و بہیتی پیغمبر (د.خ) لہ کوشکی نیمارہ
- ۱۱۵..... ناردنی دیلہ کان بو شام
- ۱۱۶..... جہڑن لہ پایتہ ختی خیلافہت
- ۱۲۴..... وتاری نیمام علی کوری حسین (امام زین العابدین) لہ شام
- ۱۲۶..... گہرانہ وہی نہ وہی پیغمبر (د.خ) بو شاری مہدینہ
- ۱۲۹..... نیجا نیمام (زین العابدین) فہرموی
- ۱۳۰..... نیمام زین العابدین لہ شاری مہدینہ
- ۱۳۴..... سہری عبیداللہ کوری زیاد کہوتہ ژیر دہستی نیمام زین العابدین